รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๒/๒๕๒๒ (สมัยวิสามัญ)

วันพฤหัสบดีที่ ๔ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๒๒

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๙.๒๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๒๖๖ คน

(เนื่องจากนายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์ ประธานสภาผู้แทนราษฎรไม่อาจมาปฏิบัติหน้าที่ได้ นายมงคล สุดนธชจร รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่ ๑ จึงทำหน้าที่แทน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : บัดนี้มีสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว ผมรองประธานสภาคนที่ ๑ ทำหน้าที่แทนท่านประธานสภา ผมขอเปิดประชุมครับ

ต่อไปนี้จะพิจารณาเรื่องที่ค้างมาจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๑/๒๕๒๒ (สมัยวิสามัญ) เมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๒๒

ระเบียบวาระที่ ๑ เป็นเรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

เรื่องที่ ๑ ประธานวุฒิสภาแจ้งว่า ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๗/๒๕๒๒ (สมัยสามัญ) วันศุกร์ที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๒๒ ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติให้แก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... แล้วก็ส่งร่างพระราชบัญญัติที่แก้ไขเพิ่มเติมมายังสภาผู้แทนราษฎร เพื่อดำเนินการกำหนดจำนวนและตั้งกรรมาธิการร่วมกัน เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ตามมาตรา ๑๒๘ (๓) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๒๑ เป็นเรื่องที่สภานี้จะกำหนดจำนวนคณะกรรมาธิการร่วมกัน ฉะนั้นขอให้ท่านสมาชิกเสนอจำนวนคณะกรรมาธิการเสียก่อน คณะกรรมาธิการทั้ง ๒ สภาจะมีจำนวนสักเท่าไร เป็นหน้าที่ของสภานี้ ท่านสมาชิกเข้าใจหรือเปล่าไม่ทราบ คือร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ทางวุฒิสภาส่งมายังสภานี้ แล้วก็เป็นหน้าที่ของสภานี้จะต้องตั้งคณะกรรมาธิการร่วมกัน ระหว่าง ๒ สภา แต่ว่าสภานี้จะต้องเป็นผู้กำหนดจำนวนคณะกรรมาธิการว่า จะเป็นจำนวนทั้งหมดคือทั้ง ๒ สภานั้นเท่าไร โดยสภานี้เป็นผู้กำหนด แล้วเราถึงจะพิจารณาว่าเราจะตั้งใครบ้างสำหรับสภานี้ เป็นกรรมาธิการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะฉะนั้นตอนนี้ขอให้สมาชิกเสนอจำนวนกรรมาธิการเสียก่อนว่า จะเป็นจำนวนเท่าไร

นายพิภพ อะสีติรัตน์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม พิภพ อะสีติรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร พรรคประชากรไทย กระผมรู้สึกเป็นห่วงว่าตามรัฐธรรมนูญนั้นได้กำหนดไว้ว่า เมื่อต้องตั้งกรรมาธิการร่วมอย่างนี้ ให้ระบุว่ามีจำนวนเท่า ๆ กัน ถ้าเท่า ๆ กันแล้ว ไม่ว่าสภาไหนจะออกไปเท่าไร ออกเป็นคี่หรือคู่ เสนอขึ้นไปแต่ละสภานี้จะออกมาเวลารวม ๒ สภาแล้วจะเป็นคู่เสมอ กระผมสงสัยว่าเราจะมีทางออกไปทางอื่นว่าให้ออกเป็นทางคี่ได้หรือไม่ ถ้าออกเป็นทางคี่ก็จะเป็นการขัดกับรัฐธรรมนูญ กระผมขอปรึกษาท่านประธานก่อนครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๘ (๓) กำหนดลงไปตายตัวนี่นะครับว่าให้จำนวนเท่ากัน (๓) ว่าอย่างนั้น ตั้งข้อสมมุติจะเอาอย่างคุณพิภพว่าจะกำหนดให้เป็นคี่ แล้วให้สภาใดสภาหนึ่งมีจำนวนมากกว่ากันสักท่านหนึ่ง

สมมุติว่าอย่างนั้น ก็คงเป็นไปไม่ได้ เพราะว่าเป็นบทบัญญัติที่บังคับเอาไว้อย่างนั้น มาตรา ๑๒๘ (๓) ว่าอย่างนั้น เพราะฉะนั้นจำนวนที่ท่านสมาชิกได้เสนอว่า ๒ สภาร่วมกัน มีกรรมาธิการเท่าไรนั้น ก็ให้เสนอเป็นจำนวนดูด้วย เพื่อที่จะเป็นไปตามบทบัญญัติของมาตรานี้ คือว่า แต่ละสภานี้มีจำนวนเท่า ๆ กัน เชิญเสนอจำนวนครับ

นายเทอดพงษ์ ไชยนันทน์ (ตาก) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม เทอดพงษ์ ไชยนันทน์ ประชาธิปัตย์ จากจังหวัดตาก กระผมขอเสนอ ๓๘ คน เพราะว่าจำนวน ๑๙ คนเราใช้คณะกรรมาธิการสามัญในคราวที่แล้วอยู่แล้ว เพื่อสะดวกในการจัดดำเนินการตามโควต้าของสภาผู้แทนราษฎร ขอเสนอจำนวน ๓๘ คน ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยืนขึ้นรับรอง)

นายปัญจะ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ปัญจะ เกสรทอง ตามความเห็นรู้สึกว่าจะมากไป กรรมาธิการร่วมถึง ๓๘ คน กระผมลองหารือกับท่านผู้เสนอเมื่อกี้นี้ว่าเราเอาสัก ๙ คน เพราะว่าในกลุ่มการเมืองเวลานี้มีอยู่ในราว ๙ พรรค พรรคละ ๑ คนรวมก็เป็น ๑๘ คนจะเหมาะสมหรือไม่ กระผมขอแสดงความคิดเห็นอย่างนี้ครับ ก็ไม่อยากจะเสนอ กระผมรู้สึกว่าจะเป็นตัวเลขเกิดจากตัวแทนพรรคการเมืองแต่ละพรรค พรรคละคนก็ไปร่วมกับวุฒิสมาชิกก็คงจะได้เป็น ๑๘ คน กระผมคิดว่าเป็นจำนวนกรรมาธิการที่น่าจะเหมาะสมครับ

นายเทอดพงษ์ ไชยนันทน์ (ตาก) : ท่านประธานครับ คือในจำนวน ๑๙ คน โควต้าของสภาผู้แทนราษฎรนั้น ถ้าเราใช้ ๑๙ คนเลยจะสะดวกในการจัดโควต้าต่าง ๆ ซึ่งไม่ต้องมานั่งพิจารณากันใหม่ เพราะว่ามีโควต้าที่สามารถจะจัดกันได้ หรืออาจจะใช้กรรมาธิการสามัญชุดการคมนาคมซึ่งสะดวกกว่า และอีกประการหนึ่ง สภาใหญ่เมื่อรวมกันแล้วมี ๕๐๐ กว่าคน ตั้งจำนวนกรรมาธิการ ๓๘ คน กระผมคิดว่าไม่มากเกินไปนัก คงจะเหมาะและก็สะดวกด้วย

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมอยากเรียนชี้แจงคุณปัญจะต่อสักหน่อยว่า ตามรัฐธรรมนูญเฉพาะมาตรานี้เป็นบทบัญญัติพิเศษซึ่งเราจะต้องใช้อัตราส่วนเหมือนกัน คุณปัญจะว่าอย่างไรครับ

นายปัญจะ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : กระผมไม่ได้ประทานเสนอละครับ เมื่อกี้ กระผมเพียงแต่เชิงหารือเท่านั้น

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่ามีญัตติที่เสนอจำนวน ๓๘ คนเป็นกรรมาธิการคือสภาละ ๑๙ คน จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี ก็เป็นอันว่าสภาละ ๑๙ ท่าน ขอให้เสนอชื่อกรรมาธิการครับ

นายพิภพ อะสีติรัตน์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเสนอกรรมาธิการสามัญชุดการคมนาคม ท่านผู้ใดเห็นด้วยขอได้โปรดครับรองครับ

(มีสมาชิกยืนขึ้นรับรอง)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีท่านผู้ใดจะเสนอสมาชิกอื่นเป็นกรรมาธิการอีกหรือไม่ครับนอกจากกรรมาธิการชุดการคมนาคมจำนวน ๑๙ ท่าน ตามที่คุณพิภพเสนอ มีหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกเสนอ)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี ขอเชิญท่านเลขาธิการรัฐสภาอ่านรายชื่อคณะกรรมาธิการชุดการคมนาคมครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : รายชื่อคณะกรรมาธิการการคมนาคม ซึ่งถูกเสนอชื่อเป็นกรรมาธิการร่วม ๑. นายกิตติศักดิ์ หัตถสงเคราะห์ ๒. นายคล่อง รักษ์ทอง ๓.นายดำรงพันธุ์ อสุนี ณ อยุธยา ๔.นายเทอดพงษ์ ไชยนันทน์ ๕. นายบุญเยี่ยม โสภณ ๖. นายประพันธ์ อัมพุช ๗. นายเปรม มาลากุล ณ อยุธยา ๘. นายพิภพ อะสีติรัตน์ ๙. นายพิศาล ไชยชาญ ๑๐. นายภิญญา ช่วยปลอด ๑๑. นายมนตรี พงษ์พานิช ๑๒. นายยงยุทธ นพเกตุ ๑๓. นายวารินทร์ ศรีแย้ม ๑๔. นายวิญญู ยุพฤทธิ์ ๑๕. นายวิศิษฐ พิพัฒกรกานนท์ ๑๖. นายสำรวย จันทนป ๑๗. นายสีหนาท ภาชา ๑๘.นายสุมิตร สุนทรเวช ๑๙. นายเสน่ห์ โสรินทร์

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครบ ๑๙ ท่านตามที่ท่านเลขาธิการรัฐสภาอ่านรายชื่อนั้นเป็นกรรมาธิการร่วมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ สำหรับสภาผู้แทนราษฎร

เรื่องที่ ๒ เรื่องที่จะแจ้งให้ที่ประชุมทราบ คือสภาได้รับหนังสือจากสำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๒๒ แจ้งว่า ตามที่คณะรัฐมนตรีได้ขอรับร่างพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... รวม ๓ ฉบับ และร่างพระราชบัญญัติคลองส่งน้ำชลประทานย่อย พ.ศ. .... รวม ๒ ฉบับไปพิจารณา โดยให้รอไว้มีกำหนดเวลา ๔๕ วันนั้น คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ต้องพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวด้วยความรอบคอบ และจะต้องใช้เวลาบ้าง จึงขอเลื่อนกำหนดเวลาเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวออกไปอีก ๓๐ วัน เรื่องนี้ผมก็ขอเสนอที่ประชุมว่า จะอนุมัติตามที่รัฐบาลขอเสนอมาหรือไม่ คือร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวสภานี้ได้กำหนดเวลารอไว้ ๔๕ วัน ทางรัฐบาลก็เสนอกลับเข้ามาไม่ทัน ก็ขอเลื่อนเวลาออกไปอีก ๓๐ วัน ที่นี้การจะเลื่อนหรือไม่เลื่อนนี้ก็ต้องขออนุมัติสภานี้

นายปิยะณัฐ วัชราภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานครับ กระผมปิยะณัฐ วัชราภรณ์ ปกตินั้นการทำงานหรือว่ามาขออนุมัติกับสภานี้ ความจริงสภาก็ไม่ติดใจ เห็นใจครับ เพียงแต่กระผมอยากจะทราบว่า เหตุผลในการขอเสนอเลื่อนนั้นมีอะไรบ้าง ปกติเวลาจะไปศาลนะครับ ขอเลื่อนคดีก็ต้องมีเหตุผล ถ้าไม่มีเหตุมีผลกันจะอนุมัติกันง่าย ๆ ก็กระไรอยู่ กระผมอยากจะขอให้ทางคณะรัฐมนตรีช่วยชี้แจงเหตุผลหน่อยเถอะครับ

นายสมภพ โหตระกิตย์ (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ รัฐบาลขอเรียนชี้แจงถึงความจำเป็นที่จะต้องขอขยายระยะเวลาสำหรับการตรวจแก้ร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ร่าง สำหรับร่างพระราชบัญญัติอาวุธปืนเครื่องกระสุนปืนนั้นก็มีปัญหาอยู่มาก สำหรับในด้านที่จะให้คำวิเคราะห์ศัพท์ว่า มีอาวุธปืนติดตัวนั้นควรจะอยู่ในลักษณะอย่างไร อันนี้ในขั้นของการพิจารณาก็มีการโต้เถียงกันมาก

เพราะเหตุว่าจะเขียนอย่างไร รู้สึกว่าจะมีช่องโหว่หลายประการ แต่รัฐบาลเองก็ได้ดำเนินการสำหรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสร็จเรียบร้อยแล้ว คาดว่าจะเสนอสภานี้ได้ในประมาณสัปดาห์หน้า ส่วนร่างพระราชบัญญัติคลองส่งน้ำชลประทานย่อย ที่สมาชิกเสนอนั้น อันนี้มีปัญหามากมาย เพราะเหตุที่ว่าจำเป็นต้องไปแก้ไขพระราชบัญญัติชลประทานราษฎร์ ในพระราชบัญญัติชลประทานราษฎร์นั้นเอง แบ่งการชลประทานออกเป็น ๓ ประเภท การชลประทานส่วนบุคคล การชลประทานราษฎร์ และการชลประทานเพื่อการค้า เพราะฉะนั้นการที่จะให้ความสะดวกแก่ราษฎรที่อยากจะชักน้ำเข้าไป ไม่ว่าจะเป็นการชลประทานประเภทใดนั้น ถ้าหากว่ามีอุปสรรค เจ้าของที่ดินข้างหน้าไม่ยินยอมแล้ว ก็จำเป็นที่จะต้องให้มีการยินยอมให้ได้ เพราะฉะนั้นจำเป็นต้องวิเคราะห์ถึงลักษณะการชลประทานทั้ง ๓ ประเภทนี้ว่า ควรจะได้สิทธิแค่ไหนเพียงไร การกำหนดค่าตอบแทนเจ้าของที่ดินนั้นควรจะแตกต่างกันอย่างไร อันนี้เป็นปัญหาที่ละเอียดซับซ้อน แต่รัฐบาลก็คิดว่าอาจจะเสนอได้ในราวอีกสัก ๒ สัปดาห์ครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีท่านสมาชิกผู้ใดยังข้องใจอยู่หรือไม่ครับ

จำสิบเอก ทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงราย) : ท่านประธานครับ กรุณาเหลียวมาทางนี้บ้างนะครับเวลาจะถามอะไร ท่านประธานที่เคารพ กระผม จำสิบเอก ทรงธรรม ปัญญาดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงราย กลุ่มสนับสนุนเกรียงศักดิ์ เพราะตอนนี้ตั้งกลุ่มแล้วครับ ก็ใครจะเรียนกับท่านประธานว่าร่างพระราชบัญญัติอาวุธปืนนั้นกระผมเป็นเจ้าของร่างอยู่ผู้หนึ่ง ก็ได้ชี้แจงต่อสภานี้แล้วถึงความจำเป็นของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ท่านประธานที่เคารพ กระผมเห็นว่าทางรัฐบาลตอบมานั้นยังไม่มีเหตุผลที่น่าพอใจที่ว่าจะให้เลื่อนไป แล้วกระผมอยากจะกราบเรียนถามว่า กระผมได้อ่านหนังสือพิมพ์ลงข่าวว่าคณะรัฐมนตรีได้ลงมติไปแล้วเห็นชอบที่จะให้มีการพกอาวุธปืนโดยใช้ใบอนุญาตแบบ ป.๔ นอกเขตกรุงเทพมหานคร เมื่อข่าวนี้ปรากฏออกไป ปรากฏว่าประชาชนโดยทั่วไปมีความพึงพอใจและดีใจเป็นอย่างยิ่ง ที่คณะรัฐมนตรีชุดนี้ได้เห็นความจำเป็นและความเดือดร้อนของประชาชน ท่านประธานที่เคารพ แล้วก็เมื่ออีก

๒ – ๓ วันนี้เช่นกัน หนังสือพิมพ์ก็ลงข่าวว่าจับโจรปล้นธนาคารได้คนหนึ่ง โจรปล้นธนาคารมีใบอนุญาตพกปืนทั่วราชอาณาจักร นั่นอะไรกันครับ

ประการต่อไปที่กระผมจะกราบเรียนท่านประธานก็คือ กระผมไม่ทราบว่าการเปิดสมัยวิสามัญนี้ งบประมาณแผ่นดินก็ผ่านไปแล้ว แล้ววันพุธที่ ๑๐ นี้ก็จะเอาญัตติไม่ไว้วางใจของฝ่ายค้านเข้ามาพิจารณา หลังจากเรื่องใหญ่ ๆ ๒ เรื่องนี้ผ่านพ้นไปแล้ว กระผมก็ไม่ทราบว่ารัฐบาลจะปิดสมัยประชุมเมื่อไร แล้วท่านขอไป ๓๐ วัน อีก ๑๕ วัน ปิดสมัยประชุม เราก็ต้องมาเปิดประชุมกันวันที่ ๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๒๓ จากนี้ไปจนถึงโน่นอีกกี่วันกี่เดือน ความเดือดร้อนของประชาชนจะเดือดร้อนไปอีกเท่าไร ปัจจุบันนี้แม้ขณะนี้กระผมกลับไปบ้านของกระผมที่จังหวัดเชียงราย ก็มีอยู่นะครับท่านประธาน เรื่องจับอาวุธปืนแล้วรีดไถเงินนี้ เพราะฉะนั้นกระผมขอกราบเรียนตรง ๆ ว่า กระผมไม่เห็นด้วย ขอขอบคุณครับ

นายอนุวรรตน์ วัฒนพงศ์ศิริ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม อนุวรรตน์ วัฒนพงศ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ พรรคชาติไทย ท่านประธานที่เคารพ เรื่องการขอเลื่อนนั้นความจริงกระผมเองก็ไม่ติดใจ ถ้าหากว่าเป็นเรื่องที่มีปัญหาสลับซับซ้อน อย่างที่ทางรัฐบาลได้แถลงต่อสภานี้ คือเรื่องคลองส่งน้ำชลประทานซึ่งไปกระทบกระเทือนถึงสิทธิของผู้อื่นและเกี่ยวกับการที่จะต้องใช้เงินชดใช้ ถ้าหากว่ามีการเวนคืนอะไรต่าง ๆ นั้น กระผมเห็นด้วย แต่เรื่องร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับอาวุธปืนนี้ กระผมเห็นว่าไม่น่าจะมีปัญหา มาตราที่เราขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงนั้นก็มีอยู่เพียง ๓ – ๔ มาตราเท่านั้นเอง และเป็นเรื่องที่ประชาชนทั้งประเทศกำลังคอยว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่สภาจะรับหลักการและจะผ่านสภาไปนั้น รัฐบาลจะดำเนินการอย่างไร และที่กระผมไม่เห็นด้วยประการที่ ๒ ก็คือว่า รัฐบาลได้พิจารณากฎหมายฉบับนี้มาแล้ว และกระผมทราบว่า ผู้ที่ร่างแก้ไขเปลี่ยนแปลงนั้นรัฐบาลก็เป็นผู้ร่างเอง ซึ่งก็ทราบรายละเอียดดีพอสมควร ทำไมถึงต้องใช้เวลาถึง ๙๕ วัน เวลา ๔๕ วันนั้นน่าจะกระทำได้แล้ว อย่างที่ท่านรองนายกรัฐมนตรีได้แถลงต่อสภานี้ว่าจะต้องไปบัญญัติคำนิยามใหม่ คำนิยามนั้นไม่ได้มีปัญหาอะไร

คำนิยามนั้นไม่ได้มีรายละเอียดมากมายนัก อยู่ที่หลักการของกฎหมายว่า ป.๔ นั้นจะพ้นอาวุธปืนได้หรือไม่ได้ นั่นคือหลักการที่จะต้องพิจารณา กระผมว่าคณะรัฐมนตรีใช้เวลาประชุมไม่ถึงชั่วโมงก็วินิจฉัยได้ เพราะฉะนั้นกระผมจึงไม่เห็นด้วยที่จะขอเวลาเลื่อนไปตั้ง ๓๐ วัน คิดดูซิกฎหมาย ๔ มาตรา ๕ มาตราใช้เวลาถึง ๗๕ วัน ถ้าปรากฏเหตุการณ์อย่างนี้ขึ้นในสภาอย่างนี้ตลอดไปแล้ว กระผมคิดว่าสภานี้จะไม่มีทางได้ผ่านกฎหมายออกไปใช้เลย เพราะฉะนั้นกระผมก็อยากจะตั้งข้อสังเกตและไม่เห็นด้วยที่จะให้เลื่อนถึง ๓๐ วัน ขอขอบพระคุณครับ

นายปัญจะ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมปัญจะ เกสรทอง ส.ส.เพชรบูรณ์ กระผมอยากจะให้พิจารณาในประเด็นว่า เราควรจะให้หรือจะให้กี่วัน ซึ่งท่านสมาชิกที่นั่งลงไปเมื่อกี้นี้ท่านก็ได้ชี้แจงเหตุผลแล้ว เพราะถ้าสภานี้ไม่อนุมัติให้รัฐบาลก็จำเป็นต้องเอากฎหมายเข้าในวัน ๒ วันนี้ ด้วยเหตุผลซึ่งท่านรองนายกรัฐมนตรีได้ชี้แจงแล้ว ก็น่าจะมากำหนดว่า ๓๐ วันจะมากไปหรือไม่ สำหรับอาวุธปืน ส่วนเรื่องร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับคลองส่งน้ำชลประทานย่อยนั้น ก็ด้วยเหตุผลซึ่งมีสมาชิกชี้แจง แต่กระผมแปลกใจอยู่นิดหนึ่งว่า สมาชิกฝ่ายสนับสนุนรัฐบาลบอกชื่อออกเด่นชัด แต่กลับมาไม่เห็นด้วยกับรัฐบาลอย่างรุนแรง ก็เป็นเรื่องที่น่าแปลกใจเหมือนกัน เรานำจะมาหยิบประเด็นว่าให้หรือไม่ ควรจะให้สักกี่วัน จะไม่ให้เลยนั้นคงเป็นไปไม่ได้ เพราะถ้าไม่ให้ แล้วรัฐบาลจะต้องเอาเข้าพรุ่งนี้ จะทำได้อย่างไร ในเมื่อรองนายกรัฐมนตรีซึ่งรับผิดชอบได้ชี้แจงแล้วว่ามีความจำเป็น มีความละเอียดในการพิจารณาหรือมีเหตุผลต่าง ๆ ก็ควรจะพิจารณาในประเด็นอยู่ที่ว่า จะให้กี่วันเท่านั้น ถ้า ๓๐ วันสำหรับอาวุธปืนมากไปไม่ทันใจที่จะให้ประชาชนได้ใช้ อยากจะให้เข้าในสมัยประชุมวิสามัญนี้ ก็น่าจะพูดกับทางรัฐบาล กระผมคิดว่าอันนี้ก็ควรจะสั้นเข้า เพราะถ้าจะไม่ให้เลยคงเป็นไปไม่ได้ กระผมมีความคิดเห็นอย่างนี้ ขอขอบคุณครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านรองนายกรัฐมนตรีจะมีอะไรแถลงเพิ่มเติมหรือไม่ครับ

นายสมภพ โหตระกิตย์ (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ สำหรับร่างพระราชบัญญัติอาวุธปืนที่กระผมกราบเรียนว่ามีปัญหาบางประการ คือเกี่ยวกับเรื่องคำวิเคราะห์ศัพท์ว่า มีอาวุธปืนติดตัว นั่นประการหนึ่ง

ประการที่ ๒ เมื่อวางหลักการใหม่ให้คนพกไปได้ โดยไม่ต้องมีใบอนุญาตแล้ว ปัญหาในบางกรณีก็จะต้องวิเคราะห์ถึงตัวบุคคล โดยเฉพาะข้าราชการหรือประชาชนที่ได้รับมอบหมายจากทางราชการ จะควรได้รับสิทธิแค่ไหน เพียงใด ได้รับยกเว้นในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนหรือไม่ อันนี้ก็เป็นประเด็นที่จะต้องพิจารณาโดยรอบคอบ ผมขอกราบเรียนว่า ใกล้จะเสร็จแล้วอาจจะส่งในวันพรุ่งนี้ หรืออย่าง**ช้าวันจันทร์**ครับ อันนี้ก็พร้อมที่จะส่งภายในวัน ๒ วันนี้ ผมกราบเรียนแล้วสำหรับร่างพระราชบัญญัติอาวุธปืน ได้เร่งอยู่เหมือนกันครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ในส่วนที่คุณปัญจะว่า ไม่ควรจะถึง ๓๐ วัน คือจะลดลงมาบ้าง ทางคณะรัฐมนตรีจะมีข้อต่อรองหรือไม่ครับ

นายสมภพ โหตระกิตย์ (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมกราบเรียนแล้วว่า อาจจะส่งได้ในวันพรุ่งนี้ หรืออย่างช้าก็วันจันทร์ เพราะพร้อมเรียบร้อยแล้ว เฉพาะร่างพระราชบัญญัติอาวุธปืนครับ

นายอนุวรรตน์ วัฒนพงศ์ศิริ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม อนุวรรตน์ วัฒนพงศ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ พรรคชาติไทย กระผมขอเสนอญัตติให้เลื่อนได้ ๗ วัน ขอผู้รับรองด้วยครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณอนุวรรตน์ครับ คือจะแยกประเด็นออกว่า จะอนุมัติ ๓๐ วันตามที่คณะรัฐมนตรีเสนอมาว่าควรอนุมัติเท่าไร อย่างนั้นใช่หรือไม่ครับ

นายอนุวรรตน์ วัฒนพงศ์ศิริ (บุรีรัมย์) : ไม่ใช่ครับ คือกระผมบอกแล้วว่ากระผมไม่ติดใจในเรื่องฉบับที่ ๒ คือร่างพระราชบัญญัติคลองส่งน้ำชลประทานย่อย เพราะกระผมทราบดีว่ามีปัญหามากมาย แต่ที่กระผมข้องใจคือร่างพระราชบัญญัติอาวุธปืน

เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด แต่เมื่อท่านรองนายกรัฐมนตรีท่านรับว่า ท่านจะส่งให้ได้ในพรุ่งนี้หรือมะรืนนี้ แต่ว่าไม่เป็นญัตติ เพราะที่ขอมา ๓๐ วัน กระผมก็เสนอญัตติว่าให้ภายใน ๗ วัน เฉพาะฉบับแรกนี่คือรับอาวุธปืน กระผมขอเสนอญัตติว่าให้เลื่อนได้ ๗ วัน ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยืนขึ้นรับรอง)

นายสมภพ โหตระกิตย์ (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ตามที่ท่านสมาชิกเสนอให้เลื่อนได้เพียง ๗ วันนั้น กระผมคิดว่าครบระยะเวลาแล้ว ถ้าผมจำไม่ผิดเพียง ๓๐ วัน ที่สภาให้สำหรับร่างพระราชบัญญัติอาวุธปืน ระยะเวลาจาก ๓๐ วัน เลย ๗ วันมาแล้วครับ ถ้าจะพิจารณาแล้วก็ควรจะให้อีก ๑๕ วันหรือ ๑๖ วัน ผมขอความกรุณาอย่ากำหนดเลยครับ ผมรับรองว่าส่งแน่ภายในวันศุกร์หรือวันจันทร์นี่ละครับพร้อมแล้ว เพราะถ้าหากไปกำหนด ๗ วัน เกิดปัญหาอีกละครับ รัฐบาลทำผิดอีก เพราะเลยเวลา ๗ วันมาแล้วครับ

นายอนุวรรตน์ วัฒนพงศ์ศิริ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมอนุวรรตน์ วัฒนพงศ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดพรรคชาติไทย ท่านรองนายก ฯ ว่าอย่างนั้น กระผมขอเป็น ๑๕ วัน ถ้าจะไม่กำหนดเห็นจะไม่ได้ เพราะว่ามีการขอมา ๓๐ วัน กระผมขอให้เป็น ๑๕ วัน ไหน ๆ ก็เลยเวลาไป ๗ วันแล้ว กระผมขอ ๑๕ วัน ขอผู้รับรองอีกครั้งหนึ่งครับ

(มีสมาชิกยืนขึ้นรับรอง)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ญัตติใหม่ที่คุณอนุวรรตน์เสนอก็คือว่าจะอนุมัติให้เฉพาะร่างพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน ๑๕ วัน นับจากสิ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าวที่แล้ว ท่านเลขาธิการ ฯ ว่าร่างพระราชบัญญัติอาวุธปืนเกินมา ๑๗ วันแล้วนะครับ

นายสมภพ โหตระกิตย์ (รองนายกรัฐมนตรี) : ครับ ท่านประธานที่เคารพ ถ้าเช่นนั้นกระผมก็ต้องขอความกรุณาท่านสมาชิกอีกละครับอีกสัก ๒๐ วัน พร้อมส่งแน่ครับ พรุ่งนี้หรือวันจันทร์ส่งแน่ พร้อมอยู่แล้วครับ

นายปัญจะ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเสนอญัตติใหม่เลยครับ กระผมขอเสนอให้เป็น ๒๑ วัน ท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรองครับ

(มีสมาชิกยืนขึ้นรับรอง)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมว่าจะไปกันใหญ่แล้ว ผมอยากจะขอร้องสมาชิก คืออะไรที่จะไปกันได้ระหว่างคณะรัฐมนตรีก็ดี หรือว่าในระหว่างสมาชิกด้วยกันเองก็ดี อย่างกรณีที่ท่านสมาชิกผู้หนึ่งเสนอ ๒๐ วัน อีกท่านหนึ่งเสนอ ๒๑ วัน และอาจจะมีท่านผู้อื่นเสนออะไรอีก ญัตติก็จะแยกกันใหญ่เวลาลงมติ คุณพิภพครับ

นายพิภพ อะสีติรัตน์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม พิภพ อะสีติรัตน์ ส.ส.กรุงเทพมหานคร พรรคประชากรไทย คือ กระผมสงสัยว่าเวลานี้เมื่อสิ้นกำหนดเวลาล่วงเลยมาแล้ว ท่านรองนายก ฯ บอกว่าประมาณ ๗ วัน และท่านบอกว่าท่านจะเสนอพรุ่งนี้ก็ได้คือวันศุกร์ หรืออย่างช้าวันจันทร์ ที่กระผมสงสัยว่าเมื่อสมาชิกพรรคชาติไทยเสนอขึ้นมาว่า ๑๕ วัน คงจะทันใช่หรือไม่ อาจารย์สมภพครับ แล้วทำไมท่านจึงต้องขอเลื่อนไปอีก ๑๕ วันเป็น ๒๐ วันครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : อย่างนี้ผมเรียนชี้แจงเองก็ได้ครับ คือการยืดเวลานี้เราต้องยืดจากเมื่อวันสิ้นกำหนดเดิม อย่างเดิมเราให้ ๔๕ วัน สภานี้ต้องอนุมัติต่อจากเดิมเท่าไร ที่นี้ปรากฏว่าพ้นมา ๑๗ วันแล้ว เฉพาะร่างพระราชบัญญัติอาวุธปืนเข้าใจนะครับ เชิญคุณทรงธรรม

จ่าสิบเอก ทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงราย) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมต้องย้ายที่นั่งมาทางนี้ท่านจะได้เห็นกระผมบ้าง กระผมขอกราบเรียนท่านประธานว่า สำหรับการพิจารณานี้ กระผมอยากจะเสนอให้แยกประเด็น สำหรับร่างพระราชบัญญัติคลองส่งน้ำชลประทานย่อยนี้พิจารณากันไปเรื่องหนึ่ง ร่างพระราชบัญญัติอาวุธปืนไปอีกเรื่องหนึ่ง ไม่ใช่มารวมกันที่เสนอ ๑๕ วัน หรือ ๒๐ วันอะไรนี้ กระผมก็ยังไม่เข้าใจว่าทั้ง ๒ เรื่อง หรือเรื่องเดียว

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี๋ยวนี้ผู้ตติแยกอยู่แล้วครับ

จ่าสิบเอก ทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงราย) : แยกแล้วหรือครับ ขอโทษครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มาอยู่ตรงนี้ครับ ผมขอทบทวนอีกครั้งหนึ่ง ผู้ตติที่คุณอนุวรรฒเสนอก็คือ ๒๐ วัน ผู้ตติที่คุณปัญจะเสนอเป็น ๒๑ วัน อันนี้ในระหว่างสมาชิกด้วยกันเองก็ดี หรือว่าคณะรัฐมนตรีกับสมาชิกก็ดี ผมคิดว่าลองพิจารณาดูกันให้ดี อาจจะไม่ต้องขอโหวตหรืออะไรก็ได้ เชิญครับคุณอนุวรรฒ

นายอนุวรรฒ วัฒนพงศ์ศิริ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม อนุวรรฒ วัฒนพงศ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ พรรคชาติไทย เมื่อได้ทราบว่าระยะเวลาเลยมาถึง ๑๗ วัน กระผมเสนอ ๑๕ วันก็เป็นหมันไปโดยอัตโนมัติ เพราะฉะนั้นกระผมขอถอนครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณปัญจะยังติดใจหรือไม่ครับ

นายปัญจะ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ ก็ในเมื่อท่านรองนายกรัฐมนตรีก็บอกจะเสนอได้ ๒ – ๓ วัน แล้วท่านสมาชิกคุณอนุวรรฒก็ไม่ติดใจ กระผมก็ขอถอนครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ก็เป็นอันว่ากลับไปตามที่ท่านรองนายก ฯ ขอไว้เดิม คือ ๓๐ วันทั้ง ๒ ร่างพระราชบัญญัติ เชิญครับคุณเกรียงศักดิ์

นายเกรียงศักดิ์ สุขสว่าง (ชัยนาท) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเกรียงศักดิ์ สุขสว่าง ส.ส. ชัยนาท พรรคชาติไทย กระผมเห็นว่าเมื่อกี้นี้ท่านรองนายกรัฐมนตรีได้เสนอเงื่อนไขเป็นข้อต่อรองขึ้นมาใหม่ ท่านว่าระยะเวลาพ้นมา ๑๗ วันแล้ว ท่านจะขอเป็น ๒๐ วัน ทางเราก็ไม่ติดใจ เพราะฉะนั้นข้อเสนอของท่านน่าจะรับมาพิจารณาว่า ทางสภาจะเอาหรือไม่เอา ไม่น่าจะเป็นผู้ตติขึ้นมาใหม่ การที่ท่านเสนอผู้ตติขึ้นมาใหม่ ก็แสดงว่าสละผู้ตติเก่าแล้ว ท่านรองนายกรัฐมนตรีขอเป็น ๒๐ วัน สละผู้ตติเก่าคือ ๓๐ วันที่ขอเลื่อนมา เพราะฉะนั้นก็เหลืออยู่ผู้ตติเดียว

ตามข้อเสนอของรองนายกรัฐมนตรี คือ ๒๐ วัน สภาจะเอาหรือไม่เท่านั้นครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อกี้นี้ผมฟังเป็นทำนองว่าท่านคาดว่าจะส่งมาได้ ๒ – ๓ วันนี้ ขอประทานท่านรองนายกรัฐมนตรีอีกสักครั้งหนึ่งว่าอย่างไรกันแน่

นายสมภพ โหตระกิตย์ (รองนายกรัฐมนตรี) : ผมขอกราบเรียนว่าผมพยายามจะส่งพรุ่งนี้ให้ได้ อาจจะส่งพรุ่งนี้ได้แน่ อย่างช้าที่สุดเผื่อเหลือเผื่อขาดผมขอกราบเรียนว่าขอวันจันทร์ ระยะเวลานี้ผมขอความกรุณาเพื่อรวบรัด อย่างไรก็ส่งแน่ครับ จะเป็น ๓๐ วัน ก็คงภายใน ๒ – ๓ วันนี้แน่

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าอย่างนี้ได้หรือไม่ครับข้อเสนอของคณะรัฐมนตรีที่ขอยืดไป ๓๐ วันนั้น เฉพาะร่างพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนนี้จะเสนอภายใน ๒๐ วัน ก็เป็นอันว่าเปลี่ยนข้อเสนอใหม่นะครับ ของคณะรัฐมนตรี เฉพาะร่างพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนนี้เป็น ๒๐ วัน ส่วนร่างพระราชบัญญัติคลองส่งน้ำชลประทานย่อย ๒ ฉบับนั้นก็เป็น ๓๐ วัน ผมจะขอมติรวมเสียเลย ระเบียบวาระเข้ามากครับเสียเวลาเรื่องนี้มาพอสมควร ท่านผู้ใดเห็นว่าจะอนุมัติให้ยืดระยะเวลาที่คณะรัฐมนตรีจะส่งร่างพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... รวม ๓ ฉบับมาสู่สภานี้ต่อไปอีก ๒๐ วัน โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๗๗ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วยโปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้ยืดเวลาเสนอร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับนี้ไปอีก ๒๐ วัน

ท่านผู้ใดเห็นว่าควรอนุมัติให้ยืดระยะเวลาเสนอร่างพระราชบัญญัติคลองส่งน้ำชลประทานย่อย พ.ศ. .... รวม ๒ ฉบับ ไปภายในกำหนดเวลา ๓๐ วัน โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๖๖ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้ยืดเวลาเสนอร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับนี้ไปอีก ๓๐ วัน

เรื่องที่ ๓ ด้วยสำนักนายกรัฐมนตรีได้เสนอรายงานผลการปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๒๑ พร้อมด้วยความเห็นชอบของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินต่อสภาผู้แทนราษฎร เพื่อรับทราบตามนัยมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๒๒ และทางสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาได้แจกรายงานนี้ ให้ท่านสมาชิกแล้วคงจะได้รับกันทุกท่าน เรื่องนี้ก็แจ้งให้ที่ประชุมทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๕/๒๕๒๒ (สมัยสามัญ) วันพฤหัสบดีที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๒๒ ครั้งที่ ๖/๒๕๒๒ (สมัยสามัญ) วันพฤหัสบดีที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๒๒ ครั้งที่ ๗/๒๕๒๒ (สมัยสามัญ) วันพฤหัสบดีที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๒๒ ครั้งที่ ๘/๒๕๒๒ (สมัยสามัญ) วันพฤหัสบดีที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๒๒ และครั้งที่ ๙/๒๕๒๒ (สมัยสามัญ) วันพฤหัสบดีที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๒๒ ซึ่งเจ้าหน้าที่ได้วางไว้เพื่อให้ท่านสมาชิกตรวจดู ตั้งแต่วันจันทร์ที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๒๒ แล้ว มีท่านสมาชิกผู้ใดจะแก้ไขเพิ่มเติมประการใดหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไขเพิ่มเติม)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดขอแก้ไขเพิ่มเติม เป็นอันว่าที่ประชุมรับรองรายงานการประชุมทั้ง ๕ ครั้งดังกล่าวมาแล้ว

ระเบียบวาระที่ ๓ กระทู้ถาม กระทู้ถามด่วนลำดับที่ ๑ เป็นกระทู้ถามของคุณสุนทร ยิ่งนคร เรื่อง โรงงานน้ำตาลปล่อยน้ำเสียลงแม่น้ำแม่กลอง ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม เชิญคุณสุนทร ครับ

นายสุนทร ยิ่งนคร (สมุทรสงคราม) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม สุนทร ยิ่งนคร ผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรสงคราม พรรคกิจสังคม ขอตั้งกระทู้ถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง โรงงานน้ำตาลทรายปล่อยน้ำเสียลงแม่น้ำแม่กลอง กระผมได้ตั้งกระทู้ถามด่วนเมื่อ ๓ เดือนที่แล้ว เนื่องจากประชาชนชาวจังหวัดสมุทรสงครามได้รับความเดือดร้อนจากโรงงานน้ำตาลทราย ที่ปล่อยน้ำเสียลงแม่กลอง ซึ่งกระผมขอตั้งกระทู้ถามท่านดังต่อไปนี้คือ

๑. ท่านทราบหรือไม่ ที่โรงงานน้ำตาลทรายปล่อยน้ำเสียลงแม่น้ำแม่กลองอีก

๒. ท่านมีมาตรการอย่างไรที่จะป้องกันมิให้โรงงานน้ำตาลปล่อยน้ำเสียลงแม่น้ำแม่กลองอีก

๓. ประชาชนที่มีอาชีพทางเกษตรกรรมและชาวประมงที่ได้รับความเสียหาย ท่านจะช่วยเหลืออย่างไร

นาวาอากาศเอก วิมล วิริยะวิทย์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) : ท่านประธานสภาที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ตามที่ท่านได้เรียนถามกระทรวงอุตสาหกรรมเกี่ยวกับเรื่อง โรงงานน้ำตาลปล่อยน้ำเสียลงแม่น้ำแม่กลอง มีคำถาม ๓ คำถามนั้น กระผมใคร่จะขอเรียนให้ทราบดังนี้คือ

ตามข้อ ๑ ที่ท่านถามว่า ทางกระทรวงอุตสาหกรรมทราบหรือไม่อย่างไรนั้น กระทรวงอุตสาหกรรมขอเรียนให้ทราบว่า ได้ทราบเรื่องโรงงานน้ำตาลปล่อยน้ำเสียลงแม่น้ำแม่กลองมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๑๓ เป็นต้นมา และได้สั่งให้โรงงานอุตสาหกรรมที่ตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำแม่กลอง ให้จัดทำระบบกำจัดความโสโครกของน้ำทิ้งจากโรงงานทุกโรง และต่อมากระทรวงอุตสาหกรรมโดยกรมโรงงานอุตสาหกรรม ได้พิจารณาเห็นว่า ถ้าสั่งให้โรงงานแก้ไขเอง ก็คงจะไม่ได้ผลแล้วจะเสียเวลาหลายปี จึงได้ดำเนินการจัดสร้างโรงงานปรับคุณภาพน้ำทิ้งให้แก่โรงงานน้ำตาลทั้งหมด ๑๑ โรง ที่ตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำแม่กลอง โดยให้โรงงานน้ำตาลเป็นผู้จ่ายค่าก่อสร้างและค่าดำเนินงานต่อเนื่องทั้งหมด กรมโรงงานอุตสาหกรรมได้กำหนดมาตรการห้ามโรงงานน้ำตาลปล่อยน้ำทิ้งลงแม่น้ำ แล้วสูบส่งน้ำทิ้งทั้งหมดจากโรงงานทุกโรงมาเข้าปรับคุณภาพในโรงงานปรับคุณภาพน้ำทิ้งส่วนรวม และเมื่อได้คุณภาพดีแล้ว ก็ระบายแจกจ่ายให้ชาวไร่ ชาวนาที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียงกับโรงงานปรับคุณภาพน้ำทิ้งนั้น ไม่ได้นำเอาน้ำกลับไปลงแม่น้ำอีก สำหรับโรงงานอื่น ๆ กรมโรงงานกระทรวงอุตสาหกรรมก็ได้ให้คำปรึกษาแนะนำให้จัดสร้างขยายระบบให้ได้มาตรฐานที่ควร งานแล้วเสร็จเมื่อปลายปี พ.ศ. ๒๕๑๖ แล้วก็ไม่ปรากฏว่าแม่น้ำแม่กลองมีสภาพเน่าเสีย อันเนื่องมาจากโรงงานน้ำตาลปล่อยน้ำเสียอีกตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๑๗ เป็นต้นมา ตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวว่าเมื่อ ๓ เดือนที่แล้วได้มีเหตุเกิดเกี่ยวกับเรื่องน้ำเสียขึ้นอีกในแม่น้ำแม่กลองนั้น ทางกระทรวงอุตสาหกรรมขอเรียนว่า เดือนนี้เป็นเดือนตุลาคม ๓ เดือนที่แล้ว เดือนกรกฎาคมโรงงานน้ำตาลได้ปิดการหีบอ้อยมาตั้งแต่ปลายเดือนมีนาคมศกนี้ เพราะว่าฤดูเปิดหีบอ้อยก็ปิดในระยะเวลานั้นเป็นประจำทุกปี เรื่องที่น้ำเสียชั่วระยะเวลาอันสั้นที่บริเวณจังหวัดสมุทรสงคราม ตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวนั้น เป็นเรื่องที่เกิดขึ้น

เนื่องจากสาเหตุที่ว่า เมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๐ ได้เริ่มมีการสร้างเขื่อนที่ตำบลเจ้าเณร จังหวัดกาญจนบุรี ทางเขื่อนได้จัดเก็บน้ำในแควไว้เหนือบริเวณก่อสร้างเขื่อน ทำให้อัตราน้ำไหลในแม่น้ำแม่กลองลดน้อยลงอย่างมาก และมีอัตราไหลต่ำกว่าอัตราน้ำไหลในฤดูแล้งด้วย ฉะนั้นเมื่อมีฝนตกลงมา ปริมาณน้ำในแม่น้ำเพิ่มขึ้นกลับไหลเร็วขึ้นแล้วไปกวนตะกอนที่ก้นแม่น้ำตอนตื้นเขิน พัดพาเอาตะกอนไปด้วย เป็นการเพิ่มความสกปรกให้แก่น้ำในแม่น้ำ นอกจากนั้นน้ำฝนที่ตกลงมาได้ชะเอาดินลูกรังและสิ่งสกปรกบนพื้นดินไหลลงสู่แม่น้ำ น้ำฝนที่ไหลลงคูคลองและท่อทางสาธารณะต่าง ๆ ก็ได้พาเอาตะกอนและสิ่งโสโครกในท่อทางสาธารณะและคูคลองนั้นไหลลงสู่แม่น้ำอีกด้วย อันเป็นการเพิ่มความโสโครกให้แก่แม่น้ำแม่กลองตลอดสายและไหลรวมกันออกไปสู่ทะเล เหตุที่น้ำเกิดเสียขึ้นที่บริเวณจังหวัดสมุทรสงคราม ก็เพราะน้ำทะเลหนุนขึ้นกั้นการไหลออกทะเล ในระยะนั้นทำให้น้ำสกปรกเหล่านั้นรวมตัวอยู่นิ่ง ซึ่งก่อภาวะเสียขึ้นในบริเวณดังกล่าว ทั้งนี้ถ้ามีน้ำจากเขื่อนปล่อยให้ไหลมาช่วยให้มีการเคลื่อนตัวไม่อยู่นิ่งหรือดันให้ออกไปก่อนเกิดภาวะน้ำเสีย ก็คงจะไม่มีเหตุการณ์เช่นนั้นขึ้น

สำหรับในข้อ ๒ ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ถามว่า ทางกระทรวงอุตสาหกรรมจะมีมาตรการอย่างไรที่จะป้องกันมิให้โรงงานปล่อยน้ำเสียลงแม่น้ำแม่กลองอีกนั้น กระทรวงอุตสาหกรรมขอเรียนให้ทราบว่า ในการจัดให้มีมาตรการป้องกันไม่ให้โรงงานปล่อยน้ำเสียลงแม่น้ำแม่กลองอีกนั้น กระทรวงอุตสาหกรรมโดยกรมโรงงานอุตสาหกรรมได้จัดตั้งหน่วยงานอนุรักษ์ลำน้ำแม่กลองขึ้น ให้ทำการควบคุมสภาพน้ำของแม่น้ำแม่กลองตลอดสาย ทำการตรวจสอบโรงงานอุตสาหกรรมทุกโรงงานบนสายน้ำนั้นเป็นประจำตลอดปี และเมื่อถึงฤดูหีบอ้อย กรมโรงงานอุตสาหกรรมก็ได้จัดเจ้าหน้าที่เข้าควบคุมโรงงานน้ำตาลทุกโรง ตรวจสอบวัดปริมาณน้ำทิ้งที่เก็บกักไว้ในโรงงาน เพื่อควบคุมมิให้ปล่อยน้ำออกจากโรงงานลงแม่น้ำและสูบส่งน้ำทิ้งทั้งหมดมาเข้าโรงงานปรับคุณภาพน้ำทิ้งส่วนรวม

ในข้อที่ ๓ ที่ท่านถามว่า ประชาชนที่มีอาชีพในทางเกษตรกรรมและชาวประมงที่ได้รับความเสียหาย จะช่วยเหลือได้อย่างไรนั้น สำหรับในกรณีการช่วยเหลือประชาชนที่มีอาชีพทางเกษตรกรรมและชาวประมงนั้น ทางกรมชลประทานได้ให้ความ

ร่วมมือปล่อยน้ำเหนือเขื่อนลงมาช่วยชะล้างน้ำเสีย ให้ทุกครั้งที่ทางราชการแจ้งขอความช่วยเหลือไป ขอบคุณครับ

นายสุนทร ยิ่งนคร (สมุทรสงคราม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมได้ฟังท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ซึ่งท่านได้บอกว่า ท่านทราบว่าโรงงานได้ปล่อยน้ำเสียมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๑๓ นั้น กระผมก็ขอชมเชยท่านที่ท่านได้ทราบว่าโรงงานได้มีการปล่อยน้ำเสียจริง แต่ข้อมูลที่ท่านได้รับมาว่าทุกวันนี้โรงงานไม่ได้ปล่อยน้ำเสีย แต่น้ำเสียเกิดขึ้นจากตะกอนเหนือเขื่อนนั้น กระผมขอเรียนถามท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมว่า น้ำเสียที่เกิดจากตะกอนนั้นจะถึงกับทำให้ปลาตายถึงกับคนใช้น้ำไม่ได้นั้น ท่านคิดว่าจะเป็นไปได้หรือไม่ และอีกอย่างหนึ่งน้ำเสียที่เกิดขึ้นนั้น ประชาชนชาวสมุทรสงครามก็จะเดินขบวนมาว่าโรงงานปล่อยน้ำเสียออกมา ทำไมทางราชการไม่หาทางระงับยับยั้ง แต่ท่านก็บอกว่าโรงงานไม่ได้ปล่อยนั้น กระผมคิดว่าข้อมูลที่ท่านได้รับมาอาจจะไม่ค่อยสมบูรณ์นัก ขอให้ท่านได้สนใจและติดตามหน่วยงานของท่านให้ดีกว่านี้ด้วย การที่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการบอกว่า เขื่อนซึ่งสร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๐ ที่ทำให้น้ำในแม่น้ำแม่กลองไหลลงมาช้านั้นทุกคนก็ทราบดี และกระผมก็ขอกราบเรียนฝากท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมไว้ ณ ที่นี้ด้วยว่า เมื่อเขื่อนได้สร้างเสร็จนั้น ทางราชการได้สร้างคันพนังกั้นน้ำเค็มเพื่อช่วยชาวสมุทรสงคราม แต่เขาได้สร้างมาเมื่อ ๑๐ ปีที่แล้ว ทุกวันนี้ก็ยังไม่เสร็จ ทำให้ชาวสมุทรสงครามนั้นต้องเดือดร้อนเนื่องจากน้ำเค็มไหลขึ้นไป ทำให้ผู้ที่ประกอบอาชีพทางเกษตรกรรม โดยเฉพาะการเพาะปลูกนั้นทำมาหากินกันลำบากขึ้น ส่วนที่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมได้บอกว่า น้ำเสียเกิดจากตะกอน ไม่ได้เกิดจากโรงงานนั้น กระผมก็ขอฝากท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมไว้อีกครั้งหนึ่งว่า ขอให้ท่านได้สอดส่องถึงพฤติการณ์ของโรงงานอุตสาหกรรม โดยเฉพาะโรงงานน้ำตาลทรายไว้ด้วย เพราะทางข้าราชการหรือหน่วยงานของท่านที่ตั้งไปนั้น อาจจะเสนอรายงานหรือข้อมูลมาให้ท่านไม่ตรงตามข้อเท็จจริงนักนะครับ

ส่วนข้อ ๒ ที่ท่านได้บอกว่า ท่านมีมาตรการโดยมีหน่วยอนุรักษ์ในการป้องกันมิให้โรงงานปล่อยน้ำเสียลงแม่น้ำแม่กลองนั้น เท่าที่เป็นมากระผมก็เห็นว่าทุก ๆ ปีก่อนที่จะมีการเปิดหีบอ้อยนั้น โรงงานมักจะฉวยโอกาสปล่อยน้ำเสียทำให้ประชาชนชาวสมุทรสงครามเดือดร้อนกันมาทุกปี แต่ทางราชการก็ยังยืนยันว่าโรงงานมิได้ปล่อยน้ำเสีย ซึ่งกระผมก็ไม่ทราบว่าทางราชการกับโรงงานอุตสาหกรรม โดยเฉพาะโรงงานอุตสาหกรรมน้ำตาลทรายนั้น ท่านมีอะไรกันอยู่ถึงได้ปกป้องคุ้มครองโรงงานอุตสาหกรรม โดยเฉพาะโรงงานน้ำตาล ซึ่งทำให้ชาวสมุทรสงครามต้องเดือดร้อนอยู่ทุกปี ส่วนประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อนเรื่องการปล่อยน้ำเสีย โดยเฉพาะชาวประมง เมื่อมีการปล่อยน้ำเสียพวกนี้จะได้รับความเดือดร้อนมาก เพราะว่าพวกนี้ทุกวันนี้เราได้ส่งเสริมการเลี้ยงกุ้ง เลี้ยงหอย เมื่อมีการปล่อยน้ำเสียลงมาครั้งหนึ่งเพียงระยะวัน ๒ วัน กุ้ง หอยนั้นก็จะตายจนหมด ซึ่งเป็นการเสียหายอย่างมาก ส่วนทางด้านเกษตรกรรมอย่างอื่นโดยเฉพาะการเพาะปลูกนั้น เมื่อมีโรงงานปล่อยน้ำเสียออกมานั้น ท่านคงจะทราบดีว่าเราต้องใช้น้ำจากลำน้ำแม่กลองทุกวัน พืช ผัก ผลไม้ ต่างได้รับความเสียหายเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งถ้าหากว่าท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมซึ่งได้บอกว่าจะหาทางช่วยเหลือและแก้ไขนั้น กระผมขอให้ท่านได้ตอบในที่นี้ได้หรือไม่ว่า ถ้ามีการปล่อยน้ำเสียลงแม่น้ำแม่กลองอีก ท่านจะเป็นผู้รับผิดชอบ และท่านจะเป็นผู้จ่ายค่าเสียหายนั้นให้แก่พวกที่ได้รับความเดือดร้อน กระผมขอความกรุณาท่านเท่านี้ครับ

นาวาอากาศเอก วิมล วิริยะวิทย์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) : ท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ถามและพูดถึงเรื่องน้ำเสียเมื่อเร็ว ๆ นี้ ด้วยความเคารพ กระผมก็ได้ดูระยะเวลาอย่างที่ท่านได้พูดแล้ว และในระยะเวลานั้น โดยข้อเท็จจริงก็เป็นระยะที่โรงงานน้ำตาลปิดหีบจริง ๆ ครับ เพราะฉะนั้นที่ว่าโรงงานน้ำตาลจะปล่อยน้ำเสียลงสู่แม่น้ำในระยะนั้น ตามข้อเท็จจริงก็รู้สึกว่าจะเป็นจริงอย่างนั้นไปไม่ได้

อย่างไรก็ตาม ตามข้อสังเกตของท่านที่ให้มา ทางกระทรวงอุตสาหกรรมขอรับไปดูและก็จะกวดขันในเรื่องนี้ให้มากขึ้น ในเรื่องที่ว่าทางกระทรวงอุตสาหกรรมโดยกรมโรงงานอุตสาหกรรมได้ตั้งหน่วยงานอนุรักษ์ลำน้ำแม่กลองขึ้น ก็ด้วยเหตุอันเนื่องมาจากได้รับการร้องเรียน และแม่น้ำแม่กลองมีการปล่อยน้ำเสียลง โดยที่ทางโรงงานในบางครั้งก็คงจะปล่อยปละละเลยและก็ปล่อยน้ำเสียลงไป เรื่องนี้ก็เป็นเรื่องที่จะต้องดูแลและคงจะต้องให้เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานนี้กวดขันมากยิ่ง ๆ ขึ้น ซึ่งว่าที่จริงแล้วทางกระทรวงอุตสาหกรรมก็มิได้นิ่งดูดาย ได้จัดให้เจ้าหน้าที่เข้าไปควบคุมโรงงานน้ำตาลทุกโรง และก็ให้รายงานตรวจสอบอยู่ตลอดเวลา ก็เป็นเรื่องที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรมโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งกระผมขอรับไปกวดขัน ถ้าจะมีเรื่องที่เกิดขึ้นก็คงจะต้องกวดขันกันไป

ในเรื่องที่จะช่วยเหลือประชาชนทางเกษตรกรรมอะไรต่าง ๆ พวกนี้ ก็อย่างที่กระผมได้เรียนให้ทราบแล้วว่า การเกิดน้ำเสียขึ้นนั้น แม้แต่ในที่อื่น ๆ เช่นที่แม่น้ำเจ้าพระยาหรืออะไรต่าง ๆ พวกนี้เป็นต้น ก็เกิดขึ้นมาได้จากเหตุหลายกรณี เพราะฉะนั้นทางราชการก็ต้องพยายามจัดการไป มีการร้องเรียนขึ้นมาจากประชาชนเอกชนที่ใด ทางราชการก็ต้องออกไปดูแล แล้วก็จะต้องแก้ไข หรือจะทำอย่างไรก็ต้องรีบกระทำอยู่แล้ว แต่ว่าเรื่องที่จะเกิดน้ำเสียในบางแห่งหรือแห่งโน้นแห่งนี้นั้น ในบางครั้งก็ไม่ใช่เกิดจากโรงงานอุตสาหกรรมเสมอไป ถ้าเป็นเรื่องของโรงงานอุตสาหกรรมก็คงจะต้องรับไป และถ้าเกิดขึ้นจากโรงงานนั้น ๆ ก็จะมีการฟ้องร้องเรียกค่าเสียหายกัน ทางกระทรวงอุตสาหกรรมก็ต้องจัดการกับโรงงานโรงนั้น หรือว่าให้โรงงานโรงนั้นใช้จ่ายค่าเสียหายเหมือนอย่างที่ทางต่างประเทศเขาทำกัน ก็คงจะเป็นไปในรูปนั้น ซึ่งทางกระทรวงอุตสาหกรรมก็ได้พยายามกวดขันและดูแลอยู่แล้ว ขอบคุณครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสุนทรพอใจหรือยังครับ

นายสุนทร ยิ่งนคร (สมุทรสงคราม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมก็ขอขอบพระคุณท่านรัฐมนตรีที่ท่านได้รับไปว่า จะหาทางแก้ไขแล้วก็จะสอดส่องหน่วยงาน

ของท่านให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งกระผมเองก็จะไม่ติดใจ เพราะท่านได้รับปากว่าท่านจะสอดส่องหน่วยงานของท่านให้ดีขึ้น กระผมก็ขอขอบคุณไว้ ณ ที่นี้ เพราะว่าตามข้อเท็จจริงนั้นก็อย่างที่กระผมได้เรียนให้ท่านรัฐมนตรีทราบว่า รายงานของหน่วยราชการของท่านกับข้อเท็จจริงนั้นมักจะไม่ค่อยตรงกัน เพราะกระผมอยู่ที่นั่น ความเดือดร้อนเกิดกับกระผมเองและเกิดกับพี่น้องของกระผม กระผมเองทราบข้อเท็จจริงดีว่า ท่านรัฐมนตรีท่านได้รับปากว่า ท่านจะหาทางสอดส่องดูแลหน่วยงานของท่าน ก็ขอขอบพระคุณด้วย

ส่วนในเรื่องที่ว่าเมื่อมีการเสียหายนั้น กระผมก็ขอให้ท่านรัฐมนตรีโปรดรับไว้พิจารณาด้วยว่า ถ้ามีการเสียหายเกิดขึ้นจากโรงงานน้ำตาลทรายก็ดี หรือโรงงานอื่น ๆ ก็ดี ซึ่งอยู่ในความควบคุมของกระทรวงอุตสาหกรรมนั้น ถ้าหากว่ามีการปล่อยน้ำเสียลงมาอีกครั้งหนึ่ง ทำให้ประชาชนชาวสมุทรสงครามได้รับความเดือดร้อน และได้รับความเสียหาย กระผมขอให้ท่านช่วยจัดการและรับผิดชอบในความเสียหายที่จะเกิดขึ้นนั้นด้วย ถ้าท่านรัฐมนตรีรับปากว่าท่านจะรับผิดชอบในความเสียหายอันนั้น กระผมก็จะไม่ติดใจต่อไปอีก ขอความกรุณาเท่านี้ละครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมจำได้ว่ารัฐมนตรีตอบไปแล้วสำหรับเรื่องความเสียหาย เป็นไปตามกฎหมายซึ่งทางโรงงานจะต้องรับผิดชอบและทางกระทรวงอุตสาหกรรมก็จะดำเนินการด้วย เห็นจะไม่ต้องตอบ

นายสุนทร ยิ่งนคร (สมุทรสงคราม) : ครับ ถ้าเป็นอย่างนั้นก็รอฝากไว้ ณ ที่นี้ด้วยว่า ถ้ามีความเสียหายเกิดขึ้น ก็ให้ท่านรัฐมนตรีนั้นเห็นกับความเสียหายโดยเฉพาะของประชาชนมากกว่าของโรงงาน เท่านี้กระผมพอใจแล้วครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปเป็นกระทู้ถามลำดับที่ ๒ กระทู้ถามด่วนของคุณโกศล แวงวรรณ เรื่อง บริษัทต่างชาติโกงภาษี ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เชิญคุณโกศลครับ

นายโกศล แวงวรรณ (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม โกศล แวงวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดร้อยเอ็ด พรรคชาติไทย ท่านประธานครับ ที่กระผมจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องตั้งกระทู้ถามด่วน

กราบเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เนื่องจากว่ามีบริษัทยักษ์ใหญ่ชื่อเท็ดเบทส์โฆษณา และบริษัทนี้กระผมกราบเรียนเป็นเบื้องต้นก่อนครับว่า เมื่อก่อนนี้กระผมเคยเป็นพนักงานของเขา และได้ทำความสนิทสนมกับทางสมุห์บัญชีของเขาด้วยดีเสมอมา และทราบว่าการที่เขาได้มากอบโกยเงินทองจากผืนแผ่นดินไทย โดยขนเงินตราออกต่างประเทศไปปีต่อปีนั้นมากมายนัก กระผมได้ไปติดต่อขวนขวายหาหลักฐานเพื่อที่จะนำมาประกอบการพิจารณา ซึ่งในการครั้งนี้กระผมก็ได้ตั้งเป็นคำถามรวมทั้งหมด ๔ หัวข้อ ซึ่งรายละเอียดอื่นนั้น กระผมจะยังไม่ถาม จะขอกราบเรียนถามก่อนครับว่า

ข้อที่ ๑ บริษัทเท็ดเบทส์โฆษณา ได้ชำระภาษีให้กับรัฐ ตั้งแต่ปี ๒๕๑๗ ถึง ๒๕๒๑ เป็นจำนวนในแต่ละปี ๆ ละเท่าใด นี่คือข้อที่ ๑ ครับ

ข้อที่ ๒ บริษัทโฆษณาต่างชาติที่มีกิจการอย่างเดียวกัน เช่นบริษัท เอส.–เอส.บี.แอนด์ ลินดัส บริษัทโอกิลวี่ จำกัด บริษัทแมคแคน อีริคสัน จำกัด บริษัทดีทแฮล์ม จำกัด ฯลฯ ท่านทราบหรือไม่ว่าได้มีการหลบเลี่ยงภาษีอย่างบริษัทเท็ดเบทส์หรือไม่ ท่านมีมาตรการเรียกเก็บภาษีอย่างใด มีการตรวจสอบว่าหลบหลีกการชำระภาษีหรือไม่ และท่านมีมาตรการการป้องกันโดยวิธีใด

ข้อที่ ๓ เงินทุนจดทะเบียนบริษัทเท็ดเบทส์ มีจำนวนเท่าใด ถ้าบริษัทล้มหรือเปลี่ยนชื่อเป็นบริษัทอื่น จะมีวิธีการเรียกเก็บภาษีคืนได้โดยวิธีใด

ข้อที่ ๔ ท่านจะมีมาตรการอย่างใดกับบริษัทเท็ดเบทส์ จำกัด และเจ้าหน้าที่ที่ร่วมมือกันโกงชาติ โกงประชาชนในครั้งนี้

กระผมขอกราบเรียนถามเพียง ๔ หัวข้อก่อนครับ แล้วกระผมยังมีสิทธิที่จะซักได้ ๓ คำถาม ใช่หรือไม่ครับท่านประธาน

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่เป็นอะไรครับ

นายโกศล แวงวรรณ (ร้อยเอ็ด) : ครับ

นายสุธี สิงห์เสน่ห์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธานสภาที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ที่ได้ตั้งกระทู้ถามเกี่ยวกับกรณีการ

ประเมินภาษีของบริษัทต่างชาติ ดังที่ได้กล่าวไปแล้วนั้น กระผมขอกราบเรียนให้ทราบข้อเท็จจริง แล้วก็จะได้กราบเรียนให้ทราบถึงขั้นตอนตามคำถามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ขอถาม บริษัทที่กล่าวชื่อดังกล่าวได้ถูกตรวจสอบภาษีอากร เป็นความจริง โดยที่ทางกองตรวจภาษีอากรได้เข้าทำการตรวจสอบเมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๒๑ เป็นการตรวจสอบโดยละเอียด ช่วงระยะเวลาที่ตรวจสอบภาษีเป็นระยะเวลาตั้งแต่เดือนมีนาคม ๒๕๑๗ ถึงมิถุนายน ๒๕๒๑ การตรวจสอบดังกล่าวได้กระทำแล้วเสร็จ แล้วก็ประเมินภาษีออกไปแล้ว การประเมินภาษีทำเมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคมปีนี้เอง เพิ่งประเมินภาษีออกไป จำนวนภาษีที่ประเมินก็เป็นเรื่องซึ่งตามประมวลรัษฎากร ก็ได้ให้ขอทางกรมเก็บเป็นความลับนะครับ กระผมก็เพื่อเห็นแก่ข้อมูลซึ่งทางสภาต้องการ ก็ขอกราบเรียนกว้าง ๆ ว่า กว่า ๑๐ ล้านบาท นี่ก็เป็นความพยายามที่ดีที่สุด เมื่อประเมินไปแล้วทางบริษัทที่เอ่ยชื่อดังกล่าวก็ได้ยื่นอุทธรณ์เมื่อวันที่ ๔ กรกฎาคมปีนี้เหมือนกัน ขณะนี้คำอุทธรณ์กำลังอยู่ระหว่างการพิจารณายังไม่ได้วินิจฉัยอุทธรณ์ เพราะฉะนั้นที่ว่ามีการผ่อนปรน มีการวิ่งเต้นให้ผ่อนชำระภาษีได้ก็ดี หรือว่ามีการส่งชุดใหม่ไปตรวจอีกก็ดี หรือว่าเจ้าหน้าที่กรมสรรพากรไปร่วมโกงภาษีก็ดี กระผมคิดว่าก็ยังไม่ปรากฏข้อเท็จจริง เพราะว่ามีการประเมินออกไปแล้ว บริษัทขออุทธรณ์ ต้องรอให้คณะกรรมการวินิจฉัยสรุปผลเสียก่อน

ต่อคำถามที่ท่านสมาชิกสภาผู้มีเกียรติได้ถามว่า ตั้งแต่ปี ๒๕๑๗ – ๒๕๒๑ บริษัทได้ชำระภาษีให้แก่รัฐบาลเป็นจำนวนเท่าไร กระผมขอกราบเรียนเท่าที่จะเรียนได้ เพื่อไม่ให้ขัดกับกฎหมายภาษีที่ให้ปกปิดรายได้ของผู้เสียภาษีไว้ คือในช่วงเวลาที่ท่าน ส.ส. ผู้มีเกียรติถาม ทางบริษัทได้มีการยื่นภาษีเป็นปกติ และได้ตรวจแบบยื่นภาษีแล้วก็เป็นกรณีที่ยื่นสม่ำเสมอ ไม่มีรายการที่แสดงให้เป็นที่สงสัย

คำถามที่ ๒ ที่ว่า แล้วบริษัทอื่นได้มีการตรวจสอบภาษีอากรหรือไม่ ขอเรียนว่าบริษัทอื่นที่ทำธุรกิจทางการโฆษณา ทางกรมสรรพากรก็ได้ส่งเจ้าหน้าที่ตรวจสอบไปทำการตรวจสอบเช่นเดียวกัน เพราะถ้าทำธุรกิจสายใดก็ทำทุกบริษัทให้เกิดความเป็นธรรม

ตรวจครบทุกบริษัท โดยเฉพาะบริษัทขนาดใหญ่ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวถึง ทำครบทุกบริษัท ผลของการตรวจสอบก็ปรากฏว่าบางบริษัทได้มีการประเมินเก็บภาษีเพิ่ม บางบริษัทก็ไม่มีการประเมินเพิ่ม ก็เป็นเรื่องซึ่งเป็นผลมาจากการตรวจสอบ เพื่อป้องกันไม่ให้มีการหลีกเลี่ยงภาษี ธุรกิจในสายใดก็ตาม ทางกรมสรรพากรก็จะใช้วิธีส่งเจ้าหน้าที่ออกไปตรวจสอบเป็นประจำตามอัตรากำลังเท่าที่มีและตามแผนงาน นอกจากจะส่งเจ้าหน้าที่ไปตรวจสอบภาษีแล้วก็ยังมีมาตรการอีกอย่างหนึ่งก็คือ ดำเนินการในทางอาญา ในระยะหลังทางกรมสรรพากรได้มีการเปรียบเทียบปรับทางอาญา ดำเนินการฟ้องร้องทางคดีอาญาเพิ่มมากขึ้นเป็นลำดับ ก็เป็นมาตรการอันหนึ่งที่ทางกรมสรรพากรเห็นว่า จะช่วยป้องปรามการหลบหลีกเสียภาษีให้มีประสิทธิภาพ

ข้อที่ ๓ ที่ถามว่า ทุนจดทะเบียนบริษัทเป็นเท่าไร ถ้าล้มแล้วจะไปเอาเงินภาษีที่ไหน ขอกราบเรียนตอบว่าอย่างนี้ครับ บริษัทที่มีชื่อดังกล่าวเป็นบริษัทที่จดทะเบียนในต่างประเทศ ที่มาประกอบธุรกิจในประเทศไทย ทำในฐานะเป็นสาขา ไม่มีทุนจดทะเบียน อันนี้ก็เป็นจุดอ่อนซึ่งกระผมได้ทราบมาว่าทางกระทรวงพาณิชย์กำลังจะแก้ไข จะให้สาขาต้องจดทะเบียนเช่นเดียวกัน กระผมหวังว่ากฎหมายคงจะผ่านสภา อย่างไรก็ตาม แม้ว่าจะเป็นสาขาต่างประเทศ ถ้าหากว่ามีการหลบหลีก หรือว่าไม่ชำระภาษีให้แก่รัฐบาล ทางรัฐบาลก็สามารถที่จะยึดทรัพย์ขายทอดตลาดได้ เพื่อเอามาชำระภาษี ทางราชการก็สามารถที่จะดำเนินการฟ้องร้องให้เป็นผู้ล้มละลาย หรือให้มีการเฉลี่ยหนี้ได้ ก็เป็นเรื่องซึ่งอยู่ในขั้นตอนที่จะทำ ถ้าหากว่าเกิดกรณีดังกล่าว

อีกคำถามหนึ่งที่ถามว่า กรณีมีการร่วมกันโกงชาติ โกงประชาชน จะมีมาตรการอย่างไร ตามที่กระผมได้กราบเรียนไปแล้ว ขณะนี้ได้มีการประเมินภาษีออกไปเป็นจำนวนที่ถูกต้องตามกฎหมายแล้ว ทางบริษัทที่เอ่ยชื่อเขาอุทธรณ์ ขั้นตอนในการที่จะให้ความเป็นธรรมแก่ผู้เสียภาษีก็มีอยู่ แล้วก็ไม่ปรากฏว่าได้มีเจ้าหน้าที่ของกรมสรรพากรคนใดที่ไปให้ความร่วมมือในการที่จะโกงชาติ โกงประชาชน ดังที่ว่านะครับ กระผมขอเรียนยืนยันได้ว่า ทางกรมสรรพากรก็จะได้พิจารณาคำอุทธรณ์ของบริษัทอย่างเป็นธรรม แล้วทางบริษัทผู้เสียภาษีเองก็ได้รับการคุ้มครองตามขั้นตอนของกฎหมาย คือมีการอุทธรณ์ได้ และดำเนินการขั้นอื่นได้อีกด้วย ในขั้นนี้ทางกรมก็จะตรวจสอบต่อไป

ถ้ามีความผิดกรณีอื่นอีกก็จะดำเนินการตามกฎหมายอีกเช่นเดียวกัน และก็จะติดตามให้การอุทธรณ์ดังกล่าวมีการวินิจฉัยโดยถูกต้อง ขอตอบเท่านี้ก่อนครับ

นายโกศล แวงวรรณ (ร้อยเอ็ด) ท่านประธานที่เคารพ เท่าที่กระผมได้รับฟังคำตอบจากทางกระทรวงการคลังนี้ กระผมก็รู้สึกว่าสบายใจไปมาก เพราะอย่างน้อย ๆ สภาอันทรงเกียรตินี้ยังพอได้ทราบว่า ก็ได้มีบริษัทต่าง ๆ ซึ่งมาทำมาค้าขายในเมืองไทยเรานี้โดยไม่ต้องมาจดทะเบียนที่นี่ กระผมไม่เข้าใจครับว่าเขามีอภิสิทธิ์อะไรนักหนามาตั้งสาขาในประเทศเราอะไรก็ได้ครับ ถ้าหากเราฟ่องล้มละลายก็เหลือแต่ตึก เพราะตึกเขามาเช่าอยู่ ไม่ได้มาซื้อ เขาไม่ได้มีอสังหาริมทรัพย์ที่มาหลงเหลือ มากอบโกยเอาเงินทองเสร็จแพ็คเข้ากระเป๋ากลับเมืองนอกเสียแล้ว นี่แหละ-ครับท่านประธาน กระผมสบายใจมากครับ กระทรวงการคลังสามารถตอบกระผมได้เท่านี้ แต่กระผมก็ยังไม่สบายใจอยู่ คือมีข้อสงสัยว่า ในการที่ตอบกระผมมาว่า ไม่มีเจ้าหน้าที่คนใดที่ไปร่วมโกงชาติ โกงประชาชน ในเจตนาหรือความบริสุทธิ์ใจของกระผมไม่อยากต่อว่าหรอกครับ แต่กระผมเคยพบมากับตัวเอง มีครับ แต่น่าเสียดายครับคอร์รัปชั่นไม่มีใบเสร็จ ถ้าออกใบเสร็จได้กระผมก็คงเอามาโชว์ให้สภาได้ทราบแล้ว อันนี้มีอย่าได้หละหลวมเลยครับ ที่กระผมได้ตั้งกระทู้ถามเรียนถามขึ้นมา ก็เนื่องจากเกรงไปว่ากระทรวงการคลังเก็บภาษีแล้วรั่วไหล อยากจะให้ครบทุกเม็ดทุกหน่วยทุกสตางค์ถ้าเป็นไปได้ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ได้สัก ๙๘ – ๙๙ เปอร์เซ็นต์ เมืองไทยเจริญขึ้นเยอะนี่เวลานี้ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ กระผมคิดว่าไม่ถึง ๕๐ เปอร์เซ็นต์ แต่ในเวลาเดียวกันก็เพียงแต่จะจ้องว่าเมื่อใดจะขึ้นภาษีขูดรีดขูดเนื้อกับประชาชนอีกเท่านั้น กระผมจะยกตัวอย่างให้ฟังง่าย ๆ อย่างโรงแรมรูดมานี่ท่านประธาน กระผมไปใช้บ่อยเหลือเกินวันหนึ่งรูดตั้ง ๕ – ๖ ครั้ง กระผมไม่ทราบว่าเขาเสียภาษีกันอย่างไรเหมือนกัน ห้องเดียวหมุนเวียนสับเปลี่ยน ๕ – ๖ ครั้ง ท่านประธานอันนี้เป็นเรื่องจริง ถ้าเข้าไปใช้บริการแล้วเสียเงินภาษีให้แก่รัฐ รัฐรวยกว่านี้นะครับ ถ้าพูดกันจริง ๆ แล้ว กระผมถึงเกรงว่ากระทรวงการคลังแค่ขนาดคุมบริษัทโฆษณาที่มาทำการโฆษณาขูดเลือดขูดเนื้อประชาชนในเมืองไทยเรา เท่านี้ยังคุมไม่ได้ แล้วจะไปคุมจัดเก็บอันอื่นได้อย่างไร

น่าเสียดายนะครับภาษีไม่ใช่ปีละน้อย ๆ ท่านประธาน กระผมขอกราบขอบพระคุณที่ไม่สามารถจะตอบกระผมได้ในข้อที่ ๑ เพราะอันนี้เป็นความลับ กระผมไม่ติดใจ

สำหรับข้อที่ ๒ กระผมคิดว่าคงจะเช่นเดียวกัน เพราะบริษัทอย่างเดียวกันแน่นอนที่สุดบริษัทส่วนมาก กระผมกราบเรียนต่อที่ประชุมสภาของเรานี้เลยว่า ส่วนมากคนที่จะโกงจริง ๆ แล้ว บัญชีมักจะมี ๒ เล่ม ไม่ใช่มีเล่มเดียว บัญชีเล่มนี้สำหรับส่งหน่วยราชการ บัญชีเล่มนี้สำหรับให้กับพวกห้างหุ้นส่วนบริษัทด้วยกัน อันนี้มีครับ ท่านประธานที่เคารพ กระผมคิดว่าถ้าหากกระทรวงการคลัง มีมาตรการอย่างใดอย่างหนึ่งจัดการแก้ไขป้องกันในสิ่งเหล่านี้ อย่าให้เกิดขึ้น แน่นอนครับรวยที่สุดเลยภาษี ไม่ต้องไปชี้นอันโน้นอันนี้ให้ประชาชนเขาเคือดร้อนกันเลยครับ นี่กระผมถึงอยากจะกราบเรียนว่า สำหรับข้อที่ ๒ นี้กระผมยังไม่ค่อยเชื่อนักว่าบริษัทอื่น ๆ จะมีอย่างเดียวกัน ถ้ามีอย่างเดียวกันก็แสดงว่าโกงอย่างเดียวกันกับข้อที่ ๑ ใช่หรือไม่ครับ เงิน ๑๐ กว่าล้านบาทเท่าที่กระผมทราบมา ท่านรัฐมนตรีไม่กล้าบอกกระผม แต่กระผมทราบมา คือมีหลักฐานอยู่ที่กระผม ทั้งหมดเงินเกือบ ๒๐ ล้านบาท ภาษีที่จะต้องเสียเกือบ ๒๐ ล้านบาท แต่มาต่อรองกันไปต่อรองกันมาเหลือเพียง ๓ ล้าน ๕ แสนบาท ดูซิครับแล้วเงินจำนวนนั้นเป็นกำไรของเขาครับ แต่นี่เป็นภาษีที่ควรจะเสียให้แก่รัฐ กระผมมาเป็นผู้แทนราษฎรรับเงินเดือน กระผมก็ต้องเสียทำไมบริษัทต่างชาติ ซึ่งตั้งสำนักงานใหญ่อยู่ต่างประเทศแล้วมีสาขาอยู่ในเมืองไทย มีอภิสิทธิ์ที่จะต้องหลบเหลี่ยกภาษีอย่างนั้นหรือท่านประธานที่เคารพ กระผมเห็นว่าทางกระทรวงการคลังยังหละหลวมเหลือเกิน ที่กระผมได้นำเรื่องนี้มาตั้งกระทู้ถามต่อสภานี้ กระผมอยากจะขอได้รับคำยืนยันจากทางกระทรวงการคลังว่าท่านจะมีมาตรการอย่างไร พอที่จะจัดเก็บให้รัดกุมยิ่งกว่านี้ หรือมีอะไรที่จะปลอบใจกระผมหน่อยได้หรือไม่ครับ เพราะกระผมไม่สบายใจ ถ้าหากจะปล่อยให้ภาษีอากรของประชาชนต้องรั่วไหลออกไปอย่างนี้ อันนี้เป็นข้อที่ ๒ ของกระผมครับ

นายสุชี สิงห์เสน่ห์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ยืนยันว่า ภาษีที่

ประเมินนี้เป็นจำนวนตามที่ตั้งกระทู้ถามมาคือ ๒๐ ล้านบาท แล้วก็ได้ไปต่อรองกับทางกรมสรรพากรลดลงมาเหลือ ๓ ล้าน ๕ แสนบาท กระผมก็อยากจะขอกราบเรียนว่าไม่มีการต่อรองละครับ เพิ่งจะประเมินออกไปแล้วตามกฎหมายบริษัทเขาก็ยื่นอุทธรณ์มา ในการอุทธรณ์นั้นก็มีคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เพื่อประเมินออกไปแล้ว ผู้ที่อยู่ในวงการธุรกิจก็คงจะทราบดี ต่อรองไม่ได้แล้วละครับ ถ้าไม่ประเมินออกก็แปลว่ายุติ ก็ต้องว่ากันในระดับกรรมการอุทธรณ์ และก็ฟ้องกันอีก ๓ ศาล กระผมอยากจะเรียนเพื่อความสบายใจของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่า ได้มีการประเมินภาษีออกไปจริง และเรื่องที่ว่าต่อรองก็ไม่น่าจะเป็นไปได้ อยู่ที่คณะกรรมการอุทธรณ์ คณะกรรมการอุทธรณ์ก็มีกรรมการหลายท่าน หลังจากนั้นบริษัทยังเห็นว่า ตนไม่น่าจะต้องเสียภาษีตามข้อกฎหมายเช่นนั้นก็คงจะต้องไปดำเนินคดีทางศาล

ข้อสังเกตอื่นที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กรุณาให้ เช่นว่ากระทรวงการคลังการจะต้องควบคุมไม่ให้เกิดความรั่วไหลในภาษีอากร ป้องกันการหละหลวม ก็อยากจะขอกราบเรียนว่าในขณะนี้เรื่องการเร่งรัดภาษีอากรก็เป็นนโยบายที่สำคัญ ของกระทรวงการคลัง จะเห็นได้ว่าทางกระทรวงการคลังได้เน้นการเก็บภาษีไม่ให้รั่วไหล การเก็บภาษีให้ทั่วถึงมากกว่าที่จะไปมุ่งทำอย่างอื่น มากกว่าที่จะไปมุ่งในเรื่องระบบภาษีใหม่หรือว่าขยายฐานภาษีหรือเพิ่มอัตราภาษี ในขณะนี้ก็ได้ไปกระตุ้นให้เร่งรัดการเก็บภาษีอย่าให้รั่วไหล ก็คงจะมีหลักทำนองเดียวกันกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่า โครงสร้างภาษีปัจจุบันนี้ ส่วนหนึ่งก็น่าจะเป็นไปได้อยู่แล้ว เพียงแต่ให้ไปเร่งรัดอย่าให้รั่วไหลมากขึ้นเท่านั้น ส่วนความจำเป็นประการอื่น ในภายหน้าก็คงจะต้องมีการพิจารณากันต่อไป ในขณะนี้ก็ได้พยายามเน้นเรื่องการหละหลวมอะไรต่าง ๆ อยู่แล้ว ซึ่งถ้าหากฟังจากวงการธุรกิจทั่วไปก็จะได้ยินเรื่องทั้ง ๒ ทางแหละครับ บางท่านก็บอกว่าออกจะเร่งรัดมากไปหน่อย คือส่งสายตรวจออกไปตรวจค่อนข้างจะมาก ท่านที่มีธุรกิจก็คิดว่าคงจะทราบ และบางท่านก็บอกว่ายังหละหลวมอยู่ ข้อครหาก็เคยได้ยินก็จะต้องแก้ไขต่อไป ข้อสังเกตที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติให้มา ทางกระทรวงการคลังก็จะรับเอาไปทำให้เป็นไปตามเป้าหมายที่คิดนั้นตรงกัน ขอขอบคุณครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นจะครบถ้วนชัดเจนแล้วนะครับ ผมคิดว่าถ้าเป็นการตั้งข้อสังเกตหรือเป็นการอภิปรายนั้น ไม่อยากจะให้สมาชิกทำ อันนี้ต้องขอประทานโทษด้วย ตามความเห็นของผมในการถามกระทู้ถามนั้น ถึงแม้ว่าสมาชิกจะมีสิทธิที่จะซักถามได้อีก ๓ ครั้ง แต่ตามข้อบังคับก็บอกว่า ขึ้นอยู่ที่ประธานสภาจะอนุญาตด้วย เพราะฉะนั้นกระผมก็ฟังทั้ง ๒ ฝ่าย ก็ไม่อยากจะเคร่งครัดนัก อะไรพอจะผ่อนผันกันได้ก็ผ่อนไป เพราะฉะนั้นอยากจะตั้งข้อสังเกตให้ท่านสมาชิกที่จะตั้งกระทู้ถามว่า ขอให้เป็นไปในเรื่องตั้งกระทู้ถาม จะเป็นคำถามครั้งที่ ๑ ครั้งที่ ๒ ครั้งที่ ๓ อะไรต่อไปก็แล้วแต่ แต่ถ้าเป็นการอภิปรายหรือตั้งข้อสังเกตก็เป็นอีกลักษณะหนึ่ง เพราะว่าไม่ใช่เป็นญัตติ ถ้าเป็นการเสนอญัตติก็อภิปรายได้เท่านั้นแหละครับ เชิญคุณโกศลครับ

นายโกศล แวงวรรณ (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเคารพท่านประธาน ที่กระผมกราบเรียนถามท่านประธาน คือกระผมทราบครับ เพราะว่ากระผมเคยนั่งในสภานี้หลายสมัยแล้ว การตั้งกระทู้ถามนี้ ที่ถามไป เท่าที่กระผมทราบทางเจ้าหน้าที่กระทรวงก็สั่งให้เจ้าหน้าที่เป็นคนเอาคำตอบมาให้ ก็เหมือนเป็นสูตรเลขสูตรอะไรธรรมดานี่แหละครับ เพราะฉะนั้นกระผมได้ตั้งมาแบบนี้ กระผมก็จะซักไปอย่างหนึ่งก็เฉียดนิดเฉียดหน่อยครับท่านประธาน ถ้าตั้งไป ถามอย่างนี้ ก็มาอ่านมาตอบกัน ฟังแล้วเซ็งนะครับท่านประธาน ความจริงกระผมเคารพครับ ไม่อยากอภิปราย ไม่อยากทำอะไรให้มากหน้ามากตา แต่กระผมก็ไม่ใช่เวลาอะไรมากมายนัก

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ คือถ้าไม่ชัดเจนหรือไม่ครบถ้วน อยากจะถาม ผมก็จะปล่อย ๆ ไปบ้าง แต่ขอตั้งข้อสังเกตไว้หน่อย คือวาระวันนี้เรามีวาระที่ ๖ รู้สึกจะมากหน่อยครับ

นายโกศล แวงวรรณ (ร้อยเอ็ด) : กระผมเคารพที่ประชุม และก็ทราบครับว่าเวลานี้เราจำกัดจำเขี่ย แต่เรื่องนี้เป็นเรื่องความเป็นความตายของประเทศชาติอย่างหนึ่งเหมือนกันนะครับท่านประธาน เพราะว่าแต่ละคน แต่ละบริษัท แต่ละแห่งนี้จะร่วมกันโกงภาษี ปล้นกำไรของชาติออกไปอย่างนี้ ประเทศชาติเราจะอยู่ได้หรือไม่ กระผมคิดอันนี้ต่างหากครับท่านประธานที่เคารพ อย่างนั้นก็เพื่อรวบรัดเวลาเอาใจ

ท่านประธานหน่อย กระผมก็สบายใจ แต่กระผมขอฝากไว้สักนิดหนึ่งนะครับว่า ในฐานะที่ท่านอยู่กระทรวงการคลัง ได้โปรดเถอะครับ สงสารคนยากคนจนของกระผม เพราะเขาต้องเสียภาษีเต็มเม็ดเต็มหน่วย อย่าให้ใครได้มาปล้นเอาภาษีอากรของเขาออกไปต่างชาติเลยครับ คนในชาติปล้นกันเล็ก ๆ น้อย ๆ ไม่เท่าไรหรอกครับ แต่คนต่างชาติกอบโกยออกไปชิครับ แหม แย่เหลือเกิน ขอบพระคุณครับท่านประธาน

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอขอบคุณ คุณโกศลด้วยครับ ความจริงผมก็ไม่อยากจะตัดบทอะไรนัก แต่เห็นว่าถ้าปล่อยให้อภิปรายกันไปบ้าง ตั้งข้อสังเกตกันบ้าง จะไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ เพราะว่ากระทู้ถามก็เป็นอย่างหนึ่ง ผู้ตอบก็อย่างหนึ่ง

ต่อไปกระทู้ตามลำดับที่ ๓ เป็นกระทู้ถามของคุณประพันธ์ อัมพุช เรื่อง ขอลดดอกเบี้ยเงินกู้ให้แก่เกษตรกร ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เชิญคุณประพันธ์ครับ

นายประพันธ์ อัมพุช (พะเยา) : ท่านประธานที่เคารพ และบรรดาท่านผู้มีเกียรติทั้งหลาย กระผม ประพันธ์ อัมพุช ส.ส. จังหวัดพะเยา สังกัดพรรคชาติไทย ขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ดังต่อไปนี้

เนื่องจากว่าปีนี้เป็นปีแห่งเกษตรกร รัฐบาลมีนโยบายที่จะปลดเปลื้องหนี้สินให้เกษตรกรมีฐานะดีขึ้นกว่าเดิม เพราะเท่าที่ผ่านมาเกษตรกรทั้งหลายยากจน เนื่องจากความเป็นอยู่ของเกษตรกรขึ้นอยู่กับดินฟ้าอากาศ ปีไหนฟ้าฝนดีก็หน้าชื่นตาบาน ปีไหนฟ้าฝนแล้งก็เดือดร้อน และอีกประการหนึ่งชาวนาก็ถูกเกณฑ์ให้ขายข้าวถูกโดยค่าพรีเมี่ยมข้าวต้องเสียภาษีเพื่อเลี้ยงคนไทยทั้งประเทศ แต่ตัวเองยากจน เป็นการทำมาหากินที่ไม่สม่ำเสมอ ลุ่ม ๆ ดอน ๆ จึงขอกราบเรียนถามว่า

๑. ท่านคิดจะแก้ไขเพื่อยกฐานะให้ชาวไร่ ชาวนาหรือไม่ โดยวิธีใด

๒. ขอลดดอกเบี้ยเงินกู้ซึ่งสมาชิกสหกรณ์ทั้งหลายกู้ไป ทางธนาคารคิดดอกเบี้ยร้อยละ ๑๒ มาเป็นดอกเบี้ยร้อยละ ๖ ต่อปีจะได้หรือไม่ ถ้าไม่ได้เพราะเหตุใด

๓. ขอยืดเวลาชำระหนี้เงินกู้จาก ๓ ปี มาเป็น ๖ ปี จะได้หรือไม่ เพราะเวลาที่กู้ระยะสั้นนั้นทำให้ราษฎรชาวไร่ ชาวนาที่กู้เงินไปนั้น ไม่ทันตั้งตัว บางคนกู้เงินไปสร้างบ้าน สร้างเรือน หน้าต่างยังไม่ทันได้ใส่ก็จำเป็นต้องขายบ้านหลังนั้นไปอีก เช่นนี้เพราะส่งชำระหนี้ให้แก่สหกรณ์หรือธนาคารเพื่อการเกษตร ฯ เสียแล้ว

๔. ขอขยายวงเงินในการกู้ให้มากกว่าอัตราเดิมที่วางไว้ จะได้หรือไม่ เพราะเดี๋ยวนี้ข้าวของอะไรก็แพงแล้ว

นายสุธี สิงห์เสน่ห์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผู้เกี่ยวกับดอกเบี้ยเงินกู้ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ ฯ นั้น ผมขอกราบเรียนตอบตามลำดับนะครับ

ประเด็นแรก การดำเนินการเพื่อแก้ไขยกฐานะชาวไร่ ชาวนา เป็นเรื่องการดำเนินงานด้านอื่นด้วย นอกเหนือจากงานของ ธกส. ซึ่งท่านสมาชิกคงจะทราบดีว่าทางรัฐบาลก็มีมาตรการหลายทาง ธกส. ก็เข้ามามีส่วนร่วมทางด้านที่จัดหาสินเชื่อ ให้แก่เกษตรกรโดยตรง ให้ผ่านสหกรณ์การเกษตรนะครับ ส่วนมาตรการอื่นซึ่งทำโดยกระทรวงเกษตร ฯ และกระทรวงอื่น ๆ เช่นกระทรวงพาณิชย์ กระผมจะขอข้ามไปเอาแต่เพียงว่าในส่วนของ ธกส. ก็ได้เข้าดำเนินการในเรื่องสินเชื่อการเกษตรนะครับ

คำถามที่ ๒ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเสนอว่า สมควรจะลดดอกเบี้ยเงินกู้จาก ๑๒ เปอร์เซ็นต์ มาเป็น ๖ เปอร์เซ็นต์ อยากจะขอกราบเรียนว่า ดอกเบี้ยที่ให้กู้แก่เกษตรกร ซึ่งเป็นลูกค้าโดยตรงของ ธกส. ขณะนี้คิดในอัตรา ๑๒ เปอร์เซ็นต์ แต่ดอกเบี้ยที่คิดจากสหกรณ์การเกษตรคิดไม่ถึง ๑๒ เปอร์เซ็นต์ คิดเพียง ๙ เปอร์เซ็นต์ เพราะฉะนั้นก็ต่ำกว่าที่ท่านทราบอยู่ ถ้าจะลดดอกเบี้ยดังกล่าวลง จะมีทางเป็นไปได้เพียงใดหรือไม่ อยากจะขอกราบเรียนว่าการกำหนดอัตราดอกเบี้ยที่คิดจากผู้กู้ ได้คำนึงถึงต้นทุนของเงินที่จะเอามาให้กู้และค่าใช้จ่ายของ ธกส. เอง ในขณะนี้ที่ให้กู้โดยตรงแก่เกษตรกรในอัตรา ๑๒ เปอร์เซ็นต์ ก็มีผลต่างค่อนข้างจะจำกัด การที่จะให้ลดดอกเบี้ยในขณะนี้ยังทำไม่ได้ แต่อยากจะกราบเรียนเพิ่มเติมว่า ปัญหาของเกษตรกรอยู่ที่มีสินเชื่อมากกว่าต้องการสินเชื่อในอัตราต่ำ ที่ผมกราบเรียนเช่นนี้ไม่ได้หมายความว่า เกษตรกรควรจะเสียดอกเบี้ยแพง ผมอยากจะกราบเรียนว่า ถ้าไม่มีบริการของ ธกส. เกษตรกรอยู่ในฐานะ

ลำบากมาก เพราะว่าสินเชื่อที่หาได้ในท้องถิ่นมีดอกเบี้ยที่สูงกว่านี้มาก ที่รัฐบาลเข้ามาทำสินเชื่อการเกษตรก็ต้องการจะเน้นว่า ถ้าเกษตรกรมีความตั้งใจที่จะทำการผลิตอย่างจริงจังและมีผลผลิตเพิ่มขึ้นแล้ว ทาง ธกส. ก็จะจัดหาสินเชื่อให้อย่างเต็มที่ ซึ่งผลงานของ ธกส. ทางด้านสินเชื่อนี้ก็ปรากฏชัดแจ้งทุกจังหวัดในประเทศ เป้าหมายทางด้านที่จะให้มีสินเชื่อเมื่อต้องการก็ได้ทำจนบรรลุไปได้ผลดีตามสมควร ส่วนที่ว่าจะให้ดอกเบี้ยลดต่ำลงมาอีกเพื่อให้มีผลชะงัดขึ้น ในขณะนี้ก็อย่างที่เรียนแล้วยังทำไม่ได้ เพราะว่าต้นทุนของเงินค่อนข้างจะสูงและยังมีค่าใช้จ่าย เหตุที่ต้นทุนของเงินค่อนข้างจะสูงเพราะจำนวนทุนดำเนินงานที่ต้องการใช้มีเป็นจำนวนมาก ซึ่งทางธนาคารก็ได้เร่งจัดหาทุนมาเพื่อบริการแก่ผู้ต้องการใช้สินเชื่อเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ เช่นเพิ่มจากปี ๒๕๑๘ ๓,๐๐๐ล้านบาท มาปี ๒๕๑๙ ๕,๐๐๐ ล้านบาท ปี ๒๕๒๐ ๗,๐๐๐ ล้านบาท ปี ๒๕๒๑ ๙,๐๐๐ ล้านบาท และปี ๒๕๒๒ ๑๒,๐๐๐ กว่าล้านบาท ปริมาณสินเชื่อได้เพิ่มขึ้นเป็นลำดับ มีการไปกู้เงินจากต่างประเทศมาเพื่อให้ได้ดอกเบี้ยต่ำเพื่อมาช่วยด้วย ผมจึงอยากจะเน้นว่า เป้าหมายในปัจจุบันก็คือ จัดหาสินเชื่อให้ได้มากที่สุด แต่แนวความคิดที่ว่าเกษตรกรน่าจะได้อัตราดอกเบี้ยที่น้อยกว่านี้ ก็เป็นแนวความคิดที่ทางกระทรวงการคลัง จะได้รับเอาไปพิจารณาถ้ามีช่องทาง ถ้ามีมาตรการที่จะดำเนินการได้ในทิศทางนั้นก็จะหาทางดำเนินการ

คำถามที่ว่า จะขยายระยะเวลาเงินกู้จาก ๓ ปีมาเป็น ๖ ปี ได้หรือไม่ อยากจะขอกราบเรียนว่า ในปัจจุบันนี้ได้มีข้อบังคับของ ธกส. กำหนดให้มีการขยายระยะเวลาชำระหนี้จาก ๓ ปี เป็น ๕ ปีได้อยู่แล้ว กรณีที่เกษตรกรประสบภัยธรรมชาติผลผลิตเสียหาย ธนาคารก็จะมีการพิจารณาผ่อนให้ขยายเวลาได้ถึง ๕ ปีอยู่แล้ว ก็เป็นช่วงระยะเวลาที่ใกล้เคียงกันกับที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้เสนอ อย่างไรก็ตามถ้าเกษตรกรประสงค์จะกู้เงินเพื่อพัฒนาการเกษตรต้องใช้เวลานานกว่า ๓ ปีแล้ว ทาง ธกส. ก็มีเงินกู้ระยะเวลายาวซึ่งมีกำหนดชำระคืนถึง ๑๕ ปี แล้วก็ต่ออายุได้จนถึง ๒๐ ปี มีระยะปลอดหนี้อะไรอื่น ๆ เป็นต้น ผมก็คิดว่าถ้าเป็นโครงการพัฒนาการเกษตรแล้วก็มีเงินกู้ยาวที่พอจะผ่อนคลายความรีบด่วนในการชำระเงินกู้ของสมาชิกไปได้

คำถามที่ ๔ ที่ว่า อยากจะให้ขยายวงเงินกู้ให้มากขึ้นกว่าเดิมจะได้หรือไม่ เงินกู้ดังกล่าว แต่เดิมเมื่อปี ๒๕๐๔ เงินกู้ที่ให้แก่เกษตรกรแต่ละรายกำหนดไว้ ๔๐,๐๐๐ บาท ปี ๒๕๑๔ เพิ่มขึ้นเป็น ๕๐,๐๐๐ บาท ปี ๒๕๑๘ เพิ่มเป็น ๘๐,๐๐๐ บาท ขณะนี้ก็เป็นแสนบาท ก็ได้มีการพิจารณาเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ สำหรับเงินกู้ระยะยาวที่มีการพิจารณาว่า จะมีการคุ้มค่ากับการลงทุนขั้นสูงที่ได้กำหนดไว้ถึง ๒ ล้านบาท เพราะฉะนั้นก็คงจะพอเห็นได้ว่า เรื่องวงเงินกู้ทาง ธกส. ก็ได้พยายามที่จะให้มีการขยายวงเงิน ให้เหมาะสมกันกับความจำเป็นในการใช้สินเชื่อเพื่อการผลิตอยู่แล้ว ผมก็คิดว่าคำตอบคงเป็นที่รับฟังของท่านผู้ตั้งกระทู้ถามแล้ว ขอบคุณครับ

นายประพันธ์ อัมพุช (พะเยา) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมได้ฟังท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังแล้ว ก็รู้สึกว่าสบายใจขึ้นมาบ้าง แต่ในสภาพของชาวไร่ชาวนาเป็นผู้ที่น่าสงสารอย่างยิ่ง เพราะเป็นกรรมกรการเกษตร กรรมกรอื่นได้รับการช่วยเหลือเป็นต้นว่าเรื่องเงินช่วยเหลือในเรื่องเงินกู้ และอีกประการหนึ่งในเรื่องด้านสวัสดิการ ชาวไร่ ชาวนาของเรานี้หัวตากฟ้าหน้าตากดิน ทำนาเอาข้าวเลี้ยงคนทั้งประเทศ และก็มีภาษีอีกอย่างหนึ่งคือค่าพรีเมี่ยมข้าวหรือข้าวสำรอง อันนี้แหละครับเป็นหนามยอกอกให้ชาวไร่ ชาวนาเราต้องตกทุกข์ได้ยากลำบากไม่ได้คิดอะไร การทำไร่ทำนาทำตามบุญตามกรรม ชลประทานก็ไม่ดี บางปีฟ้าฝนไม่ดีอย่างนี้ต้องหานางแมวมาแห่ บางคนก็เอาเถาวัลย์มาพันไม้ หาว่านาคขอน้ำมาช่วยเหลือ ให้ฝนตกลงมาให้ชาวไร่ชาวนาทำนา อย่างนี้แหละท่านทั้งหลาย ลองคิดดูเถอะว่าความเป็นอยู่ของชาวไร่ ชาวนานี้กว่าจะได้ข้าวมาเลี้ยงพวกเราทั้งหลายแหล่แสนยากอะไรอย่างนั้น ในขณะที่บ้านนอกคอกนากำลังแห่นางแมวเหล่านั้น กระผมกลัวว่าชาวต่างประเทศไปเห็น กระผมรู้สึกละอายอย่างยิ่ง ต่างประเทศเขาไปถึงโลกพระจันทร์แล้ว ประเทศไทยยังปล่อยให้ราษฎรแห่นางแมวขอน้ำอยู่หรือ อย่างนี้แหละครับ ขอท่านผู้มีปัญญาทั้งหลายต้องช่วยกันพิจารณาแล้วเราจะไปเบ่งกล้ามจะไปยืดอกกับชาวต่างประเทศว่า ข้านี่แหละเจริญแล้ว ศิวิไลซ์ (Civilize) แล้ว แหม จะได้เต็มที่อย่างไรครับ อันนี้อีกประการหนึ่ง น่าสงสารชาวไร่ ชาวนาอย่างยิ่ง หัวตากฟ้าหน้าตากดิน ทำนาเอาข้าวเลี้ยงคนทั้งประเทศ

แต่เวลาเจ็บไข้ได้ป่วย ไปโรงพยาบาลอย่างนี้ โรงพยาบาลบางแห่งคุณหมอไม่ได้สนใจหรอก ที่ชาวนาถูกหามเข้าไปสู่โรงพยาบาลนั้น ต่างคนต่างไม่ค่อยสนใจ แต่ตรงกันข้ามคนป่วยที่ขึ้นรถจี๊ป รถเก๋งไป แหม วิ่งเกือบจะเอาหัวชนกัน เพราะฉะนั้นนี่แหละครับท่านทั้งหลายทั้งปวงเราจะคิดแก้ไขเราจะช่วยเหลือชาวไร่ ชาวนาได้อย่างไร กระผมขอฝากท่านรัฐมนตรีไว้พิจารณาด้วย ชาวไร่ ชาวนาเขารักสัตว์ของเขายิ่งกว่ารัฐบาลรักชาวนา เป็นต้นว่าแม่วัว ควาย อย่างนี้เวลาไม่มีหญ้า ไปเกี่ยวตามคันนามาให้วัว ควาย กิน เวลาใกล้ค่ำใกล้ค่ำก็รีบกลับรีบยุงจะมากัดสัตว์เลี้ยงของเขา ไปสุมไฟให้ เวลาสัตว์ไม่สบายไปหายามาฉีด เมื่อวัว ควาย หายแล้ว ไม่เคยทวงถามเอาเงินจากควาย จากวัวเลยสักสลึงเดียว ดังนี้ครับ แต่ชาวไร่ ชาวนาเป็นอย่างไร และชาวนาส่วนใหญ่ของประเทศถูกทอดทิ้ง คนส่วนใหญ่ของประเทศยากจน ประเทศเราจะไปไหวหรือครับ กระผมดูแล้วประเทศญี่ปุ่น เมื่อปี ๒๕๑๒ ต่ำต้อยด้อยเกียรติ เหมือนกับชาวนาไทยเรานี้แต่ปี ๒๕๑๒ เขาเห็นว่าคนที่จะรอดพ้นจากการเป็นอันตรายแก่ประเทศเราจะต้องสนับสนุนชาวนา ประกันราคาข้าวให้เขาเกวียนละ ๖,๐๐๐ บาท ต่อจากนั้นมารู้สึกว่าชาวไร่ชาวนาเคยใส่ปุ๋ยไร่ละ ๑๐ กิโลกรัม เขาขยับขึ้นมาเป็นไร่ละ ๒๐ กิโลกรัมแล้ว เดี๋ยวนี้เป็นอย่างไรครับปี ๒๕๒๐ เขาประกันขึ้นไปอีกเกวียนละหมื่น ๆ บาท เดี๋ยวนี้เขาใส่ปุ๋ยไร่ละตั้ง ๑๐๐ กิโลกรัม นี่ละครับท่านทั้งหลายลองคิดดูว่าเราจะทอดทิ้งชาวไร่ ชาวนาไปขนาดไหน ฉะนั้นกระผมจะขอกราบเรียน ท่านต้องสนใจคนส่วนใหญ่ของประเทศยากจนอย่างนี้ครับ ปลาทูตัวเดียวกินตั้งครอบครัว ลองคิดดูเถิดท่าน คุณหมอทั้งหลายก็ไปพิสูจน์ว่าหมู่บ้านนั้นขาดแคลนอาหาร หมู่บ้านนี้ขาดแคลนอาหาร ชาวบ้านไม่ขาดแคลนได้อย่างไร ชาวไร่ ชาวนาต้องฝากชีวิตไว้กับท้องฟ้า นี่แหละครับกระผมก็ขอฝากท่านด้วย

ในเรื่องการสวัสดิการให้ความช่วยเหลือในข้อ ๑ ขอเรียนถามท่านหน่อยเถอะครับ เรื่อง ธกส. นี่โดยมากเจ้าหน้าที่เอาเงินไปใช้อย่างอื่น สมาชิกส่งเงินให้ ธกส. แล้ว ธกส. ไม่เอาเงินเข้าบัญชี เอาเงินวิ่งก็มี เสียหายไปเยอะแยะก็มี ในที่สุดผลก็ไปตกกับชาวไร่ ชาวนา เหล่านี้ ท่านทราบหรือไม่ครับเรื่องเหล่านี้ ปีนี้มีกี่ราย เป็นจำนวนเงินเท่าไรเรื่องทำนองนี้ แล้วที่ชาวไร่ ชาวนาปีนี้ทางบ้านกระผมไม่ได้ทำนาเลย

ขนาดแห่นางแมวฝนก็ไม่ตก แมวตายทั้งบ้านแมวไม่มีจะแห่ยังไม่ตกครับ แล้วทางฝนเทียมฝนหลวงนี้ท่านก็ไปช่วยเหมือนกัน ไปช่วยทำฝนหลวงให้ตั้งแต่แรกทีเดียว ในที่สุดฝนก็ไม่ยอมตก ไปตกอำเภอเทิง อำเภอเชียงของน้ำท่วม อันนี้แหละครับเป็นของที่ไม่แน่นอนทั้งสิ้น ฉะนั้นขอให้รัฐบาล ท่านรัฐมนตรีทั้งหลายจงสนอกสนใจต่อชาวไร่ ชาวนาเถอะครับ คนส่วนใหญ่ของประเทศยากจนอย่างนี้ ประเทศเราจะไปรอดหรือครับ จะไปรอดหรือค่าพรีเมี่ยมข้าว กระผมขอท่านรัฐมนตรีงดเสียไม่ได้หรือครับ เงินกองทุนที่เก็บไว้เพื่อช่วยเหลือชาวไร่ ชาวนามีเท่าไร ขอให้ท่านตอบด้วย ชาวไร่ ชาวนาจะลืมตาอ้าปากได้กับเขาบ้าง กระผมขอให้ท่านตอบหน่อยครับ

นายสุชี สิงห์เสน่ห์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) ท่านประธานสภาที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ คำถามของท่านสมาชิก ในส่วนแรกก็คือว่า ท่านได้เสนอข้อสังเกตขอให้ทางรัฐบาลได้พิจารณาในเรื่องสวัสดิการ ในเรื่องยกเลิกค่าพรีเมี่ยมข้าว ในเรื่องความไม่เหมาะสมของการขอฝนด้วยการทรมานสัตว์นั้น ช่วยชาวนาทางด้านการรักษาพยาบาลอะไรต่าง ๆ เหล่านั้น อันที่จริงทางรัฐบาลก็ได้มีความมุ่งหมายมีเป้าหมายตรงกันกับที่ท่านสมาชิกได้กล่าวถึง ก็คือว่า เพิ่มรายได้ของเกษตรกรและให้เกษตรกรได้กินดีมีสุขภาพที่แข็งแรงและก็มีความรู้กว้างขวาง ทีนี้ขั้นตอนในการดำเนินงานให้ไปสู่เป้าหมายนั้น ทางรัฐบาลก็มีมาตรการหลายด้านด้วยกันนอกจากทางด้านสินเชื่อซึ่งผมได้กราบเรียนไปแล้ว มาตรการของกระทรวงอื่น ผมก็จะขออนุญาตไม่กล่าวในที่นี้ แต่ว่าจะรับข้อสังเกตไปกราบเรียนให้กระทรวงที่เกี่ยวข้องได้ทราบ เพื่อที่จะได้ทำขั้นตอนให้มุ่งไปสู่เป้าหมายโดยเร็วตามที่ท่านประสงค์

อีกข้อหนึ่งก็คือ ท่านมีความเป็นห่วงว่าเมื่อเกษตรกรซึ่งเป็นลูกค้าของธนาคารส่งเงินชำระหนี้แล้วก็มักจะมีการทุจริตเกิดขึ้น ทำให้เกิดความเสียหาย เรื่องนี้ก็เป็นที่ครหาพูดกันมาหลายปี ผมก็ได้ถาม ธกส. เหมือนกันว่า เรื่องนี้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติต้องถามแน่ว่ามีเรื่องทุจริตอะไรทำนองนี้หรือไม่ ก็อยากจะกราบเรียนว่า ข้อครหานี้เป็นข้อครหาที่เป็นมาหลายปี แต่ว่าตามข้อเท็จจริงที่ได้ในช่วง ๓ ปีที่ผ่านมาแล้ว บรรดาข้อครหาต่าง ๆ มีความจริงเพียงรายเดียวคือ ธนาคารมีสาขาตามจังหวัดต่าง ๆ ถึง ๕๘ แห่ง

ก็มีผิดพลาด มีบกพร่อง มีตกหล่นเพียงแห่งเดียวทางภาคเหนือ ผมขออนุญาตไม่เอ่ยชื่อจังหวัด ก็มีการทุจริตยักยอกโดยสมุหบัญชีของสาขาธนาคาร เป็นเงินไม่ถึง ๑ ล้านบาท เรื่องนี้ทางธนาคารได้ทราบได้แก้ไขและก็ได้แจ้งความ เพื่อจับกุมผู้ทำผิดมาดำเนินการ เมื่อเทียบกับงานที่ ธกส. ทำคือการให้สินเชื่อการเกษตรซึ่งเป็นจำนวนเงินเพิ่มสูงขึ้นทุกปี เช่นว่า จ่ายเงินกู้แต่ละปี ๖,๐๐๐ – ๗,๐๐๐ ล้านบาท เช่นนี้ อัตราการตกหล่น ผมคิดว่ายังนับว่าเป็นอัตราที่ยังพอควบคุมได้ แต่อย่างไรก็ตามถ้าหากเกิดขึ้นแล้วจะทำให้เกษตรกรได้รับความเดือดร้อน ก็จะได้แจ้งให้ทาง ธกส. ระมัดระวังในเรื่องนี้ ก็ป้องกันไม่ให้เกิดขึ้น หาทางที่จะกำจัดพนักงานที่ไม่เหมาะสมให้พ้นไป ผมขอกราบเรียนเพียงเท่านี้ครับ

นายประพันธ์ อัมพุช (พะเยา) : ท่านประธานที่เคารพ และบรรดาท่านผู้มีเกียรติทั้งหลาย กระผมขอขอบพระคุณท่านรัฐมนตรีที่ให้ความสว่างขึ้นมาบ้าง แต่ว่าข้อ ๒ นี้ กระผมยังสงสัยอยู่ ที่ท่านว่าจะหาเงินข้างนอกมาช่วยให้ราษฎรได้กู้และลดดอกเบี้ยลงไปอย่างนี้ แต่ท่านนายก ฯ ไปกู้มาหลายหมื่นล้านบาท และดอกเบี้ยด้วยตั้งหลายปีตั้ง ๑๐ ปีอย่างนี้ ท่านทำไมไม่ส่งสารชาวไร่ ชาวนาบ้าง

อีกประการหนึ่ง ข้อ ๓ ในกรณีที่ว่า ๓ ปี มาเป็น ๕ ปี ๖ ปีนี้ กรณีที่ผลผลิตเสียหาย ถึงจะได้รับการพิจารณาเรื่องนี้ ถ้าไม่เสียหายละครับ ท่านไม่มีความกรุณาบ้างหรือ กระผมขอถามหน่อยครับจะช่วยได้หรือไม่ครับ

นายสุธี สิงห์เสน่ห์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ที่ท่านได้เน้นว่าเงินกู้รัฐบาลก็ได้มามาก ทำไมไม่เอามาให้เกษตรกร อยากจะขอกราบเรียนว่า เรื่องการหาแหล่งเงินกู้เพื่อการเกษตร ทางรัฐบาลหรือทาง ธกส. ก็ได้ใช้ความพยายามเป็นอย่างยิ่ง แหล่งเงินกู้ของทางธนาคารเพื่อให้ได้เงินมาเป็นทุนดำเนินการมีแหล่งที่สำคัญก็คือ เงินรับฝากจากธนาคารพาณิชย์ ทางรัฐบาลได้มีมาตรการกำหนดไว้ว่าเงินฝากของธนาคารพาณิชย์นั้นส่วนหนึ่งจะต้องเอามาให้เกษตรกรใช้ประโยชน์ เช่นว่าในปี ๒๕๑๘ เงินฝากของธนาคารพาณิชย์ร้อยละ ๕ ต้องเอาให้เกษตรกรกู้ และก็เพิ่มเป็นลำดับ ปี ๒๕๑๙ ก็เป็น ๗ เปอร์เซ็นต์

ของเงินฝากต้องเอามาให้ชาวนาใช้ ปี ๒๕๒๐ ก็เพิ่มเป็น ๙ เปอร์เซ็นต์ ปี ๒๕๒๒ เพิ่มเป็น ๑๑ เปอร์เซ็นต์ ขณะนี้เป็น ๑๕ เปอร์เซ็นต์ ก็คือเงินฝากของธนาคารพาณิชย์จะต้องเอามาให้เกษตรกรใช้ประโยชน์เป็นสินเชื่อ นี่ก็เป็นแหล่งเงินที่สำคัญ ทำให้เกษตรกรมีสินเชื่อที่จะไปทำการผลิต แก้ไขความเดือดร้อนไปได้ นอกจากนั้นก็มีเงินกู้จากแหล่งอื่น เช่นว่ามีเงินกู้จากรัฐบาลญี่ปุ่นอีก ๕๓๘ ล้านบาท มีเงินกู้จากรัฐบาลสหรัฐ เอไอดี. อีกจำนวนหนึ่ง และทางธนาคารกำลังจะเจรจาเงินกู้แหล่งอื่นอีกด้วย อย่างไรก็ตาม เนื่องจากอัตราดอกเบี้ยในท้องตลาดต่างประเทศยังสูง ผมก็คิดว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติอาจจะทราบเรื่องนี้ค่อนข้างจะดีมาก อัตราดอกเบี้ยในตลาดต่างประเทศยังสูงอยู่ โอกาสที่จะปรับลดดอกเบี้ยที่ให้กับเกษตรกรในขณะนี้คงยังทำไม่ได้ อย่างไรก็ตามข้อเสนอของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติผมก็จะรับไป แล้วก็ตั้งใจว่าจะเป็นเป้าหมาย ก็จะหาทาง ถ้ามีทางการทำสิ่งที่ท่านเสนอก็เป็นเรื่องที่มีความสมควรยิ่ง ผมขอเรียนยืนยันไว้อย่างนั้น

ส่วนในเรื่องที่ว่าการขยายอายุ ถ้าพืชผลไม่เสียหาย ทำไมไม่ยืดระยะเวลาให้ ต้องรอให้เสียหายก่อน อยากจะขอกราบเรียนว่า เรื่องสินเชื่อการเกษตรเป็นเรื่องเฉพาะ เป็นเรื่องการผลิตในทางเกษตร ไม่เหมือนกับสินเชื่อทางพาณิชย์ หรือสินเชื่อทางอุตสาหกรรมที่มีการลงทุนในเรื่องเครื่องจักรและอุปกรณ์ต่าง ๆ สินเชื่อทางเกษตรโดยเฉพาะ สินเชื่อเพื่อการผลิต สมควรมีอายุของสินเชื่อระยะสั้น และระยะปานกลางก็คงเป็น ๓ ปี ถึง ๕ ปีทำนองนี้ ผมก็คิดว่านั่นเป็นหลักซึ่งใช้ในการทำสินเชื่อการเกษตร และก็ได้เปิดเป็นข้อยกเว้นไว้ว่า กรณีพืชผลเสียหายก็จะต้องยอมผ่อนให้ ส่วนที่ว่าถ้ากู้ ๓ ปีแล้ว ก็เปิดเป็น ๕ ปีหรือ ๖ ปีเลย อาจจะเกิดการหละหลวมขึ้นได้ ผมอยากจะเรียนยืนยันว่าที่กำหนดเวลาไว้เช่นนั้นก็เป็นเพราะลักษณะของสินเชื่อ เมื่อได้ผลผลิตมาแล้วก็ต้องขอให้เอามาชำระหนี้ ถ้าปล่อยให้เวลาล่วงไปนานความสัมพันธ์ระหว่างผลที่ได้ขึ้นกับสินเชื่อที่ขอไปก็จะห่างกันไปทุกที และอาจจะไม่พบกัน อันนี้ก็เป็นหลักที่ใช้กันอยู่ แต่กรณีที่เดือดร้อนทาง ธกส. ก็คงไม่ทิ้งหรอกครับ ขอขอบคุณด้วยครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณประพันธ์คงไม่ติดใจอะไรอีกแล้วนะครับ

นายประพันธ์ อัมพุช (พะเยา) : ขอขอบคุณมากครับ ไม่ติดใจแล้วครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปเป็นกระทู้ถามลำดับที่ ๔ ของคุณเชวงศักดิ์ เศรษฐมาตย์ เรื่อง แผนการศึกษาใหม่ของรัฐบาล ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เชิญคุณเชวงศักดิ์ ครับ

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมาตย์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม เชวงศักดิ์ เศรษฐมาตย์ ประชาธิปัตย์ จากอุบลราชธานี กระผมขอตั้งกระทู้ถาม เรื่อง แผนการศึกษาใหม่ของรัฐบาล โดยเรียนถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ดังต่อไปนี้

เนื่องจากรัฐบาลได้มีการเปลี่ยนแปลงแผนการศึกษาใหม่อยู่เสมอ จึงทำให้การศึกษาของชาติไม่ได้มาตรฐาน และทำให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียนทั่วประเทศเกิดความเดือดร้อนในการใช้จ่ายเงินซื้อตำราเรียนบ้าง เนื่องจากมีการเปลี่ยนแปลงตำราเรียนตามหลักสูตรใหม่อยู่เป็นประจำทุกปี นอกจากนี้ยังทำให้ตำราเรียนเล่มเก่าที่พี่ชาย พี่สาวเรียนแล้วต้องทิ้งไป น้องจะเอามาเรียนอีกก็ไม่ได้ เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงตำราเรียนแล้ว ทางรัฐบาลก็ไม่สามารถจะพิมพ์ตำราเรียนให้เพียงพอกับความต้องการของนักเรียน และไม่ทันกับการเปิดเทอมใหม่ของแต่ละปี จึงเกิดผลกระทบกระเทือนต่อการศึกษาของเด็กอย่างกว้างขวาง การเรียนเกิดความล่าช้า ชลุกชลัก ขาดประสิทธิภาพ และทำให้ผลการเรียนตกต่ำลงได้ นับว่าเป็นความเสียหายที่เกิดแก่ตัวนักเรียนเอง และเกิดความเดือดร้อนแก่บิดามารดาหรือผู้ปกครองอย่างใหญ่หลวง ซึ่งรัฐบาลเองมีความจำเป็นต้องรีบหาทางตรวจสอบปรับปรุงแก้ไขโดยรีบด่วน กระผมจึงขอเรียนถามว่า

๑. รัฐบาลมีโครงการอย่างไร จึงเปลี่ยนแปลงตำราเรียนในหลักสูตรอยู่เสมอ

๒. ถ้ามีการเปลี่ยนแปลง รัฐบาลจะจัดให้มีการพิมพ์ตำราเรียน ไหพร้อมเสียก่อน จึงสั่งให้มีการเปลี่ยนแปลงจะได้หรือไม่

๓. รัฐบาลทราบหรือไม่ว่า การเปลี่ยนแปลงตำราเรียนบ่อย ๆ นั้น ได้สร้างภาระให้กับผู้ปกครองนักเรียนอย่างมากในด้านการเงิน

๔. รัฐบาลเคยวัดผลการเรียนในเมื่อเปลี่ยนแปลงตำราใหม่ หรือไม่เพียงใด กระผมขอเรียนถามเพียงเท่านี้ ขอขอบพระคุณ

นายก่อ สวัสดิพาณิชย์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ก่อนอื่นผมขอขอบคุณท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ได้ให้ความสนใจแก่งานของกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องโครงการเปลี่ยนแปลงแบบเรียนนี้ก็เป็นเรื่องซึ่งเป็นปัญหามาทุกปี และก็มีการลงข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์อยู่เป็นประจำก็นับว่าเป็นปัญหาใหญ่ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้พยายามติดตามแก้ไขมาตลอดเวลา ผมก็ขอเรียนตอบเป็นข้อ ๆ ดังต่อไปนี้

สำหรับข้อ ๑ ที่ว่ามีโครงการอย่างไรจึงเปลี่ยนแปลงตำราเรียนอยู่เป็นประจำ ผมขอเรียนว่า บ้านเมืองนี้เปลี่ยนแปลงครับ มีการก้าวหน้ามีการเปลี่ยนแปลงไปเรื่อย ๆ การวางแผนการศึกษานี้ก็ต้องมีการเปลี่ยนแปลงเป็นระยะ ๆ ซึ่งก็ได้ทำติดต่อกันมาหลายรัฐบาล แผนการศึกษาแห่งชาติฉบับเก่าที่เราใช้กันนั้น ประกาศใช้เมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๓ แล้วก็มาเปลี่ยนแปลงอีกครั้งหนึ่งใน พ.ศ. ๒๕๒๐ ระยะเวลาห่างกัน ๑๗ ปี ในระยะเวลา ๑๗ ปีนี้สภาพทางการเมือง ทางเศรษฐกิจ และทางสังคมก็เปลี่ยนแปลงไปมาก เหมาะสมแล้วที่จะเปลี่ยนแปลงแผนการศึกษาแห่งชาติ พอเมื่อมีการเปลี่ยนแผนการศึกษาแห่งชาติก็มีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรตามมาด้วยกัน เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร ก็มีการเปลี่ยนแปลงแบบเรียนตามมาด้วยเช่นเดียวกัน ฉะนั้นผมก็อยากจะเรียนว่า โครงการประเภทนี้เป็นการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้ระบบการศึกษาของเราทันต่อเหตุการณ์ในบ้านเมือง

สำหรับคำถามข้อที่ ๒ ที่ว่า เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรแล้วนี้จะมีการเตรียมพิมพ์แบบเรียนไว้ล่วงหน้าให้ทันได้หรือไม่ เรื่องนี้ทางรัฐบาลก็ได้พยายามเตรียมการล่วงหน้าไว้อย่างดี แต่กระผมก็อยากจะเรียนต่อท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่า กระบวนการของการผลิตแบบเรียนนี้มีบุคคลที่เกี่ยวข้องกันหลายฝ่าย นับตั้งแต่ผู้เขียน **ผู้ตรวจ** ผู้พิมพ์อะไรหลาย ๆ ฝ่าย การงานในหลายกรณีก็เรียบร้อย แต่ในบางกรณีก็เกิดความชลุกชลักไปบ้าง ในปี ๒๕๒๑ ซึ่งเป็นปีแรกที่ประกาศใช้หลักสูตรใหม่ ปรากฏว่ามีแบบเรียนซึ่งพิมพ์ไม่ทัน เป็นแบบเรียนไม่ใช่วิชาบังคับ เป็นวิชาเลือก ๒ – ๓ เล่ม สำหรับปี ๒๕๒๒ ซึ่งเป็นปีที่ ๒ ที่ใช้หลักสูตรใหม่ ปรากฏว่าแบบเรียนในวิชาบังคับทั้ง ๒ ระดับก็พิมพ์ออกมาได้ทัน มีชลุกชลักอยู่นิดเดียวตรงที่ว่าแบบเรียนบางเล่มพิมพ์น้อยกว่าที่ตลาดต้องการ ก็เลยมีความ

ชลุกขลักในเรื่องนั้นบ้าง ก็ได้เร่งให้ทันตามที่ประชาชนต้องการ แต่เวลาก็คลาดเคลื่อนไปบ้าง

สำหรับคำถามข้อที่ ๓ ที่ว่า รัฐบาลตระหนักถึงภาวะของผู้ปกครองหรือไม่ เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงแบบเรียน ผมอยากจะกราบเรียนต่อท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่า คนในกระทรวงศึกษาธิการนั้นเราตระหนักถึงภาวะของผู้ปกครองอยู่ตลอดเวลา เรามองเห็นว่าค่าใช้จ่ายในการศึกษานี้ ถ้าเป็นไปได้ก็ไม่อยากจะให้เพิ่มขึ้น เพราะฉะนั้นกิจการหลาย ๆ อย่างที่เราทำ เราก็พยายามที่จะจำกัดให้อยู่ในเขตที่ผู้ปกครองจะเสียสละได้ ทีนี้ผู้ปกครองจำนวนมากก็คงจะยากจน ด้วยเหตุนี้เองก็มีโครงการแจกแบบเรียนให้แก่ประชาชนซึ่งยากจนในจังหวัดต่าง ๆ แต่ผมก็เสียใจที่จะกราบเรียนว่า เราแจกได้ไม่ครบ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ เพราะว่าต้องใช้งบประมาณมากมาย

สำหรับประการสุดท้ายที่ถามว่า ได้มีการติดตามผลและประเมินผลเรื่องการใช้แบบเรียนหรือไม่นั้น ผมก็อยากจะกราบเรียนว่า โครงการวิจัยประเภทนี้เราทำและทำอยู่ติดต่อตลอดเวลา รายงานการวิจัยเกี่ยวกับการใช้แบบเรียนชั้นประถมปีที่ ๑ และมัธยมปีที่ ๑ ซึ่งประกาศใช้เมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๑ ก็กำลังจะเสร็จอยู่แล้ว ผมก็พยายามติดตามดูว่ามีผลเป็นอย่างไรบ้าง อันนี้บังเอิญเขายังทำไม่ได้เรียบร้อยดี ก็เลยกราบเรียนไม่ได้ ผมขอเรียนตอบเท่านี้ครับ

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมาตย์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมได้ฟังคำชี้แจงจากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการแล้ว สำหรับข้อ ๑ นั้น กระผมเห็นด้วยในเรื่องการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรให้เป็นไปตามความเจริญทางด้านเศรษฐกิจการเมือง แต่สำหรับข้อ ๒ กระผมยังติดใจอย่างยิ่งที่ท่านบอกว่า ในการเตรียมตำราไว้นั้นอาจจะล่าช้าไปบ้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านได้ชี้แจงต่อสภานี้ว่า ในปี ๒๕๒๑ เรามีตำราเพิ่มขึ้นเพียง ๓ เล่ม แต่ความเป็นจริงแล้วกระผมอยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานด้วยว่า การเตรียมตำราไว้เพื่อที่จะแจกจ่าย หรือจำหน่ายให้แก่นักเรียนทั่วประเทศนั้น เรามีเวลาเตรียมการมากมายแล้วการคลาดเคลื่อน หรืออุปสรรคเล็กน้อยดังที่ท่านรัฐมนตรีพูดนั้น กระผมเห็นว่ายังคลาดเคลื่อนต่อข้อเท็จจริงอยู่บ้าง เพราะในปัจจุบันนี้

ถ้าหากท่านประธานได้มีโอกาสไปสอบถามครูประชาบาลก็จะทราบได้ทันทีว่า ขณะนี้เดือนกันยายนเกือบถึงเดือนตุลาคมแล้ว ตำราเรียนยังไม่ถึงมือเด็กนักเรียน ป.๑ ป.๒ แต่อย่างใด ถ้าหากท่านประธานไม่เชื่อ ก็โปรดได้เอาคำถามนี้ผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีไปเรียนถามครูใหญ่โรงเรียนบ้านสะพานโดม ตำบลสำโรง อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี หรือถามครูใหญ่โรงเรียนบ้านแก่งเจริญ ตำบลกุดชมภู อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี ท่านก็จะได้ข้อเท็จจริงว่าตำราเรียนของเด็ก ป.๑ ป.๒ ในปัจจุบันนี้ยังไม่ถึงมือเด็กนักเรียนเลย เมื่อข้อเท็จจริงเป็นอย่างนี้ กระผมจึงเชื่อใจในข่าวลือที่ว่า ที่มีการเปลี่ยนแปลงตำราเรียนบ่อย ๆ และพิมพ์ออกไปไม่ทันกับเหตุการณ์ หรือไม่ทันกับการเปิดโรงเรียนใหม่นั้น เกิดจากการแย่งผลประโยชน์กันของนักวิชาการบางท่าน ซึ่งกระผมเองก็เชื่อบ้างไม่เชื่อบ้าง เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะกราบเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการว่า ข่าวลือนี้เป็นความจริงหรือไม่ ถ้าหากเป็นความจริงท่านจะแก้ไขอย่างไรนี่ประการหนึ่ง

ประการที่ ๒ กระผมขอเรียนถามว่า เมื่อตำราเรียนล่าช้าอย่างนี้ ท่านจะให้คำตอบได้หรือไม่ว่าท่านจะส่งตำราเรียนที่ขาดแคลนไปให้นักเรียน ป.๑ ป.๒ ได้อย่างช้าเมื่อไร

ประการที่ ๓ กระผมขอเรียนถามว่าในปีต่อไป รัฐบาลโดยกระทรวงศึกษาธิการจะหามาตรการใหม่ได้หรือไม่ โดยกำหนดระยะเวลาหรือกำหนดตัวบุคคลแต่งตำราเสร็จเรียบร้อยแล้วค่อยประกาศเปลี่ยนแปลงหลักสูตร จะได้หรือไม่ กระผมขอประทานเรียนถามเพียง ๓ ข้อ ขอขอบพระคุณ

นายก่อ สวัสดิพาณิชย์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) ท่านประธานสภาที่เคารพ สำหรับคำถามข้อแรกนั้น ผมก็ได้เห็นรายงานเรื่องการใช้แบบเรียนที่เจ้าหน้าที่ทำไว้แล้วก็เป็นความจริง ความจริงนี้เกิดขึ้นอย่างนี้ครับ คือเกิดขึ้นในโครงการของการแจกแบบเรียนขององค์การบริหารส่วนจังหวัด การจัดซื้อแบบเรียนนั้นก็มีกระบวนการซึ่งค่อนข้างจะยืดยาว กล่าวคือเมื่อได้รับงบประมาณแล้วก็ต้องเอาไปเสนอต่อสภาจังหวัด เมื่อสภาจังหวัดอนุมัติแล้วจึงจะดำเนินการจัดซื้อแบบเรียนไปแจกแก่โรงเรียน

ได้ แบบเรียนก็ไปถึงมือนักเรียนในต่างจังหวัดหรือในชนบทช้าไป ปัญหาข้อนี้ก็ติดต่อไปถึงคำถามข้อ ๒ ซึ่งกล่าวว่า กระทรวงศึกษาธิการจะเร่งรัดแจกแบบเรียน หรือว่าทำแบบเรียนให้ไปถึงมือนักเรียนซึ่งอยู่ในชนบทห่างไกลหรือไม่ ผมขอเรียนตอบว่า เรื่องนี้อยู่นอกเหนืออำนาจหน้าที่ของกระทรวงศึกษาธิการ เป็นเรื่องขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

ส่วนข้อที่ ๓ นั้น ผมรับรองครับ ปีหน้าแบบเรียนต่าง ๆ พิมพ์ทันแน่ ผมขอเรียนตอบเท่านี้ครับ

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมาตย์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมขอถามอีก ๑ คำถามเท่านั้นเองครับ กระผมขอขอบพระคุณท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการที่ได้ชี้แจงและยืนยันต่อสภานี้ว่า จะพยายามแก้ไขในปีต่อไป ซึ่งความหวังอันนี้ ผลประโยชน์ที่ได้รับก็ไม่ใช่ผลประโยชน์ของตัวกระผม หรือของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการแต่ประการใด จะเป็นผลสะท้อนไปสู่เยาวชนของชาติทั่วประเทศ และเป็นผลให้เกิดความเจริญก้าวหน้าในการศึกษาของชาติบ้านเมืองด้วย เพราะฉะนั้นกระผมขอถามในครั้งที่ ๓ อีกเพียงคำถามเดียว คือขอถามว่าทางรัฐบาลจะยกเลิกการผูกขาดการพิมพ์ตำราเรียนจะได้หรือไม่ โดยให้มีการพิมพ์ตำราเรียนอย่างเสรี และให้นักวิชาการหรือนักศึกษาซึ่งมีความรู้ความสามารถ ได้ใช้ความรู้ความสามารถแต่งตำราเรียน แล้วก็สามารถพิมพ์จำหน่ายได้ทั่วประเทศไทย ไม่จำเป็นจะต้องผูกขาดตัดทอนไว้แต่เพียงกระทรวงศึกษาธิการอย่างเดียวเท่านั้น จะได้หรือไม่ กระผมขอประทานกราบเรียนถาม ขอขอบคุณครับ

นายก่อ สวัสดิพาณิชย์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ เวลานี้กระทรวงศึกษาธิการก็ไม่ได้ผูกขาดเรื่องการทำแบบเรียนครับ ที่สงวนไว้มีเพียงเล่มเดียว ตำราเรียนวิชาภาษาไทยในชั้นประถม อันนี้เราเห็นว่าเป็นเรื่องที่สำคัญ ก็ขอสงวนไว้เล่มเดียว นอกจากนั้นตำราเรียนวิชาอื่นก็เปิดโอกาสให้แก่โรงพิมพ์ของเอกชนหรือโรงพิมพ์ทางราชการอื่น ๆ ได้แต่งขึ้น แล้วก็ได้พิมพ์จำหน่ายโดยทั่วถึงกัน แต่ว่าในขณะเดียวกันทางกระทรวงศึกษาธิการ มีความจำเป็นที่จะต้องออกแบบเรียนมาตรฐานขึ้นมา คือนอกจากวิชาบังคับซึ่งผลิตเองแล้ว วิชาอื่นเราก็ออกมาเช่นเดียวกัน

ก็ด้วยเหตุที่ตำราเรียนวิชาอื่นนั้นเป็นตำราซึ่งเป็นมาตรฐาน ก็ได้รับความนิยมจากโรงเรียนอย่างกว้างขวาง แต่ถึงอย่างไรก็ตามเอกชนก็มีสิทธิที่จะแข่งขันได้ และตำรามาตรฐานของเราบางเล่มก็มีสถิติการจำหน่ายต่ำกว่าตำราของเอกชนด้วยเหมือนกัน เพราะฉะนั้นเราเปิดอย่างกว้างขวางอยู่แล้ว กระผมขอเรียนตอบเท่านี้ครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คงพอใจนะครับ ก็เป็นอันว่าหมดระเบียบวาระที่ ๓

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว คือพิจารณาร่างข้อบังคับการประชุมของสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. .... ซึ่งคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒

ผมคิดว่าพอมีเวลาที่เราจะดำเนินการปรึกษาเรื่องนี้กันไปได้พอสมควร ถ้าไม่เสร็จก็ไปต่อเอาตอนบ่าย เพราะว่าวาระที่ ๖ ในตอนบ่าย เรื่องที่เสนอใหม่ มีญัตติหลายเรื่อง เป็นร่างพระราชบัญญัติที่จะต้องอภิปรายกันมากพอสมควร ตอนนี้ขอเชิญคณะกรรมาธิการเข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมาธิการเข้าประจำที่)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : การพิจารณาวาระที่ ๒ ในเรื่องนี้ก็จะพิจารณาตั้งแต่ชื่อร่าง คำปรารภ แล้วเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง การอภิปราย ท่านสมาชิกคงเข้าใจข้อบังคับแล้วว่า อภิปรายได้เฉพาะถ้อยคำหรือข้อความที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม หรือที่ผู้แปรญัตติสงวนคำแปรญัตติ หรือที่กรรมาธิการสงวนความเห็นไว้ ทั้งนี้เว้นแต่ที่ประชุมจะได้พิจารณาลงมติเป็นอย่างอื่น ตามข้อบังคับ ข้อ ๑๐๔ เชิญท่านเลขาธิการรัฐสภาดำเนินการครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างข้อบังคับการประชุมของสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. .... ชื่อร่างข้อบังคับ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข ข้อ ๑ มีการแก้ไข ข้อ ๒ มีการแก้ไข ข้อ ๓ มีการแก้ไข หมวด ๑ การเลือกประธานและรองประธานสภาผู้แทนราษฎร ไม่มีการแก้ไข ข้อ ๔ มีการแก้ไข มีผู้สงวน

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญผู้สงวนอภิปราย

นายชำรง ธระเสนา (ขอนแก่น) : ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม นายชำรง ธระเสนา จากจังหวัดขอนแก่น พรรคกิจสังคม กระผมได้ขอสงวนคำอภิปรายในการแปรญัตติแก้ร่างข้อบังคับการประชุมของสภาผู้แทนราษฎรข้อ ๔ นี้ไว้ คือว่าตามร่างที่กำหนดให้มีการเลือกประธานสภานี้ ได้กำหนดไว้ว่า "ให้มีการเลือกโดยเปิดเผย" มีข้อความว่า "ถ้ามีการเสนอชื่อหลายชื่อให้ออกเสียงลงคะแนน โดยเรียกชื่อสมาชิกตามลำดับอักษร ให้ออกเสียงลงคะแนนเป็นรายคนด้วยการขานชื่อที่เสนอชื่อใดชื่อหนึ่ง และให้ประธานของที่ประชุมเชิญสมาชิกห้าคนเป็นผู้ตรวจนับคะแนน" ท่านประธานครับ กระผมได้พยายามศึกษาดูว่า ข้อบังคับของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ หรือ

สภาผู้แทนราษฎรก็ดี หรือรัฐสภาก็ดี ที่ผ่านมาตามลำดับหลายปีมานั้น มักจะมีทั้ง ๒ อย่าง คือมีทั้งการเลือกโดยเปิดเผย และมีการเลือกโดยวิธีลับ แต่ส่วนมากที่ปรากฏมานั้นมักกำหนดให้เลือกโดยวิธีลับด้วยการเขียนชื่อ กาชื่อ ระบุชื่อที่ต้องการลงไป แต่ว่าตามร่างที่คณะกรรมาธิการได้คงไว้นี้ กำหนดให้เลือกโดยเปิดเผย ซึ่งข้อเท็จจริงในเรื่องเปิดเผยหรือลับนี้ กระผมก็ไม่ติดใจหรอกครับ จะเลือกโดยเปิดเผยก็ได้ จะเลือกโดยลับก็ได้ แต่ก็ควรจะเปิดทางไว้ ๒ ทาง ไม่ใช่ระบุแต่ทางใดทางหนึ่ง อย่างข้อบังคับเก่าๆ ที่ผ่านมา ก็ระบุไว้แต่เพียงลับเท่านั้น และร่างใหม่ที่กำลังพิจารณานี้ ก็เป็นแต่เพียงกำหนดอย่างเดียวคือเปิดเผยเท่านั้น จนกระทั่งจากข้อเท็จจริงในการเลือกประธานสภาผู้แทนราษฎรที่ผ่านมา ในสมัยนี้ในการประชุมครั้งแรก จำเป็นต้องอาศัยข้อบังคับข้อ ๑๓๗ มาของดใช้ข้อบังคับ ข้อ ๔ ในการเลือกประธานสภาเพราะข้อบังคับของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ข้อ ๔ นั้น กำหนดให้เลือกโดยลับโดยการเขียนชื่อ แต่ว่าสมาชิกส่วนใหญ่ต้องการให้ลงคะแนนโดยเปิดเผย จึงได้อาศัยข้อบังคับ ข้อ ๑๓๗ มางดใช้นี่ละครับจึงเป็นปัญหา เพราะฉะนั้นกระผมจึงได้เสนอขอแปรญัตติว่า ในการเลือกประธานสภานี้ก็ควรจะเปิดช่องทางเอาไว้ มไม่ควรจะปิดทางตันสำหรับตนเอง กำหนดไว้ทางใดทางหนึ่งเท่านั้น เป็นการปิดหนทางของตนเอง และเป็นการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าเท่านั้นก็ควรจะเปิดให้กว้างเข้าไว้ ให้ได้ใช้ทั้ง ๒ วิธี แล้วแต่ที่ประชุมจะเห็นสมควรอย่างไรในสมัยหนึ่ง ๆ นี่กระผมมีความเห็นอย่างนี้ การที่ปิดหนทางตนเองเช่นนั้นเป็นการกำหนดไว้แคบเกินไป กระผมจึงกำหนดว่า "ถ้ามีการเสนอผู้ใดเพียงผู้เดียว ให้ถือว่าผู้นั้นได้รับเลือก ถ้ามีการเสนอชื่อหลายชื่อ ก็ให้มีการออกเสียงลงคะแนนโดยเปิดเผยตามข้อ ๖๔ หรือออกเสียงลงคะแนนลับตาม ข้อ ๖๕ อย่างใดอย่างหนึ่งตามมติของที่ประชุม" อันนี้ก็เป็นการเปิดทางกว้างไว้สำหรับที่ประชุม ไม่ใช่ปิดทางตนเอง อย่างตามร่างที่ท่านกรรมาธิการพิจารณาแล้ว ขอบคุณครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านกรรมาธิการครับ

นายใหญ่ ศวิตชาต (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ คณะกรรมาธิการไม่รับคำแปรญัตติของผู้แปรญัตติในปัญหานี้ ก็ได้

คำนึงถึงข้อบังคับตั้งแต่มีฉบับแรกในสภานี้มา พ.ศ. ๒๔๗๖ ข้อ ๒ ก็บัญญัติไว้ในทำนองเดียวกัน คือว่าการเลือกประธานสภานั้นก็เลือกได้ทั้ง ๒ ประการ อย่างข้อ ๖๔ และข้อ ๖๕ นั้นก็คือลับและเปิดเผย วิธีการที่ปฏิบัติก็ให้ปฏิบัติเช่นนั้น การที่แปรญัตติที่คณะกรรมาธิการไม่รับนั้น ก็คล้าย ๆ กัน มาคิดดูว่า ก็มีเปิดเผยและมีลับ และถ้าลับทำอย่างไร รายละเอียดของลับ ก็ปรากฏตามข้อ ๖๕ และถ้าเปิดเผยทำอย่างไรก็ตามข้อ ๖๔ ที่จริงการที่คณะกรรมาธิการไม่รับนั้น ก็เพราะคิดว่าที่ได้บัญญัติไปตามร่างในข้อ๔ นี้สมบูรณ์แล้ว ได้มีมาอย่างนี้ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๗๖ ซึ่งเราจะเปลี่ยนแปลงไปนั้น จะต้องมีเหตุผลพิเศษว่า ถ้าเปลี่ยนแปลงแล้วจะดีกว่าเดิม หรือถ้าไม่เปลี่ยนแปลงจะเสียหายหรือขัดต่อบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นคณะกรรมาธิการจึงไม่รับคำแปรญัตติของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ

นายชำรง ธระเสนา (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ คณะกรรมาธิการก็ยอมรับอยู่แล้วว่า ประวัติของการเลือกประธานสภานั้น มีทั้งลับและเปิดเผยมาตลอด แล้วเมื่อเป็นเช่นนี้ทำไมไม่กำหนดให้ตายตัวไปเสียเลย ให้กว้างไว้เสียเลยละครับว่า ให้โอกาสทั้งลับและเปิดเผยอยู่ในข้อ ๔ ข้อนี้ทำไมจะต้องไปอ้างข้อบังคับข้ออื่นมางดใช้ข้อบังคับข้อนี้ กระผมไม่เข้าใจ เราเปิดกว้างไว้จะเสียหายอะไรครับ ในเมื่อการเลือกตั้งมีทั้งลับและเปิดเผยมาตลอดเวลาอยู่แล้ว ความจำเป็นในสมัยใดต้องการลับก็ลับได้ ความจำเป็นในสมัยใดต้องการเปิดเผยก็เปิดเผยได้ ก็เราเอามารวมกันไว้ในข้อ ๔ เสียข้อเดียวไม่ดีกว่าหรือ ทำไมจะต้องไปเอาข้อ ๑๓๗ มาแก้ข้อขัดข้องงดใช้ข้อบังคับข้อนี้ให้ยุ่งยากสิ้นเปลืองเวลาไปเปล่า ๆ ถ้ามีช่องทางเปิดได้เช่นนี้ ประธานก็สบายใจ สะดวกในการที่จะเลือกประธาน ก็จะถามที่ประชุมได้จะเอาเปิดเผยหรือจะเอาลับ ถามได้เลยครับ ไม่ต้องมีผู้เสนอว่าต้องงดใช้ข้อบังคับข้อนั้นข้อนี้ นี่กระผมมีความเห็นอย่างนี้ เราควรจะให้กว้างเอาไว้ ให้สะดวกเอาไว้ กระผมไม่เห็นจะเสียหายอะไร เอามารวมกันไว้ ขอบคุณครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ข้อนี้คณะกรรมาธิการได้แก้ไขไปแล้ว ผมคิดว่าคณะกรรมาธิการชี้แจงให้จะแจ้งกว่านี้หน่อยได้หรือไม่ครับ

นายใหญ่ ศวิตชาต (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ผมไม่มีเหตุผลอะไรที่จะเรียนต่อที่ประชุมนี้มากกว่าที่ได้เรียนไปแล้ว คือการเลือกตั้งประธานสภาที่เขียนไว้อย่างนี้ ก็ไม่มีเหตุผลอะไรอื่น ชัดเจนอยู่แล้ว ที่เราร่างมานั้นเราได้พิจารณาแล้วว่าเป็นการที่ปฏิบัติมาแล้ว ไม่เคยมีการเสียหาย และปฏิบัติมาตั้งแต่มีสภานี้จนถึงปัจจุบันนี้ ก็เพื่อจะรักษาความไม่เสียหายและปฏิบัติเรียบร้อยมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๗๖ จนถึงปัจจุบันนี้ ก็เป็นเหตุผลเพียงพอที่ไม่ควรจะเปลี่ยนแปลงอย่างผู้แปรญัตติขอแก้ไข ก็มีเหตุผลอยู่เท่านั้น

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอนี้คณะกรรมาธิการได้แก้ไขเพราะฉะนั้นเป็นสิทธิของสมาชิกท่านอื่นที่จะอภิปรายด้วยก็ได้ มีท่านผู้ใดจะอภิปรายอีกหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี ผมจะถามมติเลยนะครับ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะแก้ไขตามที่ผู้แปรญัตติคือคุณเชาวรง ธระเสนา ขอสงวนไว้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๑ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะเป็นไปตามร่างที่คณะกรรมาธิการแก้ไข โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๘๘ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้คงเป็นไปตามร่างของคณะกรรมาธิการแก้ไข ขอให้ท่านเลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไปครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : ข้อ ๕ มีการแก้ไข ข้อ ๖ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๒ อำนาจและหน้าที่ของประธานและรองประธานสภาผู้แทนราษฎร และหน้าที่ของเลขาธิการรัฐสภา ไม่มีการแก้ไข ข้อ ๗ และข้อ ๘ ไม่มีการแก้ไข ข้อ ๙ มีการแก้ไข หมวด ๓ การประชุมสภา ไม่มีการแก้ไข ส่วนที่ ๑ วิธีการประชุม ไม่มีการแก้ไข ข้อ ๑๐ และข้อ ๑๑ ไม่มีการแก้ไข ข้อ ๑๒ มีการแก้ไข

นายวารินทร์ ศรีแย้ม (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม วารินทร์ ศรีแย้ม พรรคประชาธิปัตย์ จากอุบลราชธานี กระผมอ่านข้อ ๑๒ วรรคสอง "การนัดประชุม ให้นัดล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวัน แต่ประธานสภาจะนัดให้เร็วกว่านั้นก็ได้ เมื่อเห็นว่าเป็นเรื่องด่วนและให้แจ้งไปยังองค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย เพื่อประกาศโฆษณาทางวิทยุกระจายเสียง" กระผมอยากจะกราบเรียนว่า เราได้เคยมีเหตุการณ์มาครั้งหนึ่งแล้ว เมื่อการประชุมรัฐสภาตอบชาวเสียงเลือกตั้งนายกรัฐมนตรี พวกกระผม ส.ส. ซึ่งอยู่ต่างจังหวัดไม่สามารถจะมาประชุมทัน เพราะว่าตอนนั้นทางท่านประธานรัฐสภาได้ให้ประกาศทางวิทยุกระจายเสียง แล้วพวกเราไม่สามารถจะเดินทางมาประชุมทัน ที่แก้ไขไว้ก็ไม่ระบุว่าจะให้ประกาศก่อนกี่วันประชุม เป็นต้นว่าถ้าจะมีการประชุมวันนี้ อาจจะประกาศตอน ๗ โมงเช้า พวกเราอยู่ต่างจังหวัดไม่สามารถจะเดินทางมาประชุมทัน นั่นประการหนึ่ง

อีกประการหนึ่ง ในนี้เขียนไว้ว่า "ให้แจ้งไปยังองค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย" กระผมอยากจะกราบเรียนให้ทราบว่า องค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทยนั้นมีวิทยุอยู่ในมือเพียง ๔ คลื่นเท่านั้น คือวิทยุ ท.ท.ท.เดิม มีความส่งแค่ ๒๕ กิโลวัตต์ ภาคเอ.เอ็ม. แล้วก็ เอฟ.เอ็ม. ๑ กิโลวัตต์ ๒ เครื่อง เอ.เอ็ม. ๒๕ กิโลวัตต์ ๒ เครื่อง วิทยุ เอ.เอ็ม. ๒๕ กิโลวัตต์ จะส่งอย่างไรก็ไม่มีทางที่จะถึงต่างจังหวัด โดยเฉพาะทางภาคอีสาน ภาคเหนือ และภาคใต้ อย่างดีก็ได้ภาคกลางในเวลากลางคืนเท่านั้น กระผมจึงเห็นว่าควรจะตัดข้อความดังกล่าวนี้ทิ้งเสีย โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่บอกว่า "ให้แจ้งไปยังองค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย เพื่อประกาศโฆษณาทางวิทยุกระจายเสียง" กระผมขอให้ตัดทิ้งครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมคิดว่าจะเสนอผู้ตติตอนนี้โดยการตัดไม่ได้ เพราะไม่ได้ขอแปรญัตติเอาไว้เดิม การลงมติก็คงเป็นไปตามร่างของคณะกรรมาธิการหรือไม่เท่านั้น แต่ถ้าจะอภิปรายไม่เห็นด้วยตามที่คณะกรรมาธิการแก้ไข อย่างนั้นก็คงจะได้ เพราะฉะนั้นที่จะเสนอว่า ขอให้ตัดอย่างนั้นอย่างนี้ ผมคิดว่าทำไม่ได้ตามข้อบังคับ

นายวารินทร์ ศรีแย้ม (อุบลราชธานี) : กระผมไม่เห็นด้วยกับการแก้ไข ครับ

นายธีรวิทย์ คุณทรัพย์ (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม ธีรวิทย์ คุณทรัพย์ จากชัยภูมิ พรรคชาติไทย สำหรับในข้อ ๑๒ นี้ กระผมได้พิจารณาแล้วในวรรคที่สอง ซึ่งมีการต่อเติมโดยใช้ชื่อขององค์การเข้าไปในข้อบังคับ กระผมมีความเห็นว่า องค์การที่เราใช้ชื่อไปในข้อบังคับนั้น อาจจะอยู่ได้ไม่คงทน เพราะว่าองค์การใด ๆ ก็ตาม เป็นการออกพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งขึ้นมา เพราะฉะนั้นถ้าจะมีการใส่ชื่อของหน่วยงานใดลงไปก็อาจจะมีการตัดขึ้นภายหลังแล้วเราก็ต้องมาตามแก้ อันนี้ละครับกระผมเห็นว่าน่าจะตัดออก ไม่เห็นด้วยในการเพิ่มเติม ขอบคุณครับ

นายไหญ่ ศวิตชาต (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ที่คณะกรรมาธิการเติมข้อความนี้ลงไป ก็เนื่องจากการประชุมคราวที่แล้ว อย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านแรกได้กล่าวว่า ไม่ได้รับทราบเวลาการประชุมแล้วคนที่จะส่งหนังสือไปบางแห่งบางจังหวัดไม่สามารถจะรู้ได้ สมาชิกที่เป็นกรรมาธิการอยู่ด้วยก็มีความเห็นว่า ถ้าหากเราจะเติมอย่างที่คณะกรรมาธิการเติมไปนี้ จะเสียหายหรือไม่ เราได้พิจารณากันดีแล้วว่า ถ้าเติมลงไปดีกว่าไม่เติม เพราะว่าจะส่งหนังสือไปบางแห่งบางจังหวัดไม่ทัน ถ้าด่วน ไม่ทันก็ให้เป็นเหตุขาดการประชุม ถ้าขาดมาก ๆ ก็ไม่ครบองค์ประชุมแล้วก็จะเสียหาย คณะกรรมาธิการจึงคิดว่า ถ้าอย่างนั้นเราก็เติมข้อนี้ลงไปเสียด้วยจะเป็นอย่างไร ก็เห็นด้วยว่าถ้าหากมีการเติมอย่างนี้แล้ว ก็จะเป็นการช่วยให้วันนัดประชุมของสภาไปถึงสมาชิกได้มากขึ้นอีกทางหนึ่ง เหตุผลก็มีเพียงเท่านี้ ส่วนจะตัด หรือจะคงไว้ คณะกรรมาธิการไม่ติดใจ ที่ทำมานั้นก็มีเจตนาอยู่อย่างเดียวว่าเมื่อนัดประชุมถ้าด่วน ก็มีทางที่จะทราบได้อีกทางหนึ่ง นอกจากที่เคยเขียนไว้ตามเดิมคือมีคนเดินหนังสือไปส่งไกล ๆ ก็ไม่ถึง อย่างไปแม่ฮ่องสอน ก็ต้องขึ้นเครื่องบิน เครื่องบินว่างไม่ว่างก็ไม่รู้ และถ้าหากว่ามีการถ่ายทอดการกระจายเสียงแล้ว ส่วนคลื่นจะมีเท่าไร มีอย่างไรได้แค่ไหน คณะกรรมาธิการก็ยังคิดอยู่ว่า อย่างน้อยก็

ดีกว่าไม่เขียนไว้ จึงเขียนไว้ แต่ว่าไม่ติดใจถ้าหากว่าสภาจะไม่เอาข้อนี้ คณะกรรมาธิการไม่ติดใจ แต่ที่เขียนมานั้นมีความมุ่งหมายเป็นอย่างนั้น

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมคิดว่าอย่างนี้ดีหรือไม่ครับ ไม่อย่างนั้นจะขอมติสำบาก เป็นคณะกรรมาธิการขอแก้ ตัดออกจะขัดข้องหรือไม่ครับ

นายไหญ่ ศวิตชาต (ประธานคณะกรรมาธิการ) : คณะกรรมาธิการไม่ขอครับ แต่ถ้าสภาจะตัด คณะกรรมาธิการไม่ติดใจ

นายปัญจะ เกสรทอง (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมปัญจะ เกสรทอง กระผมขอประทานเสนอเพิ่มเติมในเหตุผล จากท่านประธานคณะกรรมาธิการที่ได้ชี้แจงไปแล้ว และดังที่ท่านประธานได้ชี้แจงไปแล้ว แต่มีอีกอันหนึ่งที่คิดว่าเราน่าจะบัญญัติไว้ เพราะว่าเหตุการณ์เมื่อครั้งที่ผ่านมา ท่านสมาชิกบางท่านก็ไม่ยอมรับในการถ่ายทอดเชิญประชุม แต่ถ้ามีในข้อบังคับแล้ว กระผมคิดว่าสมาชิกจะยอมรับว่านั่นเป็นสิ่งหนึ่งในการที่จะเชิญประชุม เพราะฉะนั้นถึงจะบัญญัติอันนี้เพิ่มเติมเข้าไป ส่วนที่มีท่านสมาชิกข้องใจว่าไม่ควรระบุชื่อองค์การนี้เข้าไป คณะกรรมาธิการมองเห็นแล้วว่า ถ้าไม่ระบุเราจะให้ถ่ายทอดทางไหน เพราะฉะนั้นการที่ใส่ชื่อองค์การสื่อสารมวลชนนั้น ก็ถือว่าเป็นแขนงหนึ่งในการที่จะถ่ายทอดการกระจายเสียงออกไป แต่ประเด็นเน้นหนักว่า สมาชิกจะได้ยอมรับว่าการเชิญประชุมทางวิทยุนั้น เป็นสิ่งที่เป็นไปตามข้อบังคับ ถ้าไม่เขียนไว้ประกาศออกไปแล้วไม่ยอมรับ ไม่ใช่เป็นหนังสือ เพราะฉะนั้นมีทั้งหนังสือและมีทั้งวิทยุ ในกรณีรีบด่วนซึ่งสัมพันธ์กันอยู่ใน (๒) นี้แล้วครับ

นายชัยทิพย์ น่วมหนง (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมชัยทิพย์ น่วมหนง ส.ส.กรุงเทพมหานคร พรรคประชากรไทย กระผมเห็นด้วยกับเหตุผลที่คณะกรรมาธิการบอกว่า จะต้องมีการแจ้งผ่านทางวิทยุ แต่ในขณะเดียวกันกระผมก็เห็นด้วยกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ได้กล่าวว่า การระบุเอ่ยนามขององค์การสื่อสารมวลชนไว้นั้น อาจจะมีการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับองค์การนี้ว่าจะไม่คงทนถาวร เรามีหน่วยงานซึ่งเป็นหน่วยงานที่จะต้องคงทนถาวรของประเทศชาติอยู่แล้ว คือกรมประชาสัมพันธ์ เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะให้มีการเปลี่ยนจากชื่อองค์การสื่อสารมวลชน

เป็นกรมประชาสัมพันธ์ ซึ่งรับผิดชอบในการที่จะแจ้งข่าวไปยังสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายให้ได้ทราบ ถ้ามีการประชุมด่วน แล้วเรื่องที่กรมประชาสัมพันธ์จะทำการแจ้งไปยังหน่วยงานใดก็ตามที่เกี่ยวข้องนั้น เป็นเรื่องของกรมประชาสัมพันธ์ที่จะต้องดำเนินงานเอง กระผมขอประทานเสนอไว้อย่างนี้ ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก่อนจะอภิปรายต่อไป ผมอยากจะทบทวนความเข้าใจเสียหน่อย ตามความเข้าใจของผมนะครับ คือข้อ ๑๒ นี้ มีคุณคุลย์ ดวงเกตุ ขอแปรญัตติไว้ผู้เดียว คณะกรรมาธิการเห็นด้วยในหลักการ และก็ได้แก้ไขแล้วตามที่ผู้แปรญัตติขอแปรญัตติ แล้วผู้แปรญัตติก็พอใจแล้ว แต่ว่าตามข้อบังคับของเรานั้น ในข้อที่คณะกรรมาธิการมีการแก้ไขนั้น สมาชิกผู้อื่นซึ่งไม่ได้ขอแปรญัตติไว้มีสิทธิอภิปรายได้ แต่ว่าในการเรียกโหวตหรือขอมตินั้น ประธานที่ประชุมคงจะได้แต่เพียงว่า จะเห็นด้วยคือถือร่างของคณะกรรมาธิการหรือไม่ถือเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นการอภิปรายถ้าจะมีการเสนอความเห็น ซึ่งไม่ใช่เป็นญัตติหรอกครับ เพราะไม่ได้ขอแปรญัตติไว้ แต่ว่าให้ตัดอย่างนั้นออก หรือว่าเพิ่มอย่างนั้น หรือเปลี่ยนแปลงไปจากนั้น เมื่อกี้นี้ผมจึงถามคณะกรรมาธิการว่า คณะกรรมาธิการจะขอแก้ไขเองได้หรือไม่ ข้อบังคับก็มีอยู่เพียงเท่านี้ เพราะฉะนั้นอภิปรายกันต่อไปว่าจะตัดอย่างนั้น หรือเพิ่มอย่างนั้นอะไรอย่างนี้ ผมคิดว่าประธานที่ประชุมไม่อาจจะเรียกมติได้ นี่เป็นความเข้าใจในการตีความข้อบังคับ เชิญอภิปรายต่อไป

นายปรุงศักดิ์ ไชยหาญ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมปรุงศักดิ์ ไชยหาญ จากมหาสารคาม พรรคชาติไทย กระผมขอกราบเรียนหารือว่าเมื่อมีปัญหาขึ้นมาอย่างนี้ กระผมเองก็ไม่ได้ขอแปรญัตติเอาไว้ แต่เมื่อมีการแก้ไขตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติแก้ไขเพิ่มเติมไปนั้น เพื่อเป็นการผสมผสานในความคิดอันนั้น เพราะว่าคณะกรรมาธิการท่านอาจจะเข้าใจผิดไปว่า องค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทยนั้นอาจจะรวมทั้งกรมประชาสัมพันธ์อยู่ด้วย แต่ข้อเท็จจริงไม่ได้เป็นเช่นนั้น กระผมจึงอยากจะขอสนับสนุนท่านผู้อภิปรายไปทั้ง ๒ ท่านเมื่อสักครู่นี้ จะขอร้องให้ทางท่านกรรมาธิการเป็นผู้แก้ไขเสียเองในข้อความนั้น คือความหมายของข้อความที่เพิ่มเติม

นั้น ก็อยากให้คงไว้ แต่ว่าตัดชื่อองค์การออกไปเสีย ก็คงจะแก้ไขได้ คือใช้สถานีหลักของประเทศไทยแทนองค์การนี้เสีย ก็คิดว่าให้ทางคณะกรรมาธิการเป็นผู้แก้ไข กระผมขอประทานเสนออย่างนี้ครับ

นายใหญ่ ศวิตชาต (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ผมอยากกราบเรียนที่ประชุมให้ทราบอีกอย่างหนึ่งว่า ปัญหาที่ว่า ชื่อทางวิทยุกระจายเสียงหรือสื่อมวลชนนี้เปลี่ยน คณะกรรมาธิการก็รู้อยู่ว่าทุกสิ่งทุกอย่างเปลี่ยนได้ แต่เดิมมากรมประชาสัมพันธ์ก็ไม่ได้ชื่อกรมประชาสัมพันธ์ ชื่อกรมโฆษณาการ ต่อมาก็เปลี่ยนไป เมื่อเปลี่ยน ข้อบังคับก็เปลี่ยนตามไป ถ้าหากว่าจะไปเขียนตัดข้อบังคับไว้ ผมคิดว่าถ้ากรมโฆษณาหรือกรมประชาสัมพันธ์เดี๋ยวนี้เปลี่ยนไปอีก ข้อบังคับก็ต้องเปลี่ยนไปอีก จึงเขียนเท่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ เพราะว่าจะใช้ในปัจจุบัน ปัจจุบันมีสื่อสารมวลชน ก็คิดว่าถ้าจะไปทางวิทยุกระจายเสียงของสื่อสารมวลชนที่มีอยู่เดี๋ยวนี้ก็ควรจะพอ แต่ที่จริงนั้นบังคับประธานสภาในการเรียกประชุมเท่านั้น จะมีอื่น ๆ อีก ก็ไม่ได้ห้ามไว้ และถ้าจะเปลี่ยนแปลงไป ประธานจะทำก็ไม่มีอะไรห้าม ถ้าหากว่าเราไปเขียนไว้ แล้วแก้อีก ถ้ากรมประชาสัมพันธ์ไม่มีหรือเปลี่ยนชื่อไปเป็นกรมโฆษณาการอย่างเก่า ก็ต้องมาแก้ข้อบังคับ นี่แหละเป็นการบังคับ ทีนี้เมื่อคณะกรรมาธิการเอาเรื่องปัจจุบันที่มีอยู่และพอจะปฏิบัติได้ จริง ๆ ผมก็ไม่ได้ติดใจอะไรว่าจะเอากรมประชาสัมพันธ์ก็ไม่ได้ติดใจ เพราะไม่ใช่ความคิดของคณะกรรมาธิการ แต่เป็นของสมาชิกผู้แปรญัตติ คือคุณดุลย์ ดวงเกตุ คณะกรรมาธิการเห็นด้วยกับผู้แปรญัตติว่า ถ้าหากได้กระจายเสียงจะด้วยวิธีใดของใครก็ดี สมาชิกจะได้ทราบ ก็เลยเขียนเติมลงไป แต่ถ้าจะตัดออก ก็เป็นอย่างที่คณะกรรมาธิการร่างมาตามเดิม เหมือนว่าไม่รับญัตติของคุณดุลย์ ดวงเกตุ ที่รับมานี้เขียนในสภาพปัจจุบันจริง ๆ แก้ก็แก้ได้ แต่ถ้าแก้กันบ่อย ๆ ผมคิดว่าจะไม่เกิดประโยชน์ ถ้าจะแก้อย่างไรอย่างกรมประชาสัมพันธ์ กรมประชาสัมพันธ์ก็เปลี่ยนได้ ก็เคยเปลี่ยนมาแล้ว กรมโฆษณาการเป็นมาตั้งนาน แล้วก็มาเปลี่ยนเป็นกรมประชาสัมพันธ์ แล้วต่อไปจะเปลี่ยนเป็นอะไรอีกก็ไม่ทราบ จึงเขียนเฉพาะสิ่งที่เป็นอยู่ในปัจจุบันแล้วพอจะปฏิบัติได้ ผมก็มีเหตุผลที่จะกราบเรียนที่ประชุมเท่านั้นครับ

นายปิยะณัฐ วัชราภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ปิยะณัฐ วัชราภรณ์ กระผมเห็นด้วยกับคณะกรรมาธิการ สำหรับชื่อผู้จะประกาศโฆษณาทางวิทยุกระจายเสียงว่า ในขณะนี้เรามีองค์การสื่อสารมวลชนรับผิดชอบ เพราะฉะนั้นก็ควรจะให้เป็นปัจจุบัน เพราะข้อบังคับเราใช้ในปัจจุบันนี้ เราอย่าไปเขียนข้อบังคับตีความล่วงหน้าเอาไว้เลยเพราะวันข้างหน้าเราไม่รู้ว่าจะเป็นอย่างไร ไม่เหมือนรัฐบาลละครับขึ้นราคาน้ำมันเพื่อไปคอยให้โอเปคตั้งราคาล่วงหน้าอย่างนั้น เพราะฉะนั้นเราใช้ในปัจจุบัน ก็คิดคำนึงถึงเรื่องปัจจุบันดีกว่า ปัญหาที่กระผมอยากจะเรียนคณะกรรมาธิการก็คือข้อความว่า "และให้แจ้งไปองค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทยเพื่อประกาศโฆษณาทางวิทยุกระจายเสียง" นั้นอาจจะมีความหมายแต่เพียงว่า ในกรณีที่นัดเร็วกว่า ๓ วัน ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องด่วน กระผมอยากขอร้องท่านกรรมาธิการว่า ถ้าจะกรุณาทำอย่างไรให้มีการแจ้งให้องค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทยประกาศโฆษณาทางวิทยุกระจายเสียงนั้น ถ้าจะกลุมความไปได้ว่าในการนัดประชุมทุกครั้งทุกหนแม้ว่าจะไม่ใช่เรื่องด่วนและก็นัดประชุมล่วงหน้าเกินกว่า ๓ วัน ถ้าหากว่าจะทำอย่างไรให้มีการประกาศได้ด้วยเพื่อสมาชิกทุกคนจะได้รับทราบรับรู้กันล่วงหน้าอย่างนี้ได้ ก็จะเป็นการดี เพราะสมาชิกเราบางทีหนังสือนัดประชุมนี่อาจจะไปไม่ถึงมือ ถ้าหากว่าเติมข้อความให้มีการประกาศไปได้ทุกครั้งทุกหนเมื่อมีการนัดประชุมแล้ว จะเป็นประโยชน์กับสมาชิกเป็นอย่างยิ่ง อันนี้กระผมเองก็ไม่สามารถที่จะแก้ไขได้ นอกจากขอความเห็นจากคณะกรรมาธิการ และขอความกรุณาช่วยเหลือกระผมด้วยครับ ขอบพระคุณมาก

นายไหญ่ ศวิตชาต (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ กระผมไม่ขัดข้องในการที่จะทำ แต่ว่าในข้อบังคับแล้วกระผมคิดว่าคณะกรรมาธิการจะแก้ไขได้แต่เฉพาะที่เพิ่มเติมและจะประนีประนอมได้แต่เฉพาะที่เพิ่มเติม แต่ทั้งข้อคงจะทำไม่ได้ เพราะว่าไม่มีผู้แปรญัตติและไม่ได้แก้ไขมา โดยข้อบังคับคงจะทำไม่ได้ ส่วนในวรรคท้าย ถ้ามีความคิดความเห็นที่จะแก้ไขและก็อยู่ภายในขอบเขตของข้อบังคับ คณะกรรมาธิการไม่ติดใจและก็พร้อมที่จะเห็นด้วย แต่ต้องแนะมา ที่เขียนมานี้ก็เขียนดีที่สุดแล้ว แต่ถ้าบกพร่องจะแก้ให้ดีกว่าก็ไม่มีอะไรขัดข้อง

นายชวน หลีกภัย (ตรัง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชวน หลีกภัย จากจังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ กระผมเข้าใจถึงเจตนาดีของท่านสมาชิกที่แปรญัตติและคณะกรรมาธิการที่ยอมรับคำแปรญัตติของท่านสมาชิก แต่ความจริงข้อ ๑๒ นี้เจตนารมณ์ก็คือ ในการนัดประชุมนั้นต้องการที่จะให้สมาชิกได้มีโอกาสรับทราบล่วงหน้าอย่างน้อย ๓ วัน เพื่อมีโอกาสได้เตรียมตัวในระเบียบวาระ ดังจะเห็นได้ว่าข้อ ๑๓ เองก็ได้กำหนดไว้ว่า จะต้องส่งเอกสารไปพร้อมกับหนังสือนัดประชุมนั้น แต่เมื่อมีข้อความเพิ่มเติมขึ้นมา ดังที่คณะกรรมาธิการได้ยอมรับของสมาชิกผู้แปรญัตติแล้ว ข้อความใหม่นี้ที่บอกว่า "และให้แจ้งไปยังองค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย เพื่อประกาศโฆษณาทางวิทยุกระจายเสียง" แม้โดยข้อความจะไม่ได้หมายความว่าไม่มีการยกเว้นที่จะไม่ต้องแจ้งเป็นหนังสือ แต่กระผมวิตกว่าข้อความอันนี้ซึ่งกำหนดเอาไว้ด้วยความหวังดีนั้น จะกลายเป็นเครื่องมือของคนที่ไม่สุจริตนำมาใช้ กระผมยกตัวอย่างนะครับว่า ถึงแม้จะไม่มีข้อยกเว้นว่าต้องแจ้งเป็นหนังสือ แต่สมมุติว่าจะมีการออกหนังสือนัดประชุมวันนี้ ให้ประชุมพรุ่งนี้และมีการประกาศทางวิทยุในตอนเย็นวันนี้ หนังสือนั้นไม่มีวันไปถึงหรอกครับในต่างจังหวัด แต่นี่ถือว่าได้ออกหนังสือไปแล้วและอยู่ในข้อยกเว้นที่ว่าไม่ต้องแจ้งก่อน ๓ วัน ตามวรรคหนึ่ง เราได้ตัวอย่างมาแล้วไม่ใช่หรือครับในตอนที่มีการหยั่งเสียงเลือกนายก – รัฐมนตรี เรามีตัวอย่างเรามีประสบการณ์มาแล้ว และถ้าเราใช้ข้อบังคับนี้โดยไม่สุจริตแล้ว ข้อความเพิ่มเติมที่คณะกรรมาธิการยอมรับนี่แหละที่จะเป็นเงื่อนไขให้กับผู้ที่ไม่สุจริตในการใช้ข้อบังคับนำไปใช้ทำให้เกิดผลเสียต่อส่วนรวมได้ กล่าวคือ กระผมกราบเรียนย้ำๆ อีกครั้งหนึ่งว่า เขาจะใช้เหตุผลในข้อความเพิ่มเติมนี้ ในการประกาศเรียกประชุมโดยไม่ต้องส่งเอกสารล่วงหน้า ตามหลักนั้นเหตุผลที่ได้มีการกำหนดให้มีการบอกล่วงหน้า และส่งเอกสารไปนั้น ก็เนื่องจากว่าระเบียบวาระที่ส่งไปนั้น สมมุติว่าเป็นตัวร่างพระราชบัญญัติ จะเป็นรายละเอียดซึ่งประกาศทางวิทยุกระจายเสียงไม่ได้เลยครับว่า มาตรา ๑ ว่าอย่างไร มาตรา ๒ ว่าอย่างไร อย่างดีที่สุดก็คือ กำหนดว่าประชุมวันไหน เรื่องอะไรเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะให้ยึดตามหลักการเดิม คือไม่เอาข้อความ

ที่เพิ่มเติมนี้ไว้ กระผมคิดว่าข้อความเดิมนั้นรัดกุมพอสมควรอยู่แล้ว และในทางปฏิบัตินั้น ทางสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย ก็ได้ประกาศเกือบทุกครั้งที่มีการนัดประชุม กระผมคิดว่าข้อความที่คณะกรรมาธิการรับมาเพิ่มเติมนี้ ถึงแม้จะเป็นความปรารถนาดี เจตนาดี แต่กระผมไม่มั่นใจครับว่าจะกลายเป็นเครื่องมือของคนที่ไม่สุจริต

นายวารินทร์ ศรีแย้ม (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม วารินทร์ ศรีแย้ม จากอุบลราชธานี พรรคประชาธิปัตย์ เมื่อกี้นี้กระผมได้ฟังท่านสมาชิกท่านหนึ่ง ท่านอภิปรายบอกว่าภาวะการณ์ปัจจุบัน องค์การสื่อสารมวลชนนั้นท่านเห็นด้วย กระผมก็ได้กล่าวมาแล้วว่าองค์การสื่อสารมวลชนปัจจุบันนี้ มีวิทยุ ท.ท.ท. อยู่ในมือเพียง ๔ สถานีเท่านั้น ภาคปกติคือ เอ.เอ็ม. กำลังส่งแค่ ๒๕ กิโลวัตต์ แล้วก็ เอฟ.เอ็ม. ๑ กิโลวัตต์ ภาคละครและเพลง เอ.เอ็ม.๒๕ กิโลวัตต์ กำลังส่ง แล้วก็ เอฟ.เอ็ม. ๑ กิโลวัตต์เท่านั้น การที่จะประกาศทางวิทยุระดับ ๒๕ กิโลวัตต์นี้ อย่างไรก็ตามกระผมขอยืนยันว่าทาง ส.ส. ต่างจังหวัดไม่มีทางจะทราบได้ ท่านกรรมาธิการท่านหนึ่งท่านบอกว่าเพื่อความสะดวกในการที่จะให้เติมข้อความดังกล่าว กระผมเองก็ขอยืนยันว่าความสะดวกที่ท่านว่านั้น ไม่ใช่ความสะดวกของ ส.ส. ที่จะเข้าร่วมประชุม แต่อาจจะเป็นความสะดวกของผู้ไม่สุจริต โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ถ้ามีการประกาศทางวิทยุตอนเช้า สมมุติว่าประกาศ ๗ โมงเช้า มาประชุม ๙ โมง หรือ ๙ โมงครึ่งก็ตาม ไม่มี ส.ส. คนใดที่อยู่ต่างจังหวัดจะเดินทางมาได้ เพราะฉะนั้นกระผมใคร่จะขอให้ทางคณะกรรมาธิการพิจารณาอีกครั้งหนึ่งว่า ถ้าจะใช้คำว่า "สื่อสารมวลชน" แล้วยิ่งไม่มีทางเป็นไปได้ ในระดับที่มีกำลังส่งเพียง ๒๕ กิโลวัตต์ เพียง ๒ สถานี แล้วก็ เอฟ.เอ็ม. ๑ กิโลวัตต์ ๒ สถานี ยิ่งไม่มีทางเป็นไปได้ จึงขอยืนยันว่าไม่เห็นด้วยกับคณะกรรมาธิการครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าจะพอชอมติได้แล้วนะครับ คือมีทั้งเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย เชิญคณะกรรมาธิการครับ

นายไกรสร ตันติพงศ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานสภา และเพื่อนสมาชิกทั้งหลาย คือการที่คณะกรรมาธิการยอมตามผู้แปรญัตติ ขอให้มีการระบุให้มีการกระจายเสียงทางวิทยุกระจายเสียงนั้น ถ้าเรามาคิดถึงข้อเท็จจริง การเปิดประชุมรัฐสภาไม่ว่าจะเป็นสมัยสามัญหรือวิสามัญเราจะรู้ล่วงหน้า แล้วมาในพิธีเปิดสมัยสามัญสมัยวิสามัญเราก็จะทราบล่วงหน้า โดยทางรัฐบาลจะมีหนังสือแจ้งไป แต่ในกรณีข้อ ๑๒ นั้นหมายถึงว่าโดยปกติ อย่างสภาผู้แทนราษฎรเราประชุมวันพฤหัสบดีโดยปกติ เสร็จแล้วในจำนวนสมาชิกทั้งหมด สมมุติว่ามาประชุม ๒ ใน ๓ อีก ๑ ใน ๓ ไม่ได้มาประชุม เราจะมีประชุมต่อในวันศุกร์ นี่ละครับเป็นการแจ้งอย่างกะทันหัน มีวิธีหนึ่งซึ่งจะทำให้สมาชิกซึ่งไม่มาประชุมในวันพฤหัสบดีทราบ ซึ่งขาดไป คือ ๑ ใน ๓ ไม่ได้มา ทราบทางหนึ่งนอกจากทางหนังสือ ซึ่งโดยทางปฏิบัติย่อมเป็นไปไม่ได้ ล่าช้า ก็อาศัยวิทยุกระจายเสียงจริงอยู่โดยวิธีปฏิบัตินั้นย่อมจะกระทำได้ ไม่จำเป็นจะต้องเขียนไว้ในข้อบังคับ เพราะฉะนั้นคณะกรรมาธิการถึงบอกว่าทางคณะกรรมาธิการไม่ติดใจ สภาจะคงไว้ตามร่างเดิม หรือจะเอาตามที่คณะกรรมาธิการเห็นชอบกับผู้แปรญัตติ คณะกรรมาธิการก็พร้อมจะเสนอ แต่เนื่องจากมีเสียงสมาชิกบางท่านว่า อยากจะให้คงไว้ตามที่สมาชิกแปรญัตติ คือคณะกรรมาธิการแก้ไข แต่เพียงที่ว่าแก้ไขนั้นยังไม่ตรงใจเพื่อนสมาชิก คณะกรรมาธิการจึงมาปรึกษากันว่า ถ้าเราจะเขียนไว้ว่า "ให้แจ้งไปยังองค์การ" ตัดคำว่า "องค์การ" ออกเพื่อจะให้คลุมไปถึงข่ายงานวิทยุโดยทั่วไป แล้วคำว่า "สื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย" ตัดคำว่า "แห่งประเทศไทย" ออก เป็นข้อความเต็มว่า "ให้แจ้งไปยังสื่อสารมวลชนของทางราชการเพื่อประกาศโฆษณาทางวิทยุกระจายเสียง" ถ้าสมมุติอย่างนี้ถูกใจของสมาชิกคณะกรรมาธิการก็ถือว่าแล้วแต่สภา แต่สมาชิกยังเห็นว่าไม่ถูกใจ จะคงไว้ตามร่างเดิมคณะกรรมาธิการก็ไม่ขัดข้อง จึงขอเสนอกว้าง ๆ ว่า ถ้าจะมีการแก้ไขคณะกรรมาธิการเท่านั้นมีสิทธิที่จะแก้ไขตอนนี้ คณะกรรมาธิการจึงอยากจะเสนอให้แก้ไขมีความว่า "ให้แจ้งไปยังสื่อสารมวลชนของทางราชการเพื่อประกาศโฆษณาทางวิทยุกระจายเสียง" ถ้าสภาเห็นด้วยก็เอาตามนี้ ถ้าไม่เห็นด้วยจะเอาตามร่างเดิมคณะกรรมาธิการ ก็ไม่ขัดข้อง ขอบพระคุณครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณไกรสรครับ ช่วยชี้อีกครั้งหนึ่งได้หรือไม่ครับ โดยเฉพาะที่ขอแก้นี้ "ให้แจ้งไปยังสื่อสารมวลชนของทางราชการ" ใช่หรือไม่ครับ

นายไกรสร ตันติพงศ์ (กรรมาธิการ) : จะมีข้อความอย่างนี้ครับ "ให้แจ้งไปยังสื่อสารมวลชนของทางราชการเพื่อประกาศโฆษณาทางวิทยุกระจายเสียง"

นายธีรวิทย์ คุณทรัพย์ (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายธีรวิทย์ คุณทรัพย์ จังหวัดชัยภูมิ พรรคชาติไทย เรื่องที่กำลังพูดกันอยู่ในขณะนี้ก็คือ กระผมคิดว่าส่วนใหญ่ก็คงจะเห็นด้วยว่าอาจจะต้องมีการกระจายเสียงวิทยุในกรณีที่เป็นการเร่งด่วน แต่ถึงอย่างไรก็ตามสิ่งที่กระผมได้พิจารณามาตั้งแต่ต้นนั้นกระผมก็เห็นด้วยในหลักการ และที่กระผมยกมือมานานแล้วที่จะพูดก็ตรงกับท่านกรรมาธิการเมื่อกี้นี้ว่าควรจะพูดไว้กว้าง ๆ ว่าเป็นการกระจายเสียงทางสถานีวิทยุของทางราชการ กระผมขอสนับสนุนครับ

นายชวน หลีกภัย (ตรัง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอกราบเรียนอีกครั้งหนึ่งว่า โดยหลักการแล้วกระผมเห็นว่าร่างเดิมของคณะกรรมาธิการนั้นรัดกุมอยู่แล้ว อย่าลืมว่านี่คือข้อบังคับการประชุมของสภาผู้แทนราษฎรซึ่งใช้บังคับเรา ไม่ใช่เอาไปบังคับคนนอก ไม่ว่าองค์การสื่อสารมวลชนหรือใครก็ตามที่บังคับให้เขากระจายเสียง เป็นเรื่องไม่ถูกครับ ถ้าเจตนาของคณะกรรมาธิการต้องการที่จะให้รับทราบดังที่แถลงมา ในทางปฏิบัติทำได้ แต่การเขียนข้อบังคับอย่างนี้เป็นการบังคับพวกเราเองนะครับ แต่เราเอาข้อบังคับซึ่งไม่ใช่กฎหมายไปบังคับคนนอก เป็นไปไม่ได้ อันนี้กระผมคิดว่าร่างเดิมของคณะกรรมาธิการนั้นรัดกุมพอสมควรและปฏิบัติได้อยู่แล้ว กระผมขอกราบเรียนย้ำอีกว่า ในการประชุมสภาแต่ละครั้งนั้นก็เป็นที่ตระหนักกัน เราทราบล่วงหน้าว่าทุกวันพฤหัสบดี เวลา ๙ โมงเรามาประชุม แต่ในกรณีพิเศษอย่างที่กระผมกราบเรียนยกตัวอย่างว่า เรามีประสบการณ์จากการหยั่งเสียงเลือกตั้งนายกรัฐมนตรี ซึ่งสมาชิกของพวกเราในที่นี้ส่วนใหญ่ไม่ได้มาประชุมทั้งที่ทราบทางวิทยุเพราะอะไร เพราะนั่นเป็นวิธีการที่ไม่ชอบ เป็นวิธีการที่ฉวยโอกาส เราจะเขียนข้อบังคับเพื่อให้การฉวยโอกาสนั้นเป็นการชอบ โดยข้อความที่เพิ่มเติมนี้หรือครับ กระผมกราบเรียนขอให้เพื่อนสมาชิกได้โปรดพิจารณาดูให้ดี ขอบพระคุณครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เข้าใจว่าที่คุณชวนใช้คำว่า "ร่างเดิมของคณะกรรมาธิการ" นั้นหมายถึงคณะกรรมาธิการยกร่างอย่างนั้นใช่หรือไม่ครับ

นายชวน หลีกภัย (ตรัง) : ใช่ครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมจะแยกมติเป็นว่า เห็นด้วยตามร่างที่คณะกรรมาธิการแก้ไข หรือจะคงไว้ตามร่างเดิม คือแยกเป็น ๒ มติ ท่านผู้ใดเห็นด้วยให้เป็นไปตามร่างที่คณะกรรมาธิการแก้ไข คือหมายความว่าแก้ไขถ้อยคำแล้ว กระผมย้ำอีกครั้งหนึ่งครับ

นายธีรวิทย์ คุณทรัพย์ (ชัยภูมิ) : กระผมขอพูดนิดเดียวครับ กระผมคิดว่าสิ่งที่สมาชิกต้องการในที่นี้เท่าที่ฟังดูแล้วก็คือ ๑. เห็นด้วยว่าควรที่จะเพิ่มในวิทยุกระจายเสียง มีการกระจายเสียงในการเรียกประชุม แต่ว่าข้อความนั้นอาจจะไม่ตรงกับที่คณะกรรมาธิการได้ให้ข้อความไว้ แล้วประการที่ ๒ ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ คุณชวนเห็นว่าควรจะตัดออกทั้งหมด ยืนไว้ตามร่างเดิม กระผมว่าจะมี ๒ อย่างครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือจะเป็นอย่างนั้นไม่ได้ครับ ผมเรียนชี้แจงตั้งแต่แรกแล้วว่า สมาชิกที่อภิปรายในสภานี้ไม่ได้ขอแปรญัตติไว้ แล้วก็ไม่ได้มีผู้ขอสงวนอภิปรายได้แต่เพียงว่าเห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วยตามร่างที่คณะกรรมาธิการแก้ไข แต่เผอิญคุณไกรสรขอแก้ไขถ้อยคำอย่างที่จดกันเมื่อกี้นี้ คุณไกรสรจะอภิปรายเชิญครับ

นายไกรสร ตันติพงศ์ (กรรมาธิการ) : ขอประทานโทษครับท่านประธาน คือท่านประธานจะถามมติจากที่ประชุม ขอประทานโทษครับ ถ้าท่านประธานจะกรุณาถามว่าเห็นควรมีการแก้ไข หรือไม่เห็นควร คือร่างเดิมนั้นไม่มี ที่เพิ่มมานี้เป็นการเพิ่มเติม มีการแก้ไขเพิ่มเติม

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : แก้ไขเพิ่มเติม

นายไกรสร ตันติพงศ์ (กรรมาธิการ) : ครับ ถ้าท่านประธานจะถามเพียงว่า เห็นว่าควรมีการแก้ไข หรือว่าจะคงไว้ตามร่างเดิม ถ้าแค่นี้ก็ชัด สำหรับคณะกรรมาธิการนี้ไม่ติดใจว่าจะแก้ไขหรือจะคงตามร่างเดิม ไม่ติดใจ แล้วแต่สภาจะเอา

อย่างไร แต่ว่าขอให้ท่านประธานถามว่าเห็นควรมีการแก้ไข หรือว่าคงไว้ตามร่างเดิมเท่านั้นครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : แยกเสียงไม่ออกครับ ถามอย่างคุณไกรสรไม่ได้ ต้องถามว่าเห็นด้วยตามร่างที่คณะกรรมาธิการขอแก้ไข ก็ขอเสียงสักกลุ่มหนึ่ง หรือเห็นว่าควรเป็นไปตามร่างเดิม ไม่อย่างนั้นแยกเสียงไม่ออก คือใช้คำถามเดียวอย่างนั้นแยกไม่ได้ ผมขอถามมติเลยว่า ท่านผู้ใดเห็นด้วยตามที่คณะกรรมาธิการแก้ไข เฉพาะข้อ ๑๒ หมายความว่าที่ขอแก้ไขครั้งหลังนี้ ที่คุณไกรสรแถลงเมื่อกี้ด้วย โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๑ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรเป็นไปตามร่างเดิมของคณะกรรมาธิการยกร่าง ร่างเดิมที่เดียวก่อนที่คณะกรรมาธิการแก้ไข คือตามที่คุณชวนเสนอเมื่อกี้นี้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๘๕ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้เป็นไปตามร่างเดิม

สำหรับข้อ ๑๓ ต่อไป ผมขอเลื่อนไปประชุมตอนบ่าย เวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา ขอพักการประชุมครับ

พักการประชุมเวลา ๑๒.๑๕ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขอดำเนินการประชุมต่อ ต่อไปจะพิจารณาข้อ ๑๓ ขอให้เลขาธิการรัฐสภาดำเนินการครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : ข้อ ๑๓ ข้อ ๑๔ ข้อ ๑๕ ข้อ ๑๖ ข้อ ๑๗ และข้อ ๑๘ ไม่มีการแก้ไข ข้อ ๑๔ มีการแก้ไข

นายเทอดพงษ์ ไชยนันทน์ (ตาก) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม เทอดพงษ์ ไชยนันทน์ พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดตาก ในการแก้ไขเพิ่มเติมของคณะกรรมาธิการในข้อ ๑๔ นั้น คณะกรรมาธิการได้เพิ่มเติมมาว่า "ในการกล่าวนั้นต้องยืน ณ ที่ที่จัดไว้" ซึ่งอันนี้กระผมไม่เห็นด้วยที่คณะกรรมาธิการได้เพิ่มเติมในข้อความ ที่ได้เพิ่มเติมขึ้นมานี้ ก็ด้วยเหตุผลที่ว่าแต่เดิมนั้นในการร่างข้อบังคับฉบับนี้ที่ใส่เข้าไว้นั้น กระผมเชื่อว่าคงจะเป็นเหตุผลของคณะกรรมาธิการอันหนึ่งว่า อยากจะให้ประธานได้รู้ว่าสมาชิกอยู่ตรงไหนนั่งตรงไหนเพื่อจะดูชื่อดูหน้าได้ถูก แต่ตามความเป็นจริงนั้นการอภิปรายในสภา สมาชิกทุกท่านที่ลุกขึ้นมาก็จะต้องกล่าวนามของตัวเอง และจังหวัดรวมทั้งพรรคที่สังกัด อันนี้ก็เป็นประเพณีอันเก่าแก่ของสภามา การที่มาจัดเพิ่มเติมที่จะจัดว่าเราจะต้องไปยืนพูดกันที่ไหนตรงไหน ตามที่กำหนดไว้นั้น ข้อเสียมี กระผมอยากจะชี้ให้เห็นว่าการที่พรรคการเมือง ซึ่งก็จะต้องยอมรับว่าอยู่ในสภานี้มีจำนวนมากมายหลายพรรค การจัดที่ของพรรคการเมืองนั้นไม่แน่ครับว่าแต่ละคน อย่างหัวหน้าพรรค รองหัวหน้าพรรคหรืออะไรทำนองนั้น อาจจะไปนั่งรวมกันเพื่อปรึกษาหารือในบางสิ่งบางอย่าง อันจะเป็นประโยชน์ต่อการลงคะแนนเสียงที่จะมีขึ้นมาหรือเป็นประโยชน์ต่อการอภิปรายที่จะมีขึ้นมา หรือพรรคการเมืองบางพรรคหลายพรรคที่อาจจะมานั่งปรึกษาหารือกัน และในช่วงจังหวะนั้นก็อาจจะมีปัญหาที่เร่งด่วนขึ้นมาแล้วก็จะลุกขึ้นพูด ซึ่งถ้าอย่างนั้นมากำหนดกันอย่างนี้จะเกิดความวุ่นวายสับสน พอเวลาปรึกษากันเสร็จก็ต้องวิ่งกลับไปที่ ซึ่งอาจจะทำให้เกิดความยุ่งยากมากขึ้นอีก กระผมมองไม่เห็นเหตุผลว่าทำไมจะต้องมากำหนดว่า จะต้องยืน ณ ที่ที่จัดไว้อันนั้นส่วนหนึ่งนะครับ การที่เขียนเข้าไว้นั้นก็อีกอันหนึ่ง กระผมคิดว่าท่านกรรมาธิการ

อาจจะเกรงว่า พรรคการเมืองจะนั่งกันอย่างกระจัดกระจาย แต่ตามความเป็นจริงในสภานั้น พรรคการเมืองต่าง ๆ ที่ได้รับการกำหนดจากสภาว่า จะต้องนั่งตรงไหนที่ไหนก็จะนั่งกันเป็นกลุ่มเป็นหมวดเป็นหมู่กันอยู่ ซึ่งอย่างปัจจุบันนี้ก็เป็นเช่นนั้น เพราะฉะนั้นการที่จะกระจัดกระจายกันไปหรือว่าจะชี้กันไม่ถูกว่าพรรคการเมืองไหนนั่งกันตรงไหน หรือคนไหนจะไปนั่งกันตรงไหนนั้น เห็นจะไม่ถึงขนาดนั้น เพียงแต่จะสลับที่กันเพียงในพรรคการเมืองเท่านั้น เพื่อสะดวกในหลายประการ ตามที่กระผมได้กราบเรียนมาแล้ว กระผมไม่เห็นด้วยที่จะมาเพิ่มข้อความอันนี้ขึ้นมา ขอบคุณครับ

นายอนุวรรตน์ วัฒนเพงศ์ศิริ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม อนุวรรตน์ วัฒนเพงศ์ศิริ กรรมาธิการ ตามที่คณะกรรมาธิการได้เพิ่มเติมข้อความอันนี้ขึ้นมา ก็เนื่องจากได้มีการยกปัญหาขึ้นมาพูดในระหว่างที่มีการแปรญัตติ ก็ได้พูดกันไปถึงขนาดที่ว่า เนื่องจากระเบียบของเราไม่ได้เขียนเอาไว้ เวลาที่เรามีการอภิปรายกันในสภานั้น บางท่านประธานถามว่าอยู่หรือไม่อยู่ ท่านก็ตะโกนว่าอยู่ ท่านไปอยู่ที่ประตูแล้วก็ยกมือเข้ามาเลยตั้งแต่ที่ประตู นี่เป็นเรื่องหนึ่งที่เรานำขึ้นมาอภิปรายกันในคณะกรรมาธิการ

ประการที่ ๒ เนื่องจากว่าท่านประธานท่านก็อายุมาก โดยมากประธานสภาท่านอายุมาก ท่านก็มองไม่ค่อยเห็น ท่านที่ยกมืออยู่ทางด้านหลังซึ่งมีก ๆ ท่านก็ชี้ให้พูดแล้ว เสร็จแล้วท่านก็เลื่อนเข้ามาตรงกลางท่านก็มายกมืออีกท่านก็พูดอีก แล้วเลื่อนมาข้างหน้าท่านก็มายกมืออีก ท่านก็พูดอีก บางท่านก็นั่งอยู่ทางด้านซ้ายได้พูดแล้ว ท่านก็เลื่อนมานั่งทางด้านกลางเพื่อจะได้พูดอีกครั้งหนึ่ง และยิ่งไปกว่านั้นบางท่านบอกว่านั่งด้านซ้ายประธานท่านมองไม่เห็น ก็ต้องขยับเข้ามาเรื่อย เราก็มองดูรู้สึกว่าไม่ค่อยเป็นระเบียบมากนัก และหลังจากที่เราหารือกันพอสมควร ประชุมกันตั้งหลายครั้งหลายคราวว่าเราจะทำอย่างไร ยังได้คำนึงไปถึงด้วยว่าที่นั่งอย่างที่มี ๕ แถวนี้ ถ้าจะให้มาอยู่ในที่นั่งแล้วจะมาพูดไมโครโฟนได้หรือไม่ อันนี้เราก็พิจารณาว่าเราไม่ถือ เพราะว่ายังอยู่ในแถวที่อาศัยไมโครโฟนพูดกันได้ แต่ที่เราเพิ่มเติมข้อความอันนี้เพื่อจุดประสงค์จะให้

เห็นว่า ไม่อยากจะให้สมาชิกของเรายกมือที่หน้าประตูแล้วก็ตะโกนว่าอยู่ครับ หรือไม่อยากต้องการให้สมาชิกมีการเลื่อนที่นั่งข้างหลังเลื่อนขยับมาข้างหน้าเรื่อย ๆ แล้วท่านก็พูดตั้ง ๓ ครั้ง ในระหว่างที่สมาชิกอีกหลายท่านยกมือตั้งเกือบทั้งวันไม่ได้พูดเลย เพราะเท่าที่สังเกตดูท่านประธาน ท่านก็จำหน้าไม่ได้ แล้วนั่งด้านซ้ายด้านขวาก็เช่นเดียวกัน ก็มีขยับไปขยับมา เราก็สังเกตในระหว่างที่พิจารณาเรื่องนี้อยู่ นี่เป็นข้อเท็จจริงที่คณะกรรมาธิการได้หารือกัน ยังถกเถียงกันมากพอสมควรกว่าจะเพิ่มเติมข้อความอันนี้ลงไปได้ กระผมกราบเรียนเพียงเท่านี้ครับ

นายชุนทอง ภูผิวเดือน (กาฬสินธุ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมชุนทอง ภูผิวเดือน พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดกาฬสินธุ์ กระผมยิ่งไม่เห็นด้วยกับท่านกรรมาธิการชี้แจงเมื่อกี้นี้ เพราะการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนี้ กว่าจะได้เข้ามาต้องมีความสามารถ ไม่จำเป็นต้องคุมกันถึงขนาดนั้นหรอกครับ ถ้าสมาชิกสภาผู้แทนท่านใดบอกว่า ครับ ผมอยู่ยกมือจากประตู เรามองดูแล้วครั้งต่อไปเขาคงไม่ทำอีก นั่นด้วยความจำเป็นจริง ๆ ครับ พอเขาเดินเข้ามาถึงประตู ท่านประธานเรียกพอดี จะไม่ให้เขา ครับ อย่างไร อย่างนั้นเขาก็เป็นคนไข้ซิครับ ไม่น่าจะเอาเรื่องเล็กๆ น้อยๆ เหล่านี้มาเขียนบัญญัติลงในข้อบังคับไว้จนเกินไป แล้วพรรคการเมืองมีความจำเป็นว่าจะต้องนั่งกระจัดกระจาย ถ้าอย่างนั้นควรจะมีข้อบังคับบอกเลยว่า ท่านประธานครับ กระผมขออนุญาตเข้าไปปัสสาวะ จะไม่มากไปหรือครับ แค่นี้กระผมว่าพรรคบางพรรคจำเป็นต้องนั่งที่นี่ อีกจังหวะหนึ่ง กระผมมีความจำเป็นต้องไปนั่งที่นั่น เพราะบางสิ่งบางอย่างต้องมีการบอกกล่าวกันบ้างในพรรคการเมือง บางทีกระผมอาจจะต้องไปคุยกับพรรคชาติไทย แล้วถึงวาระที่กระผมจะต้องพูด กระผมก็อาจจะขอพูดที่นั่งของพรรคชาติไทย เราทำหน้าที่นี้ในสภาผู้แทนราษฎร ตามอำนาจหน้าที่ซึ่งกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ พูดอยู่ที่ไหนก็ขอให้พูดอยู่ในห้องนี้ กระผมว่าไม่ใช่เรื่องเสียหาย กระผมขอยืนยันขอตัดออก ขอบคุณครับ

นายพิชญ์ แดนวงศ์ (กาฬสินธุ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม พิชญ์ แดนวงศ์ ส.ส.กาฬสินธุ์ พรรคกิจสังคม เหตุผลที่ท่านสมาชิกทั้งสองได้ชี้แจงไปแล้วนั้น ก็เป็นเรื่องที่ถูกต้อง แต่ที่นี้มาดูเหตุผลของคณะกรรมาธิการที่ท่านเขียน กระผมเพ่งเล็งในที่นี้คือเรื่องถ้อยคำ ท่านต้องการอยากจะให้คนที่ยกมือมาจากข้างนอกแล้วมายกมือพูด ถ้าหากว่าดูถ้อยคำในประโยคนี้แล้วจะไม่สมกับที่ท่านต้องการ ท่านดูนะครับ "ผู้ใดประสงค์จะกล่าวถ้อยคำต่อที่ประชุม ให้ยกมือขึ้นพ้นศีรษะ" อันนี้ประโยคแรก ถ้าผู้ใดประสงค์ที่จะพูดก็ให้ยกมือขึ้นพ้นศีรษะ ประโยคนี้จบไปแล้ว มาดูอีกประโยคต่อมา "เมื่อประธานอนุญาตแล้วจึงยืนขึ้นกล่าวได้" ที่นี้ท่านประสงค์บอกจะป้องกันไม่ให้คนที่เข้ามาจากข้างนอกมายกมือพูด ต่อมา "ในการกล่าวนั้นต้องยืน ณ ที่ที่จัดไว้ และต้องเป็นคำกล่าวกับประธาน" ประโยคนี้ขยายคำกิริยายืน ประธานอนุญาตแล้ว เขายืนขึ้นแล้ว เขาก็ต้องยืนขึ้น ณ ที่ที่จัดไว้อยู่แล้ว โดยการบัญญัติกฎหมายหรือข้อบังคับใดก็ตาม ถ้อยคำที่เขียนไว้นั้นสมบูรณ์อยู่แล้ว ไม่จำเป็นจะต้องมาเขียนอีก ถ้าหากว่าท่านต้องการอย่างนี้ มาเขียนไว้ตรงนี้ ท่านก็เขียนผิดไม่เป็นไปตามประสงค์ของคณะกรรมาธิการ เพราะฉะนั้นกระผมจึงไม่เห็นด้วย ขอบคุณครับ

นายพานิช สัมภวคุปต์ (เพชรบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ ในประเด็นนี้เกี่ยวกับจะต้องยืน ณ ที่ที่จัดไว้กระผมคิดว่าไม่น่าจะต้องกำหนดไว้ เป็นการจำกัดเสรีภาพกันเกินไป ความมุ่งหมายของคณะกรรมาธิการที่กล่าวมานั้นก็มุ่งที่จะรักษา กระผมได้ฟังแล้วครับว่ารักษาระเบียบความสงบเรียบร้อยในสภา กระผมว่าไม่เกี่ยวกันเลย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของเรานั้นย่อมเป็นคนที่มีเกียรติ เป็นคนที่มีสมอง เป็นคนที่มีความสามารถจึงได้รับเลือกตั้งเข้ามา แล้วต้องเป็นคนที่มีมารยาทโดยธรรมชาติอยู่แล้ว ขอท่านประธานได้โปรดคิดดูครับ บางทีเรานั่งอยู่ ณ ที่นี้ เพื่อนฝูงของเราที่นี่ก็กำลังคุยกัน เมื่อเราจะพูดเห็นว่าสมาธิจะไม่แจ่มใส เราก็อาจจะเลื่อนย้ายที่นั่งของเราไปนั่ง ณ ที่ซึ่งมีเพื่อนของเราคนหนึ่งซึ่งมีความเห็นตรงกันในจุดเดียวกัน เราปรึกษาหารือกันแล้วเราก็พูดในประเด็นนั้น อย่างนี้ย่อมเป็นการสะดวกแก่ผู้พูด ไม่จำเป็นเลยครับที่จะต้องไป

กำหนดไว้ว่า ณ ที่ใด ๆ ที่นี้กระผมคิดว่าถ้าหากไม่กำหนดไว้ก็ได้ผลอยู่แล้ว เพราะถือว่าทุกคนของเรานั้นมีมารยาทที่ดีงามทุก ๆ คน กระผมว่าควรจะดำรงคงไว้ตามร่างเดิม

นายไกรสร ตันติพงศ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ คือร่างเดิมนี่ก็คือร่างที่สภารับของคณะกรรมาธิการชุดเก่านะครับ ทีนี้ทำไมคณะกรรมาธิการชุดใหม่ถึงเขียนขึ้นมาอย่างนี้ เนื่องจากมีเพื่อนสมาชิกซึ่งได้รับเลือกเป็นกรรมาธิการชุดใหม่ได้ให้ความเห็นต่อคณะกรรมาธิการที่เคยได้ร่างขึ้นมาว่า เนื่องจากประธานสภาผู้แทนของเรามักจะชี้คนพูดโดยไม่รู้จักชื่อ และทางเจ้าหน้าที่ของสภาเขาทำผังที่นั่งไว้แล้ว ถ้าหากจะมีการช่วยประธานของเราให้ชี้คนถูก เรียกชื่อถูก จะทำให้บรรยากาศในการอภิปรายของแต่ละพรรคของแต่ละสมาชิกได้ทั่วถึง สรุปง่าย ๆ ว่า ที่เพิ่มขึ้นมาเป็นการช่วยบริหารงานของท่านประธานสภาผู้แทนของเรา นอกจากนั้นเคยมีข้อเท็จจริงของสภาผู้แทนในสมัยก่อน ไม่ใช่สมัยนี้ สมาชิกเคยไม่พูดในที่ที่จัดไว้ คือเขามีไมโครโฟนให้ไม่พูดที่ไมโครโฟน นั่นคือประสบการณ์ของคนที่เคยอยู่สภามาหลายสิบปี เคยเห็นพฤติกรรมของสมาชิกสภาผู้แทนในสมัยก่อนโน้นบางคน อย่างน้อยก็มี ๓ – ๔ ท่าน ขอประทานไม่ออกชื่อ ไม่พูดในไมโครโฟน เราก็เลยได้ข้อยุติกันว่า น่าจะให้พูดตามผังที่นั่ง แต่ถึงแม้ว่าย้ายที่นั่งก็ไม่เสียหาย เพราะได้พูดในที่ที่จัดไว้ นั่นคือได้พูดในไมโครโฟน ทีนี้เมื่อคณะกรรมาธิการเข้ามาใหม่ออกความเห็นอย่างนี้คณะกรรมาธิการชุดที่ได้เป็นตัวชำ ก็บอกไม่เห็นเสียหาย แต่ทั้งนี้แล้วแต่สภา สภาจะเอาหรือไม่แล้วแต่สภา เลยเขียนออกมาอย่างนี้ครับ นี่กระผมให้ข้อเท็จจริงในที่ประชุมให้ทราบ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : **จะอภิปราย**กันอีกหรือคุณเชวงศักดิ์ เชิญ

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมาตย์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธาน**สภาที่เคารพ**ครับ กระผม เชวงศักดิ์ เศรษฐมาตย์ ประชาธิปัตย์ จากอุบลราชธานี กระผมได้ฟังท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ และท่านกรรมาธิการได้ชี้แจงมาเกี่ยวกับการแปรญัตติข้อ ๑๙ กระผมยิ่งไม่เข้าใจใหญ่ เพราะถ้าหากตามความเป็นจริงแล้ว ท่านประธานครับ ในการประชุมนั้นข้อบังคับก็กำหนดไว้ว่า สมาชิกจะต้องครบองค์ประชุมถึงจะประชุมได้ เพราะฉะนั้น

ก็เป็นการชี้ชัดให้เห็นว่าสมาชิกจะต้องนั่งในที่ประชุมที่จัดให้ แต่ว่าการจัดให้นั่งในที่ประชุมก็ไม่จำเป็นจะต้องมีไมโครโฟนเสมอไป ถ้าหากท่านกรรมาธิการมองที่โต๊ะจัดให้นี่ชิดครับมีไมโครโฟนทุกตัวหรือไม่ครับ เอาข้อเท็จจริงว่ากันละครับ เพราะฉะนั้นในการพูดนั้นเราก็บอกชัดอยู่แล้วว่า จะต้องสุภาพและพูดต่อประธาน แล้วมีความจำเป็นอย่างไรจะต้องมาเขียนจำกัดไว้ว่า จะต้องกล่าวและต้องยืนกล่าวในที่จัดไว้ เมื่อเขียนลงไปแล้วก็เพียงว่ายืนในที่จัดไว้ มีข้อบังคับพอที่จะทำให้สมาชิกนั้นปฏิบัติในทางสุภาพหรือไม่สุภาพ เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะกราบเรียนว่า การเขียนไว้กว้าง ๆ อย่างของคณะกรรมาธิการนี้มองปลีกย่อยเหลือเกิน มองเห็นว่าสภานี้เป็นสภาของเด็ก ไม่ใช่ผู้ใหญ่ และกระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังคณะกรรมาธิการด้วยว่า สภานี้ทรงเกียรติ แต่ละท่านได้รับความไว้วางใจจากประชาชนมา และได้รับประสบการณ์ในการพูดในที่ประชุมอย่างกว้างขวาง เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่าไม่จำเป็นที่จะต้องเขียนไว้ในข้อ ๑๙ นี้ ตามที่คณะกรรมาธิการได้ร่างมา กระผมจึงไม่เห็นด้วยทุกประการ ขอขอบพระคุณครับ

นายชำรง ธระเสนา (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมนายชำรง ธระเสนา จากขอนแก่น พรรคกิจสังคม กระผมมีความเห็นไม่พ้องกับคณะกรรมาธิการอย่างยิ่ง ในการที่จำกัดสิทธิของผู้แทนราษฎร ท่านประธานครับ กระผมได้ยินคำกล่าวแถลงของคณะกรรมาธิการว่า อาจจะมีบางท่านยกมือที่หน้าประตูแล้วก็บอกมาครับ กระผมคิดว่าท่านคงจะอ่านข้อบังคับที่ท่านเขียนขึ้นไว้ไม่ชัดแจ้ง เพราะในข้อบังคับนั้นได้ระบุไว้ชัดแจ้งว่า "ผู้ใดประสงค์จะกล่าวถ้อยคำต่อที่ประชุมให้ยกมือขึ้นพ้นศีรษะ" เขาจะไปยกมือที่ประตูนั้นเป็นไปไม่ได้หรอกครับ เขาจะต้องนั่งอยู่ในที่ของเขา แล้วก็ยกมือขึ้น เมื่อประธานอนุญาตแล้วจึงจะยืนขึ้นกล่าวได้ ที่ท่านมากล่าวอีกว่า การที่ท่านจำกัดสิทธิเช่นนี้เพื่อเป็นการช่วยประธานนั้น ขอโทษครับ ถ้าประธานไม่มีความสามารถเช่นนั้นก็ควรจะลาออกได้แล้ว กระผมเคยเป็นประธานสภาจังหวัดมาหลายสมัย กระผมจะต้องพยายามจำสมาชิกครับ ต้องจำชื่อใคร ชื่ออะไร และมีหน้าตาเป็นอย่างไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางสภา ทางเลขาธิการรัฐสภา ท่านก็ทำหนังสือ

ทำสมุดประวัติของสมาชิกทุกท่านมีรูปถ่ายมีชื่อมีประวัติไว้เรียบร้อย ท่านก็น่าจะนำติดตัวมามองเห็นหน้าใครก็พลิกดูสักหน่อยซิครับ แล้วก็พยายามจำสักหน่อยซิครับ ไม่ใช่ว่ามานั่งเป็นครั้งคราว แล้วก็ไม่จำอะไรเลย ถ้าเช่นนั้นเป็นประธานหาประโยชน์อะไรไม่ได้ ท่านประธานครับ การที่บอกว่าต้องยืนกล่าว ณ ที่ที่จัดไว้ เป็นปัญหากำกวมนะครับ คำว่า "ที่จัดไว้" ที่นั่งของพวกกระผมในขณะนี้ถือว่าเป็นที่นั่งที่จัดไว้หรือเปล่า หรือที่ยืนที่จัดไว้หรือเปล่า หรือว่าจะต้องมีแท่นพิเศษหรือจะต้องมีที่ยืนพิเศษอีกต่างหาก จะต้องมีระบุไว้ชัดแจ้งซิครับ ถ้าหากว่าจะถือว่าที่นั่งของพวกกระผมนี้เป็นที่นั่งซึ่งจัดเอาไว้แล้วก็ไม่มีปัญหา เพราะท่านสมาชิกหลายท่านก็ชี้แจงแล้วว่า การนั่งของพวกเรานี้ไม่จำเป็น เพราะมีโอกาสที่จะปรึกษาหารือมีข้อต่อรองอะไรกันในการอภิปราย ในการที่จะลงมติ เราต้องยักย้ายถ่ายเทไปนั่งที่โน่นบ้างที่นี่บ้าง ไม่มีความจำเป็นครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นกระผมจึงเห็นว่าการที่เพิ่มข้อบังคับจำกัดสิทธิขึ้นมานี้เป็นการที่ไม่สมควรอย่างยิ่ง และกระผมก็สงสัยละครับว่าทำไมสภาของเรานี้จึงพยายามจะออกกฎ ออกข้อบังคับ ออกระเบียบมาผูกมัดตนเอง อย่างเมื่อเช้านี้เอาเชือกมาผูกคอตนเอง จะต้องให้จัดส่งระเบียบวาระไปทางวิทยุกระจายเสียงอย่างนี้ ผูกมัดตนเอง ผูกคอตนเอง ถ้าสมมุติว่าข้อบังคับนี้ กระผมอีกครั้งเดียวจะขาดสิทธิในการที่ไม่มาประชุมตลอดสมัยประชุม แล้วเกิดคราวนั้นถ้าหากว่าทางประธานสภาหรือทางสภาเกิดกลั่นแกล้งกระผม ออกวิทยุกระจายเสียงให้กระผมมาประชุม เสร็จแล้วกระผมไม่ทราบ กระผมก็ต้องขาดการประชุมไป กระผมก็ต้องขาดสิทธิไป อย่างนี้เป็นต้นครับ เพราะฉะนั้นกลั่นแกล้งกันได้ กระผมจึงไม่เข้าใจ ไม่เข้าใจว่าทำไมเราถึงจะเอาเชือกมาผูกคอตนเอง ทำไมเราไม่หาทางผ่อนคลายเปิดหนทางให้พวกเราได้ใช้สิทธิเสรีภาพอย่างเต็มที่ ในฐานะที่พวกเราเป็นตัวแทนของปวงชน เราอยากจะพูดเราอยากจะกล่าวเราอยากจะชี้แจง แต่ทำไมมาตัดสิทธิของเรา ท่านประธานครับ กระผมไม่เข้าใจ เพราะฉะนั้นกระผมไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งในการที่จะมาจำกัดสิทธิอย่างนี้ ขอบคุณครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมคิดว่าพอจะลงมติกันได้แล้ว ขอยุติการอภิปรายดีกว่านะครับ เราจะต้องพิจารณากันอีกหลายข้อ มติที่จะถามก็มีอยู่

๒ ประการด้วยกัน คือข้อ ๑๙ นี้คณะกรรมาธิการชุดนี้ได้เพิ่มเติมข้อความขึ้นว่า "ในการกล่าวต้องยืน ณ ที่ที่จัดไว้" ซึ่งข้อความเดิมไม่มี ผมจะแยกถามมติว่า จะเอาตามร่างเดิมของคณะกรรมาธิการชุดยกร่าง หรือจะเอาตามที่คณะกรรมาธิการชุดนี้ขอแก้ไขเพิ่มเติมเข้ามา ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะให้เป็นไปตามที่คณะกรรมาธิการชุดนี้ ได้แก้ไขเพิ่มเติม โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๘ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าให้เป็นไปตามร่างเดิมของคณะกรรมาธิการยกร่าง โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๑๕ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้เป็นไปตามร่างเดิม ขอให้ท่านเลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไปครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : ข้อ ๒๐ ข้อ ๒๑ ข้อ ๒๒ และ ข้อ ๒๓ ไม่มีการแก้ไข ข้อ ๒๔ มีการแก้ไข ข้อ ๒๕ มีการแก้ไข

นายชวน หลีกภัย (ตรัง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอกราบเรียนถามท่านประธานคณะกรรมาธิการว่า เหตุใดจึงเปลี่ยนถ้อยคำว่า "พฤติการณ์" เป็น "เหตุการณ์" ครับ ในข้อ ๒๕

นายใหญ่ ศวิตชาต (ประธานคณะกรรมาธิการ) : คณะกรรมาธิการได้ปรึกษาถ้อยคำระหว่าง "พฤติการณ์" กับ "เหตุการณ์" นั้นควรจะใช้อะไรซึ่งตรงตามความมุ่งหมาย เมื่อได้ตรวจดูถ้อยคำที่ใช้ว่า "พฤติการณ์" นั้น เราตีความกันว่าไม่มีการกระทำอะไรต่ออะไรให้เกิดขึ้น ส่วนเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วก็เขียนไปเท่านั้นเอง ซึ่งจะให้ตรงกับความหมายมากขึ้น มาตีความตามข้อที่ว่า ให้จดรายงานการประชุม หรือว่าทำไมจึงไม่ให้จด ควรจะเขียนว่า "เหตุการณ์" ไม่ใช่ควรจะเขียนว่า "พฤติการณ์" ก็มีเหตุผลอยู่เท่านั้นว่าจะให้จดหรือไม่ให้จด ให้จดเพราะอะไร ถ้ามีเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วก็ถือว่าเป็นเหตุการณ์ไม่ใช่พฤติการณ์ คือที่พูดกันมานั้นก็พูดกันถึงว่าอะไรคือพฤติการณ์

อะไรคือเหตุการณ์ เหตุการณ์เกิดขึ้นมา ถ้าสภาอาจจะมีมติให้จดรายงานการประชุมลับครั้งใดหรืออย่างไรก็ได้ มีพฤติการณ์อย่างไรหรือมีเหตุการณ์อย่างไรก็มาพิจารณากันว่าเขียนเหตุการณ์ตรงความมุ่งหมายมากกว่าก็เท่านั้นเอง ภาษานั่นเอง แล้วในที่ประชุมนั้นก็มีพวกนักภาษาศาสตร์อยู่หลายคน ก็บอกว่าภาษาศาสตร์ที่ควรจะใช้นั้น ควรจะใช้ "เหตุการณ์" ก็มีเหตุผลเท่านั้นครับ

นายชวน หลีกภัย (ตรัง) : ครับ กระผมพอใจ ไม่ติดใจครับ

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมาตย์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมติดใจคำชี้แจงของท่านประธานคณะกรรมาธิการ คือท่านบอกว่า "พฤติการณ์" กับ "เหตุการณ์" ต่างกัน ถ้าหากเราจะถือความลับเพียงบางส่วนให้มีการบันทึกไว้ ก็น่าจะเอา "พฤติการณ์" จะเหมาะสมกว่า เพราะพฤติการณ์หมายถึงการกระทำของบุคคลในสภานี้เป็นโดยส่วนรวม แต่ "เหตุการณ์" นั้น อาจจะเกิดขึ้นเป็นตอน ๆ ไป ไม่ทั้งหมดในระหว่างประชุม เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่า "พฤติการณ์" เป็นคำที่เหมาะสมกว่า "เหตุการณ์" ถ้าหากเราพิจารณาตามวิชานิรุกติศาสตร์แล้ว ก็จะเห็นได้อย่างชัดเจนว่า "พฤติการณ์" อธิบายได้อย่างละเอียดและแน่ชัด และเป็นการรวมพฤติการณ์ทุกอย่างในสภาในขณะประชุมด้วย กระผมจึงไม่เห็นด้วยกับท่านประธานคณะกรรมาธิการ กระผมขอขอบพระคุณครับ

นายอนุวรรตน์ วัฒนพงศ์ศิริ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม อนุวรรตน์ วัฒนพงศ์ศิริ กรรมาธิการ กระผมได้รับมอบหมายจากคณะกรรมาธิการให้ไปพิจารณาเมื่อมีปัญหาคำนี้ขึ้น และก็ได้ไปค้นรากศัพท์และถามทางราชบัณฑิตยสถาน ทั้งคำแปลและคำศัพท์เดิมที่มีมา บัญญัติไว้ คำว่า "พฤติการณ์" ก็ดี คำว่า "เหตุการณ์" ก็ดี คำว่า "พฤติกรรม" ก็ดี ว่าคำเหล่านี้มาจากไหน มาจากรากศัพท์เดิมว่าอย่างไร กระผมก็อยากจะกราบเรียนอย่างนี้ว่า คำที่เรามีปัญหาอยู่ก็คือคำว่า "เหตุการณ์" กับคำว่า "พฤติการณ์" เราก็ขอดูรากศัพท์เดิม ราชบัณฑิตยสถานก็บอกว่าคำศัพท์เดิมของคำว่า "เหตุการณ์" นั้น คือ อีเวนท์(Event) และคำภาษาอังกฤษที่มาจากคำว่า "พฤติการณ์" นั้น คือ เซอคัมสแท็นซ์(Circumstance) แล้วเขา

แปลคำว่า "อีเว้นท์" คือเรื่องที่ได้เกิดขึ้นแล้ว แต่แปลคำว่า "พฤติการณ์" นั้น คือเหตุการณ์ที่เป็นไปตามปกติ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเราจะมีการบันทึกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสภานี้ เราก็มาพิจารณาว่าควรจะเป็นคำว่า "พฤติการณ์" หรือ "เหตุการณ์" เราก็มาเปิดพจนานุกรมดูก็ตรงตามที่เจ้าหน้าที่ราชบัณฑิตยสถานตอบมา และกระผมก็ไปเปิดดูภาษาอังกฤษ คำว่า "อีเว้นท์" ก็ดี "เซอคัมสแท็นซ์" ก็ดี "บีเฮฟเวอร์" (Behaviour) ก็ดี "เอ็นไวรันเม็นท์" (Environmemt) ก็ดี ก็เห็นว่าเหมาะสมที่จะใช้ ก็คือคำว่า "เหตุการณ์" เพราะว่าคำแปลก็ดี คำที่เขาให้นิยามไว้ก็ดี ตรงถูกต้อง กระผมก็ได้มาชี้แจงกับท่านกรรมาธิการ และที่ประชุมก็เห็นด้วย เรื่องก็มีความเป็นมาอย่างนี้ คือพยายามที่จะให้เหมาะสมตรงกับคำที่เราใช้

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมาตย์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม เชวงศักดิ์ เศรษฐมาตย์ อุบลราชธานี พรรคประชาธิปัตย์ เมื่อกระผมได้ฟังท่านกรรมาธิการได้อธิบายชี้แจงก็รู้สึกว่ามีเหตุผล มีน้ำหนักมากกว่ากระผม กระผมขอถอนไม่ติดใจครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีผู้อื่นอภิปรายอีกแล้วนะครับ เห็นจะไม่ต้องถามมติ เพราะไม่มีใครขอให้แก้ไข ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะให้เป็นไปตามที่คณะกรรมาธิการแก้ไข โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๒๘ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้เป็นไปตามที่คณะกรรมาธิการได้มีการแก้ไข ขอให้ท่านเลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไป

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : ข้อ ๒๖ และข้อ ๒๗ ไม่มีการแก้ไข ข้อ ๒๘ มีการแก้ไข

นายเหลื่อม พันธุ์ฤกษ์ (สุรินทร์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายเหลื่อม พันธุ์ฤกษ์ ส.ส.จากจังหวัดสุรินทร์ พรรคกิจสังคม กระผมขอกราบเรียนที่ประชุมนี้ในเรื่องที่ว่า ให้พิมพ์รายงานการประชุมแจกไปทั่วหมด สมาชิกสภาจังหวัด สภาท้องถิ่น รายการเหล่านี้กระผมเห็นว่าเปลืองเงินงบประมาณมาก เพราะเหตุว่าการพิมพ์แต่ละเล่มนี้ใช้เงินมากเหลือเกิน และที่จะรับแจก อย่างสมาชิกรัฐสภานี้ก็มีเป็นจำนวนมาก ยังสภาท้องถิ่นอีก ได้แก่สภาเทศบาล สภาจังหวัด และจะมีสภาตำบลอีกก็ยิ่งมากไปอีก และจังหวัด อำเภอ โรงเรียน โรงเรียนประชาบาลก็มากนะครับ ห้องสมุดทั่วราชอาณาจักร รู้สึกว่าเราจะต้องลงทุนมาก แต่ว่าผลที่ได้นั้นไม่คุ้มค่าที่เราลงทุน นี่ประการที่ ๑

ประการที่ ๒ น่าจะไม่ได้ผลตามที่เรานึก เช่นเราแจกรายงานการประชุมสมมุติว่าเล่มละ ๒๐๐ บาท ไปให้แก่โรงเรียนประชาบาลซึ่งเป็นเด็กเล็กจะไม่มีประโยชน์อะไรเลยครับ กับหนังสือเล่มนั้นคล้าย ๆ ว่าเราลงทุนไปในสิ่งที่ไม่ได้ผลคุ้มค่า นี่ประการที่ ๒

ประการที่ ๓ เราไม่มีบทบังคับ ถือกฎของเราน่าจะมีการบังคับ แต่ว่าท่านเลขาธิการรัฐสภาไม่มีงบประมาณทำตามนี้แล้วเราจะไปทำอะไรกับเลขาธิการรัฐสภา ทำให้เลขาธิการรัฐสภานี้มีความยุ่งยากมาก เพราะว่าจะขอเงินงบประมาณก็ยากอีกนะครับนี่อันหนึ่ง

อีกอันหนึ่งก็คือว่า น่าจะบังคับแต่เฉพาะพวกเราซึ่งเป็นสมาชิกรัฐสภานี้ไม่ควรจะก้าวล่วงไปคนนอก โดยเหตุผลที่กระผมกราบเรียนมานี้ กระผมจึงเห็นว่าไม่น่าจะเพิ่มข้อความอย่างที่คณะกรรมาธิการได้เพิ่มเติมนี้ ขอขอบพระคุณครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ กระผมขอค้าน ตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ได้แปรญัตติไปเมื่อสักครู่นี้ในระบอบประชาธิปไตยนั้น สภาผู้แทนราษฎรนั้นจะต้องเป็นแกนนำ ในข้อ ๒๘ ที่มีการแก้ไขนี้กระผมเห็นด้วย เพราะว่าการลงทุนเพียงเล็กน้อย

แม้แต่การโฆษณาสินค้าก็ยังได้ประโยชน์ และที่นี้เมื่อไรล่ะ เราจะได้ระบอบประชาธิปไตย เขาจะได้รู้ว่าสภาทำอะไรบ้าง ปัญหาอันนี้กระผมขอกราบเรียนต่อท่านประธานและท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่านที่ได้รับเลือกตั้งมา เดี๋ยวนี้ประชาชนส่วนใหญ่เขาจะต้องรู้จากโรงเรียนบ้าง จากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ บ้าง ก็จะเป็นการตัดทอน คนที่ไม่รู้จะได้รู้ขึ้นว่าสภานี้ทำอะไรบ้าง กระผมเห็นด้วยในการที่จะพิจารณาแก้ไขปัญหาอันนี้ ตามที่คณะกรรมาธิการได้แก้ไข กระผมเห็นด้วยท่านประธาน ฉะนั้นเหตุผลที่ว่าจะสิ้นเปลืองงบประมาณ สิ้นมากกว่านี้แล้วประเทศไทยนะครับ สิ้นมากเหลือเกิน และข้อที่เราจะเผยแพร่ในกิจการของรัฐสภานี้ เรื่องปลีกย่อยไม่เท่าไรครับท่านประธาน กระผมขอยืนยันตามคณะกรรมาธิการ ท่านประธาน ขอขอบคุณครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร เดี๋ยวคณะกรรมาธิการรอไว้ก่อน ให้ฝ่ายที่ไม่เห็นด้วยกับคณะกรรมาธิการอีกท่านหนึ่ง เดี๋ยวผมจะให้ท่านกรรมาธิการชี้แจง เชิญครับ

นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา (พิษณุโลก) ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา จากจังหวัดพิษณุโลก ที่คณะกรรมาธิการได้เพิ่มเติมขึ้นมานี้ "ให้เลขาธิการรัฐสภาแจกรายงานการประชุมสภาตามวรรคหนึ่งให้แก่สมาชิกหรือผู้ที่เคยเป็นสมาชิกรัฐสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น จังหวัด อำเภอ โรงเรียน วิทยาลัย มหาวิทยาลัย และห้องสมุดทั่วราชอาณาจักร" ฟังดูแล้วที่คณะกรรมาธิการได้แก้ไขอย่างนี้มีเจตนาให้วิทยาทาน อันนี้ก็เป็นเรื่องที่น่าสรรเสริญ แต่ขอประทานโทษเถอะครับ ในทางปฏิบัตินั้นเราจะทำกันได้หรือครับ จะเป็นการเพิ่มภาระ เพิ่มค่าใช้จ่ายอย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้เรียนให้ทราบเมื่อกี้นี้แล้ว ยังเป็นการเพิ่มภาระให้กับโรงเรียนต่าง ๆ อีกแล้วโรงเรียนในชนบทของเราแต่ละโรงเรียนนั้น สภาพสถานที่เรียนก็แย่อยู่แล้ว แล้วยังได้รับแจก ต่อไปรายงานการประชุมของโรงเรียนมีมากขึ้น ๆ จะเอาไปเก็บไว้ที่ไหน เอาไปไว้ให้ปลวกกินกันที่โรงเรียนเลิกหรือครับ ในทางปฏิบัติกระผมเห็นว่าทำไม่ได้เป็นการเพิ่มภาระและเพิ่มค่าใช้จ่าย สมาชิกของสภานี้เวลาอภิปรายเรื่องงบประมาณกันก็ยึดหลักให้ประหยัดและให้เกิดประโยชน์ อันนี้ประโยชน์ที่จะเกิดกระผมว่าไม่ค่อยเกิด

เท่าไร คนที่ได้รับรายงานการประชุมไปนี้จะมีสักกี่คนครับที่ไปนั่งอ่าน แม้แต่สมาชิกในสภาก็เหมือนกัน มีกันไม่กี่คนหรอกครับที่ไปนั่งอ่านรายงานการประชุม แล้วนี่ยังจะต้องเสียเงินอีกเท่าไร เขาจะเห็นว่าสภาเรานี้มาทำกันเรื่องเถอะ ๆ เทอะ ๆ เอาเงินทองของชาติไปใช้จ่ายกันอย่างนี้ เอาเอกสารไป เขาเห็นตำตา เขาบอกสภาทำกันแค่นี้หรือ แล้วสมาชิกสภาในนี้ ทุกตัวอักษรที่จดกันไปนั้นเรารับรองกันได้หรือไม่ครับ ที่พูดนั้นพูดกันด้วยเหตุผล บางคนพูดออกไปทั้งผิดข้อเท็จจริง ยิ่งเป็นที่หนุเรศแก่คนที่เขาอ่านรายงานการประชุมกันยกใหญ่ว่านี่หรือสมาชิกผู้มีเกียรติพูดกันมาแค่นี้หรือ บางเรื่องนิดเดียวมานั่งเถียงกันอยู่ครึ่งวัน แล้วก็ยังเสียสตางค์พิมพ์ไปแจกให้ขายหน้ากัน กระผมว่าอย่าเลยครับ ให้วิทยาทานเขาอย่างอื่นเถอะ อันนี้ขอความกรุณาตัดออกไปเถอะครับ กระผม**ไม่เห็นด้วย**ยกร่างไว้เดิมน่ะดีแล้ว แล้วกระผมก็ยกร่างไว้ให้ด้วย ขอขอบพระคุณครับ

นายใหญ่ ศวิตชาต (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ก่อนที่คณะกรรมาธิการจะได้เรียนเพิ่มเติมไปถึงปัญหานั้น มีมูลเหตุมาหลายประการ

ประการแรกทีเดียว รัฐบาลบางรัฐบาลได้ขอเงินสภาไปเป็นจำนวน ๑๐๐ ล้านบาท เพื่อส่งเสริมระบอบประชาธิปไตย วิธีการอย่างนั้นเสียเงินไปปีละ ๑๐๐ ล้านบาท ประชาธิปไตยหดหายไปทุกวัน ๆ มีแต่เผด็จการเพิ่มขึ้น คณะกรรมาธิการก็มาคิดว่าที่ประชาธิปไตยไม่เกิดขึ้นนั้น เพราะราษฎรไม่นิยมคุณค่าของสภาผู้แทนราษฎร ที่ไม่นิยมคุณค่าของสภาผู้แทนราษฎรเพราะเขาไม่รู้ว่าคนที่เขาเลือกตั้งมาไปทำอะไร เขาไม่รู้กระทั่งว่าใครทำชั่วใครทำดี แต่ก็มีวิธีเดียวที่เราจะให้ราษฎรนิยมชมชอบรัฐสภาก็คือให้รู้จักคุณค่าของงานในสภาว่าสมาชิกที่เขาได้เลือกตั้งมานั้นได้ทำอะไร สมประโยชน์กับที่เขาเลือกตั้งมาหรือหาไม่ สนับสนุนในสิ่งที่ควรสนับสนุน แล้วก็ค้านในสิ่งที่ควรค้านหรือไม่ ก็มาคิดกันอยู่ว่าไหน ๆ เรามีข้อบังคับให้มีการพิมพ์รายงานแล้ว รายงานนี้ก็รู้กันแต่พวกตัวแทน ตัวการซึ่งมีผู้แทนไม่ยักรู้ ถ้าเป็นอยู่อย่างนี้แล้ว ประชาธิปไตยอาจจะไม่เกิดในชั่วอายุเราหรือไม่มีเลยในประเทศนี้ ก็ลองเขียนกันดูว่า เราจะทำอย่างไร เราทำข้อบังคับการประชุมสภา แล้วก็อยากให้ข้อบังคับนี้บังคับให้การประชุมนี้ไปถึงตัวการ คือราษฎรผู้เลือกตั้ง และตัวการที่สำคัญที่สุดก็คือโรงเรียน เพราะเด็กเล็ก ๆ นี้เท่านั้นที่จะ

รักษาประชาธิปไตยไว้ได้ แต่เขาจะรักษา เขาจะต้องเห็นคุณค่า เขาก็จะต้องรู้การกระทำของตัวแทนของเขา หรืออ่านรายงานการประชุมนั่นเอง นี่ประเด็นแรก

อีกประเด็นหนึ่ง คณะกรรมาธิการตัดสินใจเขียนมาให้สภาพิจารณาก็คือว่า ถ้าหากว่ารายงานการประชุมนี้ไปถึงราษฎร จะทำให้ผู้แทนขวนขวาย จะพูดจะจาแต่สิ่งที่เป็นสาระประโยชน์ต่อชาติและบ้านเมือง ระมัดระวังในการพูดเพราะเขาจดไว้ละเอียดลออ เพราะฉะนั้นการที่ไม่ให้เขียนข้อบังคับหยุมหยิมก็จะเป็นการที่ถูกต้อง แต่ถ้าหากว่าไม่มีข้อบังคับ ในเรื่องรายงานการประชุมนี่ส่งไปถึงราษฎรที่เลือกมานั้น ทุกคนที่เป็นผู้แทนราษฎรก็คงจะรู้ว่าเขาไม่รู้เลยว่าผู้แทนเขาไปทำอะไร เขาไม่รู้เลย เมื่อไม่รู้เลยก็เพราะเขาไม่เคยอ่านบางยุคบางสมัยมีการถ่ายทอดกระจายเสียง ให้เขาฟัง เขาพอรู้ แต่บางยุคไม่ยอมให้ฟัง เขาก็ไม่รู้เหมือนกันว่าเขาเลือกผู้แทนเขาเขาไปทำไม ผมจึงคิดว่าปัญหาเรื่องเสียเงินค่าพิมพ์นั้นไม่ถึง ๑๐๐ ล้านบาท ได้คิดเลขกันเหมือนกัน แต่กระทรวงมหาดไทยเคยไปส่งเสริมประชาธิปไตยมาหลายครั้งหลายหน ปีละ ๑๐๐ ล้านบาท ประชาธิปไตยหดลงทุกวัน ๆ นี่เหตุผลของคณะกรรมาธิการที่เขียนมาก็เป็นอย่างนี้ ส่วนสภาจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็แล้วแต่ความเห็นของสภา

นายภิญญา ช่วยปลอด (สุราษฎร์ธานี) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม ภิญญา จากจังหวัดสุราษฎร์ธานี พรรคกิจสังคม กระผมมีความคิดเห็นไม่ตรงกับคณะกรรมาธิการ เรื่องการพิมพ์รายงานการประชุมแจกไปทางโรงเรียน จังหวัดคืออย่างนี้ครับ ท่านประธานที่เคารพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้แทนราษฎรที่มาจากต่างจังหวัดรู้สภาพอันแท้จริงว่า แต่ละโรงเรียนในท้องถิ่นต่าง ๆ นั้น อย่าว่าแต่หนังสือรายงานการประชุมเลยครับ แม้แต่หนังสือ อ.ส.ท. กระผมเคยเอาไปให้หลายโรงเรียน เด็กยังไม่รู้เรื่อง สำคัญที่โครงสร้าง สำคัญว่าผู้ที่เป็นรัฐบาลนั้นมีความจริงใจ ต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตยหรือเปล่า เราอย่าลืมนะครับ ปัจจุบันนี้ก็มีหลายองค์กรที่เตะแข้งเตะขาให้ประชาธิปไตยเราไปไม่รอด ฉะนั้นถ้าเอาเงินก้อนใหญ่อย่างนี้มาพิมพ์แจก กระผมกลัวจะตำน้ำพริกละลายแม่น้ำ

อีกประการหนึ่ง ท่านประธานที่เคารพ ตามโรงเรียน มหาวิทยาลัยนี้เราคิดเหมือนอย่างที่เพื่อนสมาชิกท่านบอกว่ามีจำนวนมากเหลือเกิน เวลาสมัยมีผู้แทนราษฎรก็มีโอกาสตื่นตัวอ่านรายงานการประชุม และของเราแน่นอนเสียเมื่อไรครับ อยู่ ๆ ก็ปฏิวัติ ยุบสภา สร้างความเบื่อหน่ายเหลือเกิน กระผมว่าควรจะสร้างให้นักเรียนอีกแบบหนึ่งดีกว่า คือหมายความว่าเพิ่มไปในหลักสูตรการศึกษา แนะไปทางกระทรวงศึกษาธิการชิครับว่าควรจะให้นักเรียนรู้ว่า การปกครองนั้นเราควรจะปกครองระบบอะไร ถ้าจะปกครองระบอบประชาธิปไตย คืออะไร ทำอย่างไร มากกว่าที่จะไปพิมพ์อย่างนี้ไปแจกตามโรงเรียน กระผมไปเห็นบ้านนอกมามากครับ ห้องสมุดไปดูเถอะครับ เด็ก ๆ แม้แต่ครูยังไม่อยากจะอ่านเลย ผู้แทนราษฎรทุกคนก็แทบจะแย่อยู่แล้ว อ่านรายงานการประชุม หนังสือหนังหาก็มากมาย อย่างนี้พอว่าเราเป็นผู้แทนราษฎร แต่ถ้าเอาหนังสืออย่างนี้ไปให้แก่ท้องถิ่นกระผมไม่เห็นด้วย เงินจำนวนไม่น้อยนะครับ ทั่วทั้งประเทศโรงเรียนเท่าไร มหาวิทยาลัยเท่าไร สมาชิกสภาท้องถิ่นเท่าไร มากมายเหลือเกิน กระผมว่าเราควรหาวิธีอย่างอื่นดีกว่าที่จะเผยแพร่ประชาธิปไตย ลักษณะนี้กระผมดูว่าจะเอาภาษาอังกฤษมาสอนเด็ก ป.๑ กระผมเป็นห่วง ขอบพระคุณมากครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมคิดว่าได้อภิปรายกันมาพอสมควรแล้ว แต่ว่าก่อนที่จะขอมติ ผมอยากจะทบทวนทำความเข้าใจกับท่านสมาชิกก่อน คือข้อ ๒๘ วรรคแรกนี้ คณะกรรมาธิการได้เพิ่มข้อความคำว่า "ขึ้นเป็นเล่ม" เข้ามาด้วย แต่ก็ไม่มีสมาชิกท่านผู้ใดอภิปรายทักท้วง ส่วนที่อภิปรายทักท้วงกันอยู่ก็คือเฉพาะวรรคสอง ตามที่เข้าใจกันแล้ว เพราะฉะนั้นการขอมตินี้ผมจะขอมติเป็นรูปใหม่ก็คือว่า มติที่จะถามอันแรก วรรคแรกจะให้เป็นไปตามที่คณะกรรมาธิการขอแก้ไขในวรรคแรกหรือไม่ ประเด็นหนึ่ง แล้วสำหรับวรรคสองก็จะถามว่าจะให้แก้ไขเพิ่มเติมตามที่คณะกรรมาธิการได้เพิ่มวรรคสองเข้ามาหรือไม่ ถามมติเป็น ๒ ประการด้วยกันนะครับ

นายไกรสร ตันติพงศ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ ก่อนที่จะลงมติคณะกรรมาธิการขออนุญาตทำความเข้าใจกับท่านสมาชิกอีกสักครั้งหนึ่ง คือข้อ ๒๘ ที่เรา

แก้ในวรรคแรก "ขึ้นเป็นเล่ม" นั้นความเดิมเมื่อย่างนี้ สภาผู้แทนราษฎรเมื่อก่อนนี้มีการทำรายงานการประชุมขึ้นเป็นเล่ม บางครั้งเล่มหนาขนาดนี้แจกให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและก็ให้ส่วนราชการต่าง ๆ สมัยก่อน ทีนี้เราอยากจะสอนประชาธิปไตยให้แก่เยาวชน แต่สภาเราไม่ได้เป็นผู้แต่งตำราสอนเด็ก จึงมีความเห็นกันว่าน่าจะพิมพ์รายงานการประชุมเป็นเล่ม มากยิ่งกว่าสมัยก่อนซึ่งเคยกระทำ สมัยก่อนมีนะครับกระผมนี่อ่านรายงานการประชุมเมื่ออายุ ๑๓ ขวบ อายุ ๑๔ ขวบ กระผมเดินหาเสียงเป็นผู้แทนราษฎร และกระผมก็ได้รับเลือกตั้งเมื่ออายุ ๒๖ ขวบเศษ ก็มาจากการอ่านรายงานการประชุม กระผมสนใจการเมืองถึงขนาดมานอนในอาคารของสำนักนายกรัฐมนตรี เมื่ออายุเพียง ๑๗ ขวบ ทีนี้เมื่อกระผมมีโอกาสอย่างนี้ร่วมกับคณะกรรมาธิการทั้งหลาย ก็มาย้อนดูสภาพความเป็นจริงว่า ปัจจุบันนี้ทำไมรายงานการประชุมที่พิมพ์เป็นเล่ม แจกให้ผู้แทนเอาไปไม่มี ตรงนี้ครับ เราก็มาคิดถึงงบราชการต่าง ๆ ที่ให้ไปมหาศาลยังสูญเสียได้ ที่ผ่านสภาเมื่อไม่กี่วันนี้ งบที่เราเห็นว่าไม่น่าจะให้มีตั้งเยอะแยะยังให้ แต่พอเราจะใช้เพื่อประชาชนหน่อย น่าคิดนะครับว่าเราควรจะให้หรือไม่ ที่ทำขึ้นมานี้ก็เพื่อจะผลักดันให้ประชาธิปไตยที่พวกเราเป็นตัวแทนนี้จีรังยั่งยืน อย่างนั้นถ้าเกิดปฏิวัติรัฐประหารก็เหมือนอย่างที่เราทราบทุกครั้ง ไม่มีใครเข้าใจว่ามีความจำเป็น ต้องการให้ประชาธิปไตยมากน้อยแค่ไหน ในฐานะส่วนตัวของกระผมในฐานะเป็น ส.ส. และเป็นกรรมาธิการผู้หนึ่ง กระผมมีความเห็นว่าเป็นความจำเป็น ถึงแม้จะหมดเงินปีละเป็น ๑๐ ล้านบาท ก็เป็นการใช้จ่ายเงินที่ไม่ฟุ่มเฟือย ในฐานะส่วนตัวของกระผมอยากจะให้ทำอย่างนั้น แต่ทั้งนี้กระผมเป็นเพียงตัวแทนของสภา สภาจะเอาอย่างไรก็ตามใจ ขอบพระคุณครับ

จ่าสิบเอก อุดม โอภาศรี (ชลบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม จ่าสิบเอก อุดม โอภาศรี พรรคกิจสังคม ชลบุรีครับ ความจริงที่คณะกรรมาธิการได้แถลงมา เหตุผลทุกอย่างน่าฟังทั้งนั้น แต่อย่าลืมนะครับว่าที่ประชาชนเขาไม่สนใจกับประชาธิปไตยนั้น ในเมื่อปากท้องของประชาชนยังรู้สึกมีความทิวโหยอยู่ จะมัวเอาเวลามานั่งอ่านอย่างนี้ และโดยการใช้งบประมาณที่คณะกรรมาธิการยกตัวอย่างว่า เล่มโตขนาดนี้

กระผมขอโทษ อย่าว่าแต่พวกสมาชิกสภาจังหวัดหรืออะไรเลย ผู้แทนของเรายังไม่มีปัญญาอ่านกันทุกคนเลย

อีกอย่างหนึ่ง การที่ทำหนังสือส่งไปนั้น ถึงแม้ว่าในเมื่อรัฐบาลใช้งบประมาณไป ๑๐๙,๐๐๐ ล้านบาท จะเป็นงบอะไรก็แล้วแต่ นั่นคือการแพ้มติในสภา เรายอมรับทั้ง ๆ ที่ผู้แทนทุกท่านไม่อยากจะยอมรับตามมตินั้น แต่ด้วยประชาธิปไตยเสียงข้างมากย่อมชนะ เราก็ยอม แต่มีทางใดที่เราจะสงวนหรือประหยัดให้กับชาติบ้านเมืองของเราได้จะเป็นประโยชน์กว่า ถ้าหากการจะพิมพ์หนังสืออย่างนั้น ถ้ารัฐบาลใจกว้างพออยากจะให้มีประชาธิปไตยก็เพียงแต่ว่าให้มีการถ่อยทอดเสียง รู้สึกจะได้ประโยชน์และคุ้มค่าเข้าไปก้องถึงในรูหูของประชาชนถิ่นฐานบ้านช่องจะเหมาะกว่า ดีกว่าที่จะต้องมาให้เจ้าหน้าที่นั่งพิมพ์กระดาษไขและอัดสำเนาโรเนียวใช้เวลาทั้งกลางวันและกลางคืนแทบไม่มีเวลาว่าง นักเรียนที่อ่านหนังสือหรือว่าเรียนหนังสือเดี๋ยวนี้ เปอร์เซ็นต์ในการเรียนหรือความรอบรู้ต่าง ๆ ของนักเรียนนั้น ก็ย่อมประจักษ์อยู่แล้วว่า มีความรู้ไม่ถ่องแท้ หรือว่าสนใจการเรียนแทบไม่มีเวลา ยังแบ่งเวลาไปหากินหรือทำประโยชน์ เพื่อหาส่วนที่จะบำรุงกระเพาะเพื่อประทังความหิวไว้ก่อน แล้วนับประสาอะไรจะมานั่งอ่านระเบียบการประชุมซึ่งเป็นตั้ง ๆ อย่างนี้ กระผมคิดว่าไม่ควรที่จะดำเนินการพิมพ์โดยเด็ดขาด เป็นการสิ้นเปลือง สิ้นเวลา และถ้าหากเป็นประชาธิปไตยจริง ๆ แล้ว รัฐบาลรู้อะไรควรจะให้ประชาธิปไตยต่อประชาชน แต่รู้แล้วไม่ทำเองนี่ซิครับน่ารังเกียจ ขอบคุณครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมคิดว่าควรจะยุติการอภิปรายกันได้แล้ว และลงมติ เราจะต้องพิจารณาข้อบังคับนี้ถึง ๑๐๐ กว่าข้อนะครับ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม พินิจ จันทรสุรินทร์ แห่งลำปาง เมื่อกี้นี้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้อภิปรายบอกว่า สมาชิกทุกท่านไม่เห็นด้วยกับงบประมาณซึ่งผ่านมติของสภาแห่งนี้ไปแล้วนั้น ที่ใช้คำว่า "ทุกท่าน" กระผมไม่เห็นด้วย กระผมอยากจะขอให้ถอนคำพูด เพราะก้าวก่ายถึงกระผมด้วย สำหรับตัวกระผมเองได้เห็นด้วยกับงบประมาณซึ่งได้ยกมือผ่านไปแล้ว และก็ได้เคารพมติของสภาแห่งนี้ การที่นำเอาคำพูดว่าสมาชิกทุกท่านไม่เห็นด้วยกับงบประมาณนั้น ท่านพูดไม่เป็น

ความจริง กระผมขอให้ถอนครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณพินิจ คือตอนนี้ผ่านมาแล้ว ตอนนั้นน่าจะประท้วงครับ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : กระผมประท้วงแล้ว ท่านไม่ดูกระผมครับ กระผมลุกขึ้นและนั่งลงอีก ต้องให้เกียรติกันบ้างครับ สภาแห่งนี้ มติก็ผ่านไปแล้ว ถ้าเมื่อไม่เคารพมติของสภาแห่งนี้ ก็ไม่รู้ว่าประชาธิปไตยอะไรกันที่พูดกันไปแล้ว พูดประชาธิปไตย ๆ กันอยู่ แต่ไม่เคารพมติของสภาแห่งนี้ แล้วก็ไม่รู้จะเคารพอะไรแล้ว ท่านประธาน ขอขอบคุณครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คืออย่างนี้ ขอเรียนชี้แจงหน่อย ก็อาจจะเป็นความผิดของผมเองที่ไม่เห็นคุณพินิจยืนประท้วง แต่ว่าวาระก็ผ่านมาแล้ว การประท้วงก็ผ่านมาแล้ว และตอนนี้เรากำลังจะอภิปรายอยู่ ความจริงผมกำลังจะขอมติจะขอร้องว่าไม่ควรอภิปรายกันอีก และก็ลงมติกันได้ เฉพาะข้อ ๒๘ ซึ่งไม่ได้มีปัญหาอะไรมากมายนัก ผมจะถามมติเลยดีกว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะยุติการอภิปรายได้แล้ว โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๙๘ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะอภิปรายต่อไป โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้ปิดอภิปราย ผมจะถามมติอย่างที่เรียนต่อที่ประชุมเมื่อกี้นี้ว่า จะแยกประเด็นเป็น ๒ ข้อ เพราะว่าเฉพาะข้อนี้คณะกรรมาธิการแก้ไขเป็นพิเศษ คือ วรรคแรกให้เพิ่มเติมความเป็นดังนี้ "ให้เลขาธิการรัฐสภาจัดพิมพ์รายงานการประชุมสภาขึ้นเป็นเล่ม" คือเพิ่มคำว่า "ขึ้นเป็นเล่ม ทั้งนี้นอกจากรายงานการประชุมลับที่มิได้มีมติของสภาให้เปิดเผย และข้อความที่ห้ามโฆษณา" ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะให้เป็นไปตามที่คณะกรรมาธิการแก้ไข คือเฉพาะวรรคแรกนี้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๐๐ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น เฉพาะวรรคแรกนะครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๓ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้แก้ไขข้อ ๒๘ เฉพาะวรรคแรก เป็นไปตามที่คณะกรรมาธิการแก้ไขตามที่ผมอ่านเมื่อกี้นี้

ส่วนวรรคสอง คณะกรรมาธิการได้เพิ่มเติมข้อความว่า "ให้เลขาธิการรัฐสภาแจกรายงานการประชุมสภาตามวรรคหนึ่ง ให้แก่สมาชิก หรือผู้ที่เคยเป็นสมาชิกรัฐสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น จังหวัด อำเภอ โรงเรียน วิทยาลัย มหาวิทยาลัย และห้องสมุดทั่วราชอาณาจักร" ซึ่งสมาชิกอภิปรายคัดค้านนั้น ผมจะถามว่า ท่านผู้ใดเห็นควรให้เป็นไปตามที่คณะกรรมาธิการแก้ไขเพิ่มเติม โปรดยกมือขึ้น หมายความว่าเพิ่มวรรคสองเข้าไปตามที่คณะกรรมาธิการแก้ไขเพิ่มเติมเข้ามา

(มีสมาชิกยกมือ ๓๖ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรเป็นไปตามร่างเดิม คือไม่มีการเพิ่มเติมวรรคสองเข้ามา โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๘๔ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้เป็นไปตามร่างเดิม คือไม่มีการเพิ่มเติม ขอให้ท่านเลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไป

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : ส่วนที่ ๒ การเสนอญัตติ ไม่มีการแก้ไข ข้อ ๒๙ และข้อ ๓๐ ไม่มีการแก้ไข ข้อ ๓๑ มีการแก้ไข

นายชวน หลีกภัย (ตรัง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเข้าใจว่าข้อ ๓๑ ที่คณะกรรมาธิการได้ตัดคำว่า "รัฐธรรมนูญ" ออกไปจากถ้อยคำเดิมว่า "ญัตติขอให้รัฐสภาตีความรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๑๔๑" กระผมเข้าใจว่าข้อความเดิมนั้นสมบูรณ์อยู่แล้ว และจำเป็นต้องใช้ครับ ฉะนั้นถ้อยคำที่ตัดออกไปนี้จะทำให้รูปของคำเสียไป ฉะนั้นกระผมขอให้เป็นไปตามถ้อยคำเดิมก่อนที่จะตัด คือ "ญัตติขอให้รัฐสภาตีความรัฐธรรมนูญ" ไม่ใช่ "ญัตติขอให้รัฐสภาตีความ" ถ้อยคำอย่างนี้ไม่สมบูรณ์ครับ

นายใหญ่ ศวิตชาต (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ที่คณะกรรมาธิการตัดคำว่า "รัฐธรรมนูญ" ขั้นต้นออก ก็เพราะพิจารณาดูแล้วว่าจะไม่ให้

มีความซ้ำกันกับ "รัฐธรรมนูญ" ซึ่งอยู่หลังมาตรา ๑๔๑ ถ้าหากว่าไม่แก้ไขหรือไม่ตัดออก ความก็จะเป็นว่า "ญัตติขอให้รัฐสภาตีความรัฐธรรมนูญ" "ตีความรัฐธรรมนูญ" นี้เป็นภาษาที่คณะกรรมาธิการคิดว่าไม่สละสลวย จึงตัดออก ญัตติขอให้รัฐสภาตีความรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๑๔๑ ของรัฐธรรมนูญมี ๒ รัฐธรรมนูญ เลยตัดออกเสียรัฐธรรมนูญหนึ่ง เหลือ "ของรัฐธรรมนูญ ถ้าสมาชิกเป็นผู้เสนอต้องมีสมาชิกรับรองไม่น้อยกว่ายี่สิบคน" ความมุ่งหมายของข้อ ๓๑ ก็คือว่า การจะตีความตามรัฐธรรมนูญนั้น มีสมาชิกรับรองไม่น้อยกว่า ๒๐ คนความมุ่งหมาย แต่ว่าที่เขียนข้างต้น "รัฐธรรมนูญ" มี ๒ คำนั้นไม่มีความจำเป็น จึงตัดออก

นายชวน หลีกภัย (ตรัง) : ท่านประธานครับ กระผมขอนำข้อบังคับการประชุมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๗ ซึ่งใช้ถ้อยคำแบบเดียวกับที่กระผมได้กล่าว คือใช้คำว่า "ญัตติขอให้รัฐสภาตีความรัฐธรรมนูญ" แล้วเมื่อมาดูถ้อยคำในรัฐธรรมนูญยังใช้คำเต็มว่า "ภายใต้บทบัญญัติมาตรา ๑๔๑ ถ้ามีปัญหาจะต้องตีความรัฐธรรมนูญ" แม้กระทั่งถ้อยคำของกฎหมาย รัฐธรรมนูญเองยังยอมรับและจำเป็นต้องใช้ถ้อยคำที่เติมลงไป กระผมเห็นว่าคณะกรรมาธิการไม่มีเหตุผลเลยครับที่จะตัดคำนี้ออกไป เพราะเป็นคำประธานและจำเป็นจะต้องมีคำเต็ม

นายณรงค์ บุญสิทธิ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม นายณรงค์ บุญสิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร พรรคประชากรไทย ข้อความในข้อ ๓๑ ญัตติขอให้รัฐสภาตีความนี้ ถ้าพิจารณาในแง่ของวิชาตรรกศาสตร์แล้ว สมควรที่จะเป็นไปตามที่คณะกรรมาธิการได้เขียนไว้ เพราะตามหลักตรรกศาสตร์นั้นต้องให้เป็นภาษาที่ตีความได้และกะทัดรัด

อีกประการหนึ่ง ถ้าหากจะพิจารณาในแง่ของภาษาศาสตร์แล้ว ข้อความที่คณะกรรมาธิการเขียนไว้นี้กระชับดีแล้ว กระผมขอให้เป็นอย่างนี้ ขอบคุณครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : สมาชิกที่ไม่เห็นด้วยกับคณะกรรมาธิการ คุณพานิชครับ

นายพานิช สัมภวคุปต์ (เพชรบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมมีความเห็นตรงกันข้ามกับทางฝ่ายคณะกรรมาธิการ ทั้งนี้โดยกระผมคำนึงถึงบทบัญญัติรัฐธรรมนูญเป็นที่ตั้ง ในบทบัญญัติรัฐธรรมนูญได้ใช้ถ้อยคำไว้ชัดแจ้งคือว่า ตีความรัฐธรรมนูญ คือในมาตรา ๑๔๑ ถ้ามีปัญหาที่จะต้องตีความรัฐธรรมนูญ และที่นี้ในข้อบังคับของเรา เราเปลี่ยนว่า "ตีความตามมาตรา ๑๔๑ ของรัฐธรรมนูญ" เยิ่นเย้อเหลือเกิน ที่กระผมได้เห็น ๆ มานั้น ก็รู้สึกว่าตีความรัฐธรรมนูญทั้งนั้น ตีความเป็นกิริยา รัฐธรรมนูญเป็นกรรม กล่าวคือว่าเหมาะเจาะสวยสดงามดีแล้ว ดังที่ท่านสมาชิกประชาธิปัตย์ได้อภิปรายไว้ กระผมเห็นด้วย กระผมไม่เห็นควรเลยที่จะต้องมาเปลี่ยนไปใช้ข้อความ "ตีความตามมาตรา ๑๔๑" เพราะฉะนั้นกระผมจึงเห็นว่าควรคงไว้ตามร่างเดิม

นายอนุวรรตน์ วัฒนพงศ์ศิริ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม นายอนุวรรตน์ วัฒนพงศ์ศิริ กรรมาธิการ กระผมก็เห็นด้วยอย่างที่ท่านสมาชิกของพรรคประชาธิปัตย์ได้กล่าวไปแล้ว รวมทั้งท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ได้กล่าวไปเมื่อกี้นี้ แต่การที่เราตัดคำว่า "รัฐธรรมนูญ" ออกนั้น ไม่ตรงกับที่ท่านผู้มีเกียรติทั้งสองได้อภิปรายไป อันนั้นเขียนเป็นคำรวมว่า "ตีความรัฐธรรมนูญ" แต่ข้อบังคับฉบับนี้เราไม่ได้ตีความรัฐธรรมนูญ เราตีความมาตรา ๑๔๑ ของรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นเราถึงได้พิจารณาอันนี้ เราก็เปิดดูเหมือนกัน ไม่ใช่เราไม่เปิดรัฐธรรมนูญดู เราเปิดข้อบังคับดูว่าเดิมเขียนมาอย่างไร แล้วเราก็มาพิจารณาดู ก็เห็นว่าจะเขียนให้กะทัดรัดได้ดีกว่าคือบอกให้ชัดเจนเลยว่าเราจะตีความรัฐธรรมนูญ หรือว่าจะตีความที่มาตรา ๑๔๑ คณะกรรมาธิการก็ได้หารือกัน ผลสุดท้ายก็เห็นว่าความชัดเจนดีกว่า คือตีความมาตรา ๑๔๑ ของรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นจึงได้ตัดคำว่า "รัฐธรรมนูญ" ที่เหลือเฟืออออก ความจริงมีตั้ง ๓ คำด้วยซ้ำไป เราตัดไปครั้งหนึ่งแล้ว แล้วก็มาตัดอีกครั้งหนึ่งครับ

นายเทอดพงษ์ ไชยนันทน์ (ตาก) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเทอดพงษ์ ไชยนันทน์ ประชาธิปัตย์ จากจังหวัดตาก กระผมขอสนับสนุนข้อเสนอของคุณชวน หลีกภัย ว่าการที่มาตัดคำว่า "ตีความรัฐธรรมนูญ" นั้น ความจริงแล้วน่าจะถูก

มากกว่าที่จะมาตัดคำนี้ออกไป ทั้งนี้เพราะคำว่า "ตีความรัฐธรรมนูญ" อันนั้นเป็นคำหนึ่ง ส่วนการขยายคือ "ตามมาตรา ๑๔๑ ของรัฐธรรมนูญ" อันนั้นเป็นอีกส่วนหนึ่ง คือ "ตีความรัฐธรรมนูญ" นั้นคำขยายคือ "ตามมาตรา ๑๔๑" กระผมไม่เห็นด้วยกับท่านกรรมาธิการที่ลุกขึ้นมากล่าวว่า ตีความตามมาตรา ๑๔๑ ซึ่งตีความตามมาตรา ๑๔๑ ไม่ต้องตีความคือเราจะตีความตามมาตรา ๑๔๑ จริง แต่ว่าตีความนั้นตีความอะไร ตีความรัฐธรรมนูญส่วนตามมาตรา ๑๔๑ ของรัฐธรรมนูญนั้น คือคำขยายที่เราจะขยายให้ความเด่นชัดขึ้นเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นการที่ใส่เข้าไว้รู้สึกจะสมบูรณ์กว่าที่จะมาตัดกัน คำเล็ก ๆ น้อย ๆ เหล่านี้แล้วก็ขาดความสมบูรณ์ กระผมไม่เห็นด้วยว่าเราจะต้องมาย่อกันทำไม เพราะฉะนั้นน่าจะเป็นไปตามร่างเดิมนะครับ

นายชำรง ธระเสนา (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมไม่สนับสนุนและก็ไม่ค้าน กระผมมีความเป็นกลาง เพราะว่าตามข้อความที่คณะกรรมาธิการตัดและแก้ไขก็ดี และตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้อภิปรายมาแล้วก็ดี กระผมเห็นว่าเป็นข้อความเดียวกัน ไม่มีข้อความที่จะเปลี่ยนแปลงความหมายได้เลย จะเป็นการตีความรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๑๔๑ หรือจะเป็นการตีความตามมาตรา ๑๔๑ ของรัฐธรรมนูญ ก็ความเดียวกันนั่นแหละครับ แล้วเรื่องหยุม ๆ หยิม ๆ อย่างนี้ก็ไม่น่าที่จะมาให้เสียเวลาเปล่า ๆ ปลี้ ๆ เรายังมีวาระที่จะประชุมกันอีกมากมาย กฎหมายอีกตั้ง ๔ – ๕ ฉบับนั่นอย่างหนึ่ง และกระผมก็อยากจะเรียนชี้แจงว่า แม้แต่ในคำพิพากษาของศาล ไม่ว่าจะศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์หรือศาลฎีกาก็ตาม ในฐานะที่กระผมอยู่ในวงการกระบวนการยุติธรรม เป็นทนายความมาร่วม ๓๐ ปี ก็เห็นคำพิพากษานี่ครับ เขาใช้กลับไปกลับมาเหมือนกัน บางคราวก็ใช้คำว่า ตามมาตราเท่านั้นแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บางคราวก็บอกว่า ตามประมวลกฎหมายแพ่งพาณิชย์มาตราเท่านั้น ก็อันเดียวกันนั่นแหละครับ ไม่เห็นจะมีเปลี่ยนแปลงอะไรแต่ไหน เหมือนอย่างคำว่า "ผัวและเมีย" จะเรียกผัวขึ้นก่อนว่า "ผัวเมีย" หรือจะเรียก "เมียผัว" ก็อันเดียวกันนั่นแหละครับ จะกลายเป็นกะเทยไปไม่ได้หรอกครับ เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่าเป็นเรื่องหยุมหยิมเกินสมควร จะเอาอะไรก็เอาสักอย่างเถอะครับ ท่านประธาน อย่าให้เลยเถิดกันไปเลย ของแค่นี้ ขอขอบคุณครับ

นายชวน หลีกภัย (ตรัง) : กระผมจะขอกราบเรียนอีกนิดเดียวครับว่า ถ้าจะเสียเวลาสักนิดหนึ่ง กระผมขออภัยด้วย เพราะว่าความจริงไม่ใช่เรื่องหยุมหยิมหรอกครับ เรายึดความถูกต้องเป็นหลัก เมื่อถ้อยคำที่จะเขียนในข้อบังคับ ถ้าเห็นว่าไม่ถูก กระผมคิดว่าเป็นหน้าที่ของสมาชิกจะต้องช่วยกันทักท้วง โดยเฉพาะอย่างยิ่งคำว่า "ตีความรัฐธรรมนูญ" นั้น เราไม่อาจจะใช้คำว่า "ตีความ" เฉย ๆ ได้เลย เมื่อคำ ๆ นั้นเป็นประธาน ญัตติขอให้รัฐสภาตีความ เท่าที่กระผมฟังท่านกรรมาธิการชี้แจงมานั้น มีความเห็นว่าถ้อยคำจะไปซ้ำกับคำว่า "รัฐธรรมนูญ" ตอนหลัง แต่ความจริงถ้าจำเป็นต้องซ้ำก็ต้องยอม เหมือนเราเอ่ยคำว่า "งบประมาณรายจ่าย" ซึ่งความจริงถ้าเราพูดถึงคำว่า "งบประมาณแผ่นดิน" ไม่ต้องใช้คำว่า "รายจ่าย" เราก็ยอมทราบกันอยู่แล้ว แต่เพื่อให้คำเต็มถูกต้องตามกฎหมาย ก็ต้องบอก "งบประมาณรายจ่าย" ความจริง "รายจ่าย" ไม่ใช้ก็อาจจะเป็นที่เข้าใจอยู่ แต่ในคำพูดข้อบังคับนั้น กระผมคิดว่าควรจะใช้ถ้อยคำที่ถูกต้องไว้ดีกว่า แล้วไม่มีทางเลือกเลยครับ เพราะกฎหมายรัฐธรรมนูญก็ยอมรับถ้อยคำอย่างนี้ กฎหมายใช้คำว่า "ถ้ามีปัญหาจะต้องตีความรัฐธรรมนูญ" เขาจะไม่ใช้คำว่า "ตีความ" เฉย ๆ เพราะการตีความเฉย ๆ นั้น ถ้อยคำจะไม่สมบูรณ์เว้นแต่คำนั้นจะมาเป็นกิริยาที่จะตามหลังประธานไปแล้วถึงจะใช้ได้ แต่คำ ๆ นี้เป็นการเริ่มต้นญัตติขอให้รัฐสภาตีความรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าถ้อยคำเดิมของร่างเดิมนั้นชอบแล้ว กระผมคิดว่าถ้อยคำ คำว่า "รัฐธรรมนูญ" นั้น ไม่ควรจะตัดออกไปครับ ขอบคุณ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละครับ ผมคิดว่าควรจะยุติการอภิปรายกันได้แล้ว

นายหัด ดาวเรือง (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม หัด ดาวเรือง กรรมาธิการ กระผมอยากจะขอประทานกราบเรียนสักนิดหนึ่ง ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้อภิปรายไปนั้น กระผมเห็นด้วย แต่กระผมขอความกรุณาขอให้ท่านอ่านข้อ ๒๙ ข้อ ๓๐ ของข้อบังคับนี้ด้วย เพราะว่าขณะนี้เรากำลังพิจารณา

ถึงการเสนอญัตติ ข้อ ๒๔ บอกว่า "ญัตติทั้งหลายต้องเสนอล่วงหน้าเป็นหนังสือต่อประธานสภาและต้องมีสมาชิกรับรองไม่น้อยกว่าห้าคน ทั้งนี้ ยกเว้นแต่ข้อบังคับนี้ได้กำหนดไว้เฉพาะเป็นอย่างอื่น" ข้อ ๓๐ "ญัตติตามมาตรา ๑๓๗ และมาตรา ๑๔๔ ของรัฐธรรมนูญและญัตติที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอไม่ต้องมีผู้รับรอง" ตรงนี้ก็มาถึงข้อ ๓๑ "ญัตติขอให้รัฐสภาตีความตามมาตรา ๑๔๑ ของรัฐธรรมนูญ ถ้าสมาชิกเป็นผู้เสนอต้องมีสมาชิกรับรองไม่น้อยกว่ายี่สิบคน" ติดต่อกันครับท่านที่เคารพ ไม่ใช่ตีความรัฐธรรมนูญ ตีความมาตรา ๑๔๑ ของรัฐธรรมนูญ ต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่า ๒๐ คน เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าข้อความที่คณะกรรมาธิการตัดนี้ถูกต้องแล้ว ขอบคุณครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : อันนี้หลายกรณีเหลือเกิน ข้อ ๓๑ ข้อความนิดเดียวเท่านั้นเอง เราจะอภิปรายกันอีกหรือครับ

นายอัมพล จันทรเจริญ (มหาสารคาม) : ขอเสนอปิดอภิปราย ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกรับรอง)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะปิดอภิปรายตามที่สมาชิกเสนอ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๑๔ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรเปิดอภิปรายต่อไป โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้ปิดการอภิปราย ผมจะขอถามมติว่า ท่านผู้ใดเห็นควรให้เป็นไปตามที่คณะกรรมาธิการแก้ไขในข้อ ๓๑ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๗ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรเป็นไปตามร่างเดิม โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๖๔ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้เป็นไปตามร่างเดิม คือไม่ตัดคำว่า "รัฐธรรมนูญ" ออก ขอให้ท่านเลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไป

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : ข้อ ๓๒ ไม่มีการแก้ไข ข้อ ๓๓ มีการแก้ไข ข้อ ๓๔ และข้อ ๓๕ ไม่มีการแก้ไข ข้อ ๓๖ ไม่มีการแก้ไข มีผู้ขอสงวน

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณไพฑูรย์ที่ขอสงวนครับ

นายไพฑูรย์ โภคชมรรคกุล (สุโขทัย) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมไพฑูรย์ โภคชมรรคกุล จากสุโขทัย พรรคเสรีธรรม กระผมก็เป็นผู้หนึ่งซึ่งเป็นกรรมาธิการยกร่างข้อบังคับนี้ แต่ว่าเป็นกรรมาธิการเสียงส่วนน้อยเกี่ยวกับเรื่องที่จะกำหนดเวลาสำหรับการบรรจุระเบียบวาระการประชุมที่เกี่ยวกับเป็นร่างพระราชบัญญัตินั้น การที่คณะกรรมาธิการได้ลงมติว่า ให้ประธานสภาบรรจุระเบียบวาระของร่างพระราชบัญญัติภายใน ๑๔ วัน นับแต่วันที่ประธานสภาได้รับร่างพระราชบัญญัติ จากคณะกรรมาธิการวิสามัญวินิจฉัยร่างพระราชบัญญัตินั้น กระผมเห็นว่าการที่กำหนดเวลาให้ประธานสภาถึง ๑๔ วัน ที่จะบรรจุระเบียบวาระนั้น ความจริงแล้วกระผมเข้าใจว่าท่านประธานสภาคงจะไม่ถ่วงเวลาที่จะบรรจุระเบียบวาระของร่างพระราชบัญญัติแต่ละร่าง เมื่อได้รับร่างจากคณะกรรมาธิการวิสามัญวินิจฉัยร่างพระราชบัญญัติแล้ว คงจะรีบบรรจุในระเบียบวาระหรือในโอกาสแรกที่จะเข้าสู่สภาได้ เนื่องจากว่าสภาปัจจุบันของเรานี้ ร่างพระราชบัญญัติต่าง ๆ กว่าจะเข้าสู่สภาได้นั้นจะต้องผ่านคณะกรรมาธิการวิสามัญวินิจฉัยร่างพระราชบัญญัติให้คำรับรองเสียก่อนว่ากฎหมายฉบับนั้นจะสมควรเข้าสู่การพิจารณาของสภาหรือไม่ เมื่อพิจารณาถึงอย่างกรณีนี้แล้วจะเห็นว่า โอกาสที่ร่างพระราชบัญญัติต่าง ๆ จะเข้าสู่สภานั้นมีโอกาสน้อยมาก ดังที่เราได้ผ่านมาแล้ว ที่แล้ว ๆ มาว่ากฎหมายที่จะเข้าสู่สภานั้นไม่ค่อยจะมีเลย จะเห็นได้จากที่เราได้ประชุมสมัยที่แล้วมานี้ กฎหมายที่

เข้าสู่สภานั้นมีอยู่กี่ฉบับ ทั้ง ๆ ที่เราประชุมกันถึง ๔๐ วัน แต่ไม่มีกฎหมายใดที่จะเข้ามาสู่ที่ประชุมของสภาเราได้เลย เว้นแต่ร่างพระราชบัญญัติการจราจรเท่านั้นเอง ฉบับเดียวที่ผ่านคณะกรรมาธิการวิสามัญวินิจฉัยร่างพระราชบัญญัติ ที่นี้กระผมเห็นว่า ถึงอย่างไรก็ตามท่านประธานสภาท่านก็คงไม่หน่วงเหนี่ยว จะต้องรีบบรรจุในโอกาสแรกที่จะบรรจุได้เป็นแน่ แต่สำหรับตัวเลขชิคครับท่านประธาน ถ้าเรากำหนดไว้ ๑๔ วัน ผู้ที่มาอ่านข้อบังคับแล้วก็รู้สึกว่า เอ๊ะ สภานี้เมื่อกฎหมายผ่านคณะกรรมาธิการวิสามัญวินิจฉัยร่างพระราชบัญญัติแล้ว ทำไมถึงไม่บรรจุเข้าสู่ที่ประชุมของสภา ทั้ง ๆ ที่สภาไม่ค่อยมีระเบียบวาระที่จะประชุมกันอยู่แล้ว กระผมหวังข้อนี้ครับหวังท่านประธานสภาจะเป็นที่ตั้งนินทาหรือกับผู้ที่ได้ยินได้ฟังทั้งหลายว่าสภานี้ไม่ค่อยสนใจเกี่ยวกับการประชุมสภา ท่านประธานสภาครับ อย่างเช่นวันนี้หลายท่านก็คงจะได้อ่านข่าวจากหน้าหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่ง ได้พาดหัวข่าวแล้วว่า "ส.ส. หลังยาวหนีประชุมร่วม ๑๐๐ ประธานด้วย" นี่แหละครับคือภาพพจน์อันไม่ดีสำหรับบุคคลภายนอกที่จะมองสภาไปในทางลบ สำหรับตัวกระผมเองแล้วกระผมเข้าใจ แต่กระผมไม่อยากจะให้สายตาของประชาชนหรือว่าสื่อมวลชนทั้งหลายมองภาพพจน์ของสภานี้หรือของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนี้ไปในทางที่เสื่อมเสีย กระผมจึงขอแปรญัตติแก้ให้เร็วขึ้นว่าจาก ๑๔ วันมาเป็นเพียง ๑๐ วัน ซึ่งกระผมคิดว่าเป็นเวลาเพียงพอสำหรับท่านประธานสภาที่จะบรรจุร่างพระราชบัญญัติต่าง ๆ ที่ผ่านคณะกรรมาธิการวิสามัญวินิจฉัยร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่ระเบียบวาระการประชุมสภาได้แล้ว กระผมขอขอบคุณครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เนื่องจากการอภิปรายของคุณไพฑูรย์ พาดพิงถึงท่านประธานสภาด้วย เมื่อเช้า ผมได้มาทำหน้าที่แทนท่านประธานสภา ไม่ได้ชี้แจงให้ละเอียด ความจริงท่านประธานสภาท่านติดราชการอื่น จึงได้มาทำหน้าที่แทน เพราะฉะนั้นถ้าหากว่ามีสื่อมวลชนอยู่ที่นี่พอที่จะแก้ข่าวได้ ผมก็อยากจะขอร้องให้ทำเสียให้ถูกต้องหน่อยนะครับ

นายอนุวรรตน์ วัฒนพงศ์ศิริ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม อนุวรรตน์ วัฒนพงศ์ศิริ กรรมาธิการ ความจริงในข้อ๓๖ นี้

ก็มีระยะเวลาที่แตกต่างกันอยู่ ๔ วัน ทางผู้ที่สงวนไว้ คือขอลดจาก ๑๔ วัน เหลือ ๑๐ วัน เหตุผลที่เราพิจารณากันนั้นก็ไปมุ่งอยู่ที่ร่างพระราชบัญญัติที่จะเข้าสู่สภา โดยคณะกรรมาธิการวิสามัญวินิจฉัยร่างพระราชบัญญัติ ซึ่งประชุมกันทุกวันพุธ หรือวันพฤหัสบดีด้วย ถ้าในกรณีที่มีร่างพระราชบัญญัติจะต้องพิจารณามาก เมื่อมีการพิจารณาแล้วเราก็มาพิจารณาว่าระยะ ๑๐ วันกับระยะ ๑๔ วันนั้น เราจะเอาเวลายืดหยุ่นกันแค่ไหน ก็มีการถกเถียงกันมากพอสมควร แม้แต่ในคณะกรรมาธิการเอง เหตุที่คณะกรรมาธิการเอา ๑๔ วัน ก็เพราะคิดว่าถ้าหากคณะกรรมาธิการวิสามัญวินิจฉัยร่างพระราชบัญญัติพิจารณาเสร็จวันพุธหรือวันพฤหัสบดี ส่งร่างที่ผ่านแล้วมาให้ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร ตอนนี้ไม่ได้ส่งให้ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรด้วยซ้ำไป ส่งไปให้ประธานรัฐสภา แทนที่หนังสือจะมาตรงที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรเอาเข้ามาสภาผู้แทนราษฎร อย่างที่เราประชุมกันวันนี้นั้นไม่เป็นอย่างนั้น จะต้องผ่านไปทางประธานรัฐสภาเสียก่อน เมื่อผ่านไปทางประธานรัฐสภาแล้ว หนังสือที่คิดว่าควรจะเร็วนั้นอาจจะช้าขึ้นมาได้ ถ้าหากว่าประธานรัฐสภาท่านกลับไปก่อน หรือว่าท่านเกิดไม่ได้มาในระยะนั้น เพราะท่านยังไม่ได้ประชุม อาจจะมาวันศุกร์ นี่เป็นประเด็นหนึ่งที่เราคิดว่าควรจะให้เวลาล่วงไปอีก ๔ วัน

ประเด็นที่ ๒ เนื่องจากในการเสนอกฎหมายเข้าสู่สภานั้น ถ้าหากว่าเราให้ระยะเวลาของเจ้าหน้าที่ที่จัดระเบียบวาระน้อยเกินไป พวกเราที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเข้ามาประชุมนั้นก็จะไม่ได้เอกสารประกอบ ซึ่งเป็นเอกสารสำคัญสำหรับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่จะเข้ามาอภิปราย เข้ามาแก้ไข เข้ามาดูข้อความที่เขาแก้ไขเพิ่มเติมเป็นอย่างไร นั่นคือเอกสารที่เขาจะต้องเปรียบเทียบกฎหมายที่มีอยู่เดิม หรือกฎหมายที่แก้ไขใหม่ รวมทั้งสถิติต่าง ๆ ที่เขาจะต้องไปค้นคว้าเอามาด้วย เพราะฉะนั้นท่านสมาชิกทั้งหลายท่านคงจะเห็นว่าถ้ากฎหมายเร่งด่วนเข้ามา โดยเฉพาะอย่างยิ่งกฎหมายของรัฐบาลนั้น เรามักจะไม่ค่อยได้เอกสารประกอบในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ แต่ถ้ากฎหมายที่ผ่านสภาเข้ามานั้น คณะกรรมาธิการเห็นว่าเป็นทางหนึ่งที่จะช่วยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้เข้าใจว่ากฎหมายเดิมนั้นมีมาอย่างไร มีสถิติต่าง ๆ ประกอบ

อย่างใดบ้าง เราถึงได้คิดว่าระยะเวลา ๑๐ วัน กับ ๑๔ วันนั้น น่าจะให้เวลากับเจ้าหน้าที่เขาเตรียมการเพื่อประโยชน์แก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเอง ส่วนที่ว่า ๑๐ วันนั้นก็มาคิดกันว่า ถ้า ๑๐ วันนี้เป็นการเร่งรัดจริง ๆ สมมุติว่าเราส่งเรื่องให้กับประธานรัฐสภาในวันพฤหัสบดี คือเป็นวันที่เร็วที่สุด คือเราประชุมเสร็จวันพุธ เสร็จแล้วเช้าวันพฤหัสบดีก็ส่งให้ประธานรัฐสภา ท่านประธานรัฐสภาจะแทงส่งมาให้ทางประธานสภาผู้แทนราษฎรในวันพฤหัสบดีก็ได้ หรืออย่างช้าเป็นวันศุกร์ ก็พิมพ์หนังสือออกไปอีก ๓ วัน จะต้องส่งล่วงหน้า แล้วจะต้องประชุมในวันพฤหับดีถัดไปให้ได้ คือมีปัญหาว่าถ้าเราเขียนให้ตึงเกินไปแล้วปฏิบัติไม่ได้ ข้อที่ท่านผู้แปรญัตติสงวนไว้ เกรงจะเสื่อมเสียไปถึงประธานสภาผู้แทนราษฎรนั้น อันนี้ก็จะเสื่อมเสียได้เหมือนกัน เพราะเขียนไว้แล้วว่าให้เสร็จภายใน ๑๐ วัน เสร็จแล้วประธานสภาก็เอาเข้าบรรจุระเบียบวาระไม่ได้ภายใน ๑๐ วัน ก็เลยได้เผื่อไว้ ๔ วัน นี่เป็นเหตุผลที่คณะกรรมาธิการขอสงวนไว้เป็น ๑๔ วัน แทนที่จะยอมท่านผู้สงวนให้เหลือ ๑๐ วัน กระผมขอกราบเรียนเพียงเท่านี้

นายไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล (สุโขทัย) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมต้องขอทำความเข้าใจกับท่านประธานเล็กน้อยว่า กระผมไม่ได้กล่าวหาท่านประธานบุญเท่ง ทองสวัสดิ์ แต่กระผมได้อ่านจากข่าวหน้าหนังสือพิมพ์พาดหัวข่าว ก็เพียงมากราบเรียนให้ทางสภานี้ทราบเท่านั้น เพราะกระผมก็ทราบถึงความจำเป็นของท่านประธานว่าไม่ได้มาในวันนี้ ท่านประธานครับ ที่คณะกรรมาธิการได้ชี้แจงมานี้ กระผมได้มีโอกาสให้เหตุผลกับคณะกรรมาธิการมาแล้วครั้งหนึ่งว่า คณะกรรมาธิการชุดปัจจุบันเกี่ยวกับร่างข้อบังคับนี้ รู้สึกว่าจะเป็นห่วงเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ของสภา ความจริงแล้วกระผมก็เห็นใจเจ้าหน้าที่สภาที่จะต้องมาทำเอกสารประกอบร่างนั้น แต่กระผมขอกราบเรียนท่านประธานว่า ความจริงระเบียบวาระการประชุมสภาของเรานี้ก่อนที่จะเข้าประชุมสภานั้น จะต้องมีการแจกระเบียบวาระรวมทั้งร่างพระราชบัญญัติต่าง ๆ และก่อนที่จะมีการประชุมสภานั้น ซึ่งของเราแต่ละพรรคจะต้องมีการนัดประชุมพรรคก่อนที่จะเข้าประชุมสภาทุกครั้งไป ความคิดเห็นต่าง ๆ ของสภาผู้แทนราษฎร ที่เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติที่จะเข้าสู่สภานั้น ก็คงจะได้รับการพิจารณาถกเถียงกันในที่ประชุมของแต่ละพรรคแล้ว

และกระผมเชื่อว่าแต่ละพรรคนั้นจะต้องมีผู้ทรงคุณวุฒิในด้านวิชาการต่าง ๆ มาคอยแนะนำรวมทั้งสมาชิกแต่ละท่าน กระผมก็เชื่อแน่ว่าจะต้องเป็นผู้ที่ได้มีการศึกษาร่างต่าง ๆ ก่อนที่จะเข้าประชุมสภาอย่างพอสมควรแล้วถึงจะได้เข้าสู่ที่ประชุมสภาได้ ถ้าหากมัวแต่มาคอยจากเจ้าหน้าที่ของสภา ขอประทานโทษกระผมต้องขอกล่าวถึงเจ้าหน้าที่ว่ามาแจกตอนเช้าแล้วค่อยดูตอนเช้าแล้วเข้าประชุมเดี๋ยวนั้น กระผมเชื่อว่าทุกท่านไม่มีโอกาส ไม่มีเวลาที่จะมาดูรายงานเอกสารของเจ้าหน้าที่แน่ เพราะว่าเวลานั้นเป็นเวลาประชุม แต่ละท่านก็คงจะคิดถึงว่าเราจะประชุมมีความคิดเห็นอย่างไร นี่อีกประการหนึ่ง และกระผมขอกราบเรียนว่าเวลา ๑๐ วันนั้นเป็นเวลาเพียงพอสำหรับท่านประธานสภา ที่จะบรรจุระเบียบวาระ ทั้ง ๆ ที่ข้อบังคับข้อก่อน ๆ ก็ได้กำหนดไว้ อย่างเช่นข้อ ๓๔ ได้กำหนดไว้ว่า "ให้ประธานสภาบรรจุญัตติด่วนเข้าระเบียบวาระประชุมในโอกาสแรกที่จะทำได้" รายการนี้จะบรรจุเพิ่มเติมในระเบียบวาระประชุมที่จัดไว้แล้วก็ได้ นี่ประการหนึ่ง

อีกประการหนึ่ง ข้อ ๓๖ ตอนต้น ๆ ว่า ภายใต้ข้อบังคับข้อ ๓๔ ได้กำหนดไว้ว่า "โดยปกติให้ประธานสภาบรรจุญัตติเข้าระเบียบวาระการประชุมในเจ็ดวัน" กระผมคิดว่าในสภานี้ก็อยากจะให้ประธานสภาบรรจุระเบียบวาระต่าง ๆ ให้เร็วที่สุดเท่าที่จะเร็วได้ในโอกาสแรกที่จะทำได้ แต่มาถึงเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัตินี้ ด้วยเหตุใดจึงกำหนดให้ประธานสภานี้บรรจุระเบียบวาระซึ่งจะเข้าสู่ที่ประชุมถึง ๑๔ วัน กระผมเห็นว่าเนิ่นนานเกินไป และกระผมคิดว่าถ้าหากสภายังอยู่ในสภาพอย่างนี้ จะไม่ค่อยมีโอกาสได้ทำงานรับใช้ประเทศชาติหรือประชาชนที่เขาได้เลือกเราเข้ามา กระผมจึงคิดว่าควรจะเร่งดำเนินการหรือปฏิบัติหน้าที่ในฐานะที่เราเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของเราให้อย่างเต็มที่ มิใช่ว่าจะหน่วงเหนี่ยวให้ล่าช้า อย่างที่บางท่านอาจจะไม่เห็นด้วย บางครั้งร่างใดที่ถูกหน่วงเหนี่ยวหรือว่าทางรัฐบาลเอาไปแช่เย็นต่าง ๆ เหล่านี้เป็นต้น กระผมจึงขอความกรุณาจากสภานี้ว่า เราว่าเขาได้นะครับว่ารัฐบาลได้ แต่สภาเราเองเราอย่าทำเสียเอง ขอขอบคุณครับ

นายอนุวรรตน์ วัฒนพงศ์ศิริ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม อนุวรรตน์ วัฒนพงศ์ศิริ กรรมาธิการ อย่างที่เราเขียนไว้

ความจริงเราก็เขียนเปิดช่องไว้แล้วว่า ถ้าสามารถทำได้ก่อน ๑๕ วัน ประธานสภาก็ทำได้ คือเราเขียนไว้ว่าโดยปกติประธานสภาจะบรรจุญัตติเข้าระเบียบวาระประชุมภายใน ๗ วัน เรายกเว้นเฉพาะร่างพระราชบัญญัติที่ผ่านคณะกรรมาธิการวิสามัญวินิจฉัยร่างพระราชบัญญัติเท่านั้น เพราะว่าไม่อยู่ในอำนาจของประธานสภาที่จะทำได้ เพราะฉะนั้นถ้าเราเขียนว่าไม่ช้ากว่า ๑๐ วัน นี่หมายความว่าถ้าไม่ทำ ประธานสภาทำผิดข้อบังคับเราติหนิได้ แต่ถ้าเป็น ๑๕ วันบรรจุก่อนบรรจุได้ แล้วที่บอกว่าพรรคการเมืองมีนักกฎหมายไว้หรือมีที่ปรึกษาไว้ ก็เป็นความจริง แต่กระผมเชื่อว่าจะทำเร็วอย่างไรก็แล้วแต่สภาจะต้องส่งระเบียบวาระการประชุมให้พวกเราได้นั้น ก็วันจันทร์ เป็นอย่างเร็วที่สุด เพราะจะต้องหมุนโรเนียว ๓๐๑ ชุด และจะต้องมีเอกสารประกอบส่งไปให้ และไปรษณีย์บ้านเรานี้บางที ๓ วันไม่ถึงด้วยซ้ำไป และพรรคต่าง ๆ ที่ประชุมพรรคก็มักจะประชุมกันวันพุธ ทีนี้วันพฤหัสบดีเราจะเข้าไปประชุมแล้ว ไม่มีคณะที่ปรึกษาที่ไหนจะไปเตรียมการให้เราได้ภายในวันพุธ และวันพฤหัสบดีก็มาประชุม ก็ทำไม่ได้ เราคำนึงถึงข้อนี้ด้วยไม่ใช่ไม่คำนึงถึง แต่เราเห็นว่า ๑๔ วันนี้ให้ท่านประธานไปเถอะ ถ้าอย่างไร ๑๔ วันขอให้ท่านทำทัน เราก็มีระเบียบวาระประชุมได้ทุกวันพฤหัสบดี กระผมเชื่ออย่างนั้นขอขอบพระคุณครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นจะยุติการอภิปรายกันได้แล้วนะครับ ไม่มีผู้ขออภิปรายด้วย ผมจะถามมติเลย สำหรับข้อ ๓๖ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะแก้ไขเป็นไปตามที่คุณไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล ขอแปรญัตติคือขอสงวนญัตติไว้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรเป็นไปตามร่างของคณะกรรมาธิการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๘๔ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้เป็นไปตามร่างของคณะกรรมาธิการ ขอให้ท่านเลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไป

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : ข้อ ๓๗ ข้อ ๓๘ ข้อ ๓๙ ข้อ ๔๐ ข้อ ๔๑ ข้อ ๔๒ และข้อ ๔๓ ไม่มีการแก้ไข ข้อ ๔๔ มีการแก้ไข ข้อ ๔๕ ไม่มีการแก้ไข ข้อ ๔๖ มีการแก้ไข ข้อ ๔๗ ไม่มีการแก้ไข ข้อ ๔๘ มีการแก้ไข ส่วนที่ ๓ การอภิปราย ไม่มีการแก้ไข ข้อ ๔๙ และข้อ ๕๐ ไม่มีการแก้ไข ข้อ ๕๑ มีการแก้ไข ข้อ ๕๒ ไม่มีการแก้ไข ข้อ ๕๓ มีการแก้ไข ข้อ ๕๔ มีการแก้ไข ข้อ ๕๕ ไม่มีการแก้ไข ข้อ ๕๖ และข้อ ๕๗ ไม่มีการแก้ไข ข้อ ๕๘ มีการแก้ไข ข้อ ๕๙ และข้อ ๖๐ ไม่มีการแก้ไข ส่วนที่ ๔ การลงมติ ไม่มีการแก้ไข ข้อ ๖๑ ข้อ ๖๒ ข้อ ๖๓ และข้อ ๖๔ ไม่มีการแก้ไข ข้อ ๖๕ มีการแก้ไข มีผู้ขอสงวน

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณชำรง ธระเสนา เชิญครับ

นายชำรง ธระเสนา (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชำรง ธระเสนา จากจังหวัดขอนแก่น พรรคกิจสังคม กระผมได้ขอสงวนคำแปรญัตติในข้อ ๖๕ วรรคสุดท้าย โดยกระผมให้ตัดข้อความและให้นำความในข้อ ๔ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม ทั้งนี้กระผมได้รับคำชี้แจงจากคณะกรรมาธิการไม่กระจ่างแจ้ง กระผมเห็นว่าความในตอนนี้และวรรคนี้นั้นขัดต่อความเป็นจริง ความในวรรคนี้เป็นวรรคสุดท้ายของข้อ ๖๕ ว่าด้วยการลงคะแนนลับแต่กลับไปใช้ข้อความในข้อ ๔ ว่าด้วยการเลือกประธานสภาและรองประธานสภา ซึ่งให้เลือกโดยวิธีเปิดเผย ข้อบังคับข้อ ๖๕ นี้เป็นข้อบังคับว่าด้วยการลงคะแนนด้วยวิธีลับ แต่ข้อ ๔ นั้นเป็นการเลือกประธานและรองประธานโดยการเปิดเผย ซึ่งเป็นการกลับกัน และนอกจากนั้นในข้อนี้ก็ยังบอกอยู่แล้วว่า ในการลงคะแนนลับ ข้อ ๓ "วิธีอื่นใดซึ่งที่ประชุมเห็นสมควรเฉพาะกรณี" อันนี้ก็ครอบจักรวาลไว้อยู่แล้ว ถ้าที่ประชุมเห็นสมควรจะทำอย่างไร ด้วยวิธีการอย่างไร จะเรียกชื่อ จะขานชื่อ จะเรียงตัวบุคคลกันอย่างไร ข้อนี้ก็ครอบจักรวาลอยู่แล้ว ไม่จำเป็นที่จะต้องมีข้อความ "ให้นำความในข้อ ๔ วรรคสองมาใช้โดยอนุโลม" ทั้ง ๆ ที่เป็นเรื่องคนละเรื่อง ข้อ ๖๕ เป็นเรื่องลับ แต่ข้อ ๔ นั้นเป็นเรื่องการลงคะแนนโดยเปิดเผย และนอกจากนั้นก็อย่างที่กระผมเรียนให้ทราบแล้ว ท่านประธานครับ ข้อ ๓ ครอบจักรวาลอยู่แล้วว่าจะลงคะแนนอย่างไรนั้นเป็นเรื่องของที่ประชุมที่จะกำหนดก็ได้ ซึ่งในลักษณะการลง

คะแนนลับ มีข้อ ๑ เรียกว่าเขียนชื่อลงในกระดาษ ข้อ ๒ ลงเบี้ย ข้อ ๓ จะเอาอย่างไรก็ได้แล้วแต่ที่ประชุมจะกำหนด ก็ครอบจักรวาลคืออยู่แล้ว ไม่มีความจำเป็นอะไรที่จะต้องคงข้อความเช่นนี้ไว้อีก กระผมจึงขอตัด กระผมมีความเห็นอย่างนี้ครับ ขอบคุณ

นายใหญ่ ศวิตชาต (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ที่คณะกรรมาธิการไม่รับคำแปรญัตติของผู้แปรญัตติก็คือ เหตุผลเช่นเดียวกับที่ได้พิจารณาตอนข้อ ๔ คือข้อ ๔ ที่มาพูดกันนั้นก็ข้อเดียวกับเรื่องที่ขอ เหตุผลก็มีอย่างที่ได้กราบเรียนไปแล้วในคราวพิจารณาข้อ ๔ คือว่ารับไม่ได้ เพราะจะไปเตะกันเองกับข้อ ๔ ที่สภาได้อนุมัติไปแล้ว

นายชำรง ธระเสนา (ขอนแก่น) : ท่านประธานครับ คำชี้แจงของท่านประธานคณะกรรมาธิการนั้นไม่ตรงประเด็น คือข้อ ๖๕ นี่ว่าด้วยวิธีการลงคะแนนลับ ไม่ใช่เรื่องการเลือกประธานหรือรองประธานอีก ที่นี้วิธีการลงคะแนนลับ ข้อ ๑ เขียนชื่อลงในกระดาษ ข้อ ๒ ลงเบี้ย ข้อ ๓ วิธีอื่นใดที่ที่ประชุมเห็นสมควร ซึ่งครอบจักรวาลดีอยู่แล้ว ทำไมละครับเรื่องนี้เป็นวิธีการลงคะแนนลับ ทำไมจะต้องไปเกี่ยวโยงกับข้อ ๔ ซึ่งเป็นการเลือกประธาน กระผมไม่เข้าใจ กระผมเห็นว่าเป็นเรื่องไม่เกี่ยวกันเลย ในเมื่อข้อ ๓ ของข้อ ๖๕ นี้ครอบจักรวาลมีความกินถึงทุกอย่างอยู่แล้ว สามารถจะทำได้ทุกอย่างอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นกระผมยืนยันในความคิดเห็นนี้อยู่ครับ ขอบคุณครับ

นายใหญ่ ศวิตชาต (ประธานคณะกรรมาธิการ) : คืออย่างนี้ครับท่านประธาน ผมคิดว่าที่ประชุมนี้คงเข้าใจว่า ในข้อ ๖๕ นี้ ถ้าจะให้เขียนเครื่องหมายลงบนแผ่นกระดาษ ก็เรื่องลับ แต่ว่าเขียนแล้วก็มาส่งที่ที่ประชุมก็ดี และก็ผู้เห็นด้วย ให้ลงเบี้ยสีอะไรก็เป็นวิธีอธิบาย การใช้ข้อ ๑ ข้อ ๒ ก็ให้อนุโลมใช้อย่างเลือกประธานสภา และก็ลงคะแนนอย่างที่เขียนชื่อ ก็ต้องอาศัยให้คล้องจองกันอย่างนั้น จริง ๆ ไม่ใช่ไม่เกี่ยวเกี่ยวกัน คือให้ทำได้อย่างเดียวกันอย่างกับเลือกประธานก็เท่านั้นเอง ข้อ ๖๕ คณะกรรมาธิการเห็นว่าอย่างนั้น ก็เลยต้องอ้างไปถึง ไม่อย่างนั้นก็จะต้องเขียนอธิบายอีก เขียนอธิบายซ้ำกับข้อบังคับที่ได้เขียนมาแล้วเมื่อผ่านข้อ ๔ เลือกประธานและรองประธาน

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : อันนี้คุณชำรงพอเข้าใจแล้วนะครับ สภานี้ได้พิจารณาผ่านข้อ ๔ มาแล้ว ซึ่งในข้อ ๔ นั้นมีข้อความพาดพิงถึงข้อ ๖๔ ข้อ ๖๕ ด้วย ถูกหรือไม่ครับ

นายชำรง ธระเสนา (ขอนแก่น) : ท่านประธานครับ ไม่มีพาดพิงถึงข้อ ๖๔ ข้อ ๖๕ เลย เป็นวิธีการเฉพาะของข้อ ๔ ไม่ได้กล่าวถึงข้อ ๖๔ ข้อ ๖๕ เลย และที่ท่านประธานคณะกรรมาธิการพูดเมื่อกี้นี้ว่า เป็นคำอธิบายของการลงคะแนนข้อ ๑ ข้อ ๒ กระผมก็ยิ่งเห็นว่าผิดไปใหญ่ ยิ่งไม่ถูกต้อง เพราะมีข้อความต่อท้ายว่า "การที่จะออกเสียงลงคะแนนตาม (๑) หรือ (๒) ให้เป็นอำนาจของประธานที่จะพิจารณาเห็นสมควร" อันนี้ข้อที่ ๑ เป็นประเด็นที่ ๑ ประเด็นที่ ๒ "เว้นแต่จะมีผู้เสนอญัตติให้ใช้วิธีใดวิธีหนึ่งดังกล่าวข้างต้น" วิธีใดวิธีหนึ่งดังกล่าวข้างต้นก็คือ ๓ อย่าง คือท่านประธานเองมีอำนาจอยู่แล้ว จะใช้ข้อ ๑ หรือข้อ ๒ อย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้ นี่คืออำนาจของท่านประธาน แต่ถ้าสมาชิกจะเสนอญัตติ จะให้ใช้วิธีใดวิธีหนึ่ง ๓ ข้อข้างต้น คือ ๑. กากบาทในแผ่นกระดาษ ๒. ลงเบี้ย หรือ ๓. วิธีอื่นใดที่เห็นสมควร ไม่เกี่ยวกับข้อ ๔ ข้อ ๔ ก็ไม่มีเกี่ยวโยงถึงข้อ ๖๔ หรือข้อ ๖๕ เลยนะครับ กระผมจึงขอยืนยันว่า ความเข้าใจของคณะกรรมาธิการกับความเข้าใจของกระผมนั้นไม่ตรงกันแน่นอน และกระผมเข้าใจว่าความเข้าใจของกระผมถูกต้องกว่า **เพราะว่าความในข้อ ๔ เป็นวิธีการที่จะลงคะแนนลับ** และเขียนไว้ชัดแจ้งทุกวรรคทุกตอนแล้ว ไม่จำเป็นต้องไปอาศัยข้อ ๔ อีก ขอบคุณครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านกรรมาธิการจะชี้แจงอีกหรือไม่ คุณอนุวรรตน์ เชิญครับ

นายอนุวรรตน์ วัฒนพงศ์ศิริ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม อนุวรรตน์ วัฒนพงศ์ศิริ กรรมาธิการ ถ้าหากว่าท่านผู้สงวนลองดูวรรคสองของข้อ ๔ คืออย่าไปคำนึงถึงการลงมติว่าจะให้ปฏิบัติในวิธีใดวิธีหนึ่งใน ๓ ข้อของข้อ ๖๕ คือในกรณีที่เกิดจะไม่ต้องลงคะแนนลับ เพราะว่ามีใครถอนไปแล้วเหลือคนเดียวก็ได้ ให้อนุโลมมาใช้ในข้อ ๔ วรรคสอง คือเป็นการวินิจฉัย ไม่มีการลงคะแนน จึงได้อาศัยข้อ ๔ วรรคสอง แต่ถ้ามีการลงคะแนนแล้ว ก็เป็นไปตามที่

ท่านผู้ขอสงวนอ่านไปเมื่อกี้นี้ อันนี้ในกรณีที่เดิมทีเดียวมีการจะลงคะแนนลับกัน แล้วตอนหลังเกิดไม่มีการลงคะแนนลับ เกิดมีคนเดียวไม่ต้องลงคะแนนแล้ว ก็เลยอนุโลมไม่ต้องโหวต เอาวรรคสองมาใช้โดยอนุโลมเท่านั้นเอง ไม่มีอะไร ขอขอบคุณครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณชำรงเข้าใจหรือไม่ครับ หรือยังขอสงวนอยู่

นายชำรง ธระเสนา (ขอนแก่น) : ท่านประธานครับ กระผมยังค้นหาข้อบังคับไม่พบครับ แต่กระผมจำได้ว่า มีข้อหนึ่งที่บอกว่า ถ้าจะมีการลงคะแนนกันแล้ว ถ้าหากมีการเสนอชื่อเพียงชื่อเดียว หรือว่าโดยความเห็นอย่างใดอย่างหนึ่งแต่เพียงอย่างเดียวแล้ว หรือว่าจะเอาความที่ข้อบังคับซึ่งมีอยู่ข้อหนึ่งที่กล่าวว่า ถ้าไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ก็ให้ถือว่าที่ประชุมนี้ให้คำรับรองหรืออนุมัติ กระผมก็เข้าใจว่าเป็นอย่างนั้นอยู่แล้ว ถ้ามีใครเสนอชื่อ สมมุติท่านบอกว่า ถ้าเกิดมีการเสนอชื่อเดียวแล้วก็จะลงคะแนนกันอย่างไร ก็จะเป็นแบบเดียวกับว่า เมื่อมีการเสนอญัตติใดญัตติหนึ่งหรือประเด็นใดประเด็นหนึ่งขึ้นมาแล้ว ไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ก็ถือว่าที่ประชุมนั้นให้ความเห็นชอบ เพราะฉะนั้นประเด็นที่คณะกรรมาธิการอ้างนั้น กระผมยังไม่เห็นชอบด้วยครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณชำรงอาจจะยังไม่เห็นข้อ ๔ ที่ผ่านการพิจารณามาแล้ว

นายชำรง ธระเสนา (ขอนแก่น) : เห็นครับ กระผมเป็นผู้อภิปรายเองครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : วรรคสองนะครับ

นายชำรง ธระเสนา (ขอนแก่น) : วรรคสองก็เห็นครับ โดยใช้วรรคสองในการเลือกประธาน ถ้ามีการเสนอชื่อเดียวให้ถือว่าชื่อนั้นได้รับเลือกเลย ถ้าเสนอเกินกว่า ๑ ชื่อ ก็ออกเสียงเปิดเผยด้วยการขานชื่อ กระผมอภิปรายเองครับ กระผมเป็นผู้เสนอข้อ ๔ นี้ให้มีการลงคะแนนโดยทั้งเปิดเผยและทั้งลับ แล้วแต่ที่ประชุมจะมีมติเห็นชอบอย่างไร แต่ทางสภานี้เห็นชอบให้เปิดเผยอย่างเดียว กระผมเป็นผู้อภิปรายเอง

ในข้อ ๔ นั้น เพราะฉะนั้นกระผมขออนุโลมว่า ตามที่ท่านกรรมาธิการชี้แจงเมื่อกี้นี้ว่า ถ้ามีการเสนอชื่อเพียงชื่อเดียว จะลงคะแนนกันอย่างไร กระผมก็ขออนุโลมตามความข้อบังคับนี้ว่า เมื่อมีการเสนอญัตติใดหรือประเด็นข้อใดขึ้นมา ไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ก็ต้องถือว่าที่ประชุมให้ความเห็นชอบ เพราะฉะนั้นประเด็นที่คณะกรรมาธิการอ้าง กระผมยังไม่เห็นชอบด้วย กระผมยังขอยืนยันว่า ข้อ ๖๕ นี้มีวิธีการลงคะแนนดีอยู่แล้ว ไม่จำเป็นต้องอาศัยข้อ ๔ มาเพิ่มเติมอีก แล้วเป็นคนละเรื่องด้วย ข้อ ๔ เป็นเรื่องการลงคะแนนโดยเปิดเผย ข้อ ๖๕ เป็นการลงคะแนนโดยการลับ ขอบคุณครับท่านประธาน

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าอย่างนั้นผมจะถามมติครับท่านผู้ใดเห็นควรที่จะให้เป็นไปตามที่คุณชำรง ธระเสนา ขอสงวนญัตติไว้ สำหรับข้อ ๖๕ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๗ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรให้เป็นไปตามร่างของคณะกรรมาธิการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕๕ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้เป็นไปตามร่างของคณะกรรมาธิการ ขอให้ท่านเลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไป

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : ข้อ ๖๖ มีการแก้ไข มีผู้สงวน

นายชุมพล ศิลปอาชา (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชุมพล ศิลปอาชา กรรมาธิการและเลขานุการคณะกรรมาธิการ ด้วยใจจริงของกระผมแล้วกระผมไม่อยากสงวนคำแปรญัตติอันนี้ไว้ ทั้งนี้ก็เพราะว่ากระผมเป็นทั้งกรรมาธิการและเป็นเลขานุการคณะกรรมาธิการคณะนี้ แต่ด้วยความที่กระผมอยากจะเห็นความถูกต้องและการใช้ข้อบังคับนี้เป็นไปอย่างเป็นประโยชน์ต่อสภา ไม่ให้มีการผิดพลาดเกิดขึ้นได้อีก กระผมจึงจำเป็นจะต้องอาศัยข้อบังคับ ข้อ ๘๕ ในฐานะกรรมาธิการสงวนคำแปรญัตติ

อันนี้ไว้ ในสาระสำคัญนั้นสิ่งที่กระผมติดใจและสะกิดความรู้สึกของกระผมนั้นก็คือว่า ในข้อ ๖๖ นี้ "การลงมติให้ลงมติในญัตติสุดท้ายก่อน แล้วย้อนเป็นลำดับไปหาญัตติต้น" ถ้าเราฟังดูข้อความหรือถ้อยคำหรือหลักการในข้อ ๖๖ นี้แล้ว ก็รู้สึกว่าจะพิกลพิการอยู่ว่าทำไมจะต้องไปลงมติในญัตติหลังก่อนญัตติแรกและญัตติต้น มีเหตุผลอย่างไร อันนี้สะกิดความรู้สึกของกระผมเช่นนี้ กระผมก็ได้เรียนถามทางท่านกรรมาธิการรวมทั้งท่านประธานคณะกรรมาธิการแล้ว ท่านกรรมาธิการก็ไม่สามารถที่จะชี้แจงให้กระผมเข้าใจได้ว่า เพราะเหตุใดเราจึงต้องไปลงมติในญัตติสุดท้ายก่อนแล้วย้อนไปหาญัตติต้น ซึ่งความรู้สึกของกระผมเห็นว่าเป็นสิ่งที่ผิดหลักธรรมชาติของมนุษย์ เรามีหลักการว่าใครมาก่อนก็ได้ก่อน ใครเข้าคิวอยู่ตอนต้นก็ควรจะได้รับการปฏิบัติก่อนคนที่มาทีหลัง หรือว่าธรรมชาติของมนุษย์เรานั้น เรามักอ่านหนังสือจากซ้ายไปหาขวา จากบนลงล่าง แต่นี่ผิดประหลาดตรงที่ว่าเราอ่านจากล่างไปบน จากขวาไปซ้าย ก็เหมือนกับว่าพูดกัน ปกติเราก็พูดกันข้างหน้า แต่อันนี้จะต้องพูดกันข้างหลัง หันหลังพูดกัน เพราะฉะนั้นความผิดปกติจะต้องมีเหตุผลซ่อนอยู่ในนี้แน่ ๆ แต่ไม่สามารถที่จะค้นหาเหตุผลอันนี้ให้แน่ชัดลงไปได้ และผลเป็นอย่างไรครับท่านสมาชิกที่เคารพ ผลปรากฏว่าได้มีการใช้ข้อบังคับ ข้อ ๖๖ นี้ผิดพลาดตลอดมานับเป็นเวลา ๒๐ กว่าปีแล้ว เรื่องนี้เป็นเรื่องจริง ประเดี๋ยวกระผมจะกราบเรียนว่า ทำไมกระผมพูด ๒๐ กว่าปี ประเดี๋ยวกระผมจะลำดับเหตุการณ์ต่าง ๆ ตั้งแต่ปี ๒๔๗๖ ซึ่งเรามีการใช้ข้อบังคับอันนี้เป็นครั้งแรก เมื่อคราวที่แล้วเมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ปี ๒๕๒๒ ในการประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณ ฯ ปี ๒๕๒๓ เห็นหรือไม่ครับท่านประธานรัฐสภาเองก็ยังลงมติในญัตติต้นก่อนญัตติหลัง จึงได้มีการประท้วงกันในที่ประชุมรัฐสภาครั้งนั้น เห็นหรือไม่ครับ การที่เราเขียนไปในลักษณะเช่นนี้ แม้ว่าหลักการนั้นอาจจะถูกต้องมีเหตุผลในตัวของมันก็ตามที แต่เป็นสิ่งที่นำไปสู่การใช้ที่ผิดพลาด อันนี้กระผมก็ยังมองไม่เห็นเหตุผลว่าเราจะเขียนไว้ทำไม

เหตุผลประการที่ ๑ ของกระผมนั้น โดยเฉพาะก็คือว่า วิธีการที่จะร่างข้อบังคับใดก็ตามที ในเมื่อเราไม่เข้าใจในเมื่อเราไม่รู้ว่ามีความหมายอย่างไร มีเหตุผลของการใช้ข้อบังคับนั้นอย่างไร ซ้ำเมื่อเขียนลงไปแล้วยังนำไปสู่หรือเป็นเหตุที่ให้เกิดการ

ผิดพลาดในการใช้ข้อบังคับนั้นได้แล้ว กระผมก็เห็นว่าไม่น่าจะเป็นวิธีการร่างข้อบังคับที่ดีหรือที่เหมาะสม นั่นเหตุผลประการที่ ๑

เหตุผลประการที่ ๒ ของกระผมนั้นก็คือว่า คณะกรรมาธิการได้ชี้แจงว่าเป็นประเพณีที่ทำกันมาดึกดำบรรพ์แล้ว นั่นคือเหตุผลและคำตอบที่ให้กระผมว่าเป็นประเพณีก็เอาประเพณีเอาไว้ กระผมเป็นคนที่เคารพในประเพณีอยู่ตลอดมา พบผู้ใหญ่กระผมก็ไหว้ แต่ประเพณีนั้นเราก็ต้องรับฟังเอาไว้ในส่วนหนึ่งและเคารพ แต่ถ้าประเพณีซึ่งเป็นประเพณีที่จะนำไปสู่ความผิดพลาดในการปฏิบัติ และจะก่อผลให้เกิดความเสียหายกันขึ้นมา ประเพณีอันนั้นก็ไม่น่าที่จะรักษาเอาไว้ แต่ถ้าประเพณีอันนั้นแม้ว่าเราจะไม่รู้ต้นสายปลายเหตุของเหตุผล แต่เราก็ปฏิบัติกันมา แต่ไม่ได้นำไปสู่หรือเป็นเหตุแห่งความผิดพลาด เราก็รักษาไว้ ไม่น่าจะเกิดความเสียหายอย่างไรขึ้น แต่ว่าในกรณีเช่นนี้ ประเพณีอันนี้เป็นประเพณีที่ในตัวของมันเองเราก็ไม่เข้าใจว่ามีเหตุผลอย่างไร และแถมมิหนำซ้ำยังเป็นประเพณีที่นำไปสู่ความผิดพลาดในการปฏิบัติตลอดมาเกือบ ๒๐ กว่าปี ความผิดพลาดอันนี้กระผมจะลำดับให้ฟังครับ เราได้ใช้ข้อบังคับครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๗๖ ในข้อ ๕๓ กระผมขออนุญาตอ่านข้อความเดิมซึ่งเป็นต้นตอแห่งที่มาของข้อบังคับฉบับนี้ ข้อ ๕๓ ของข้อบังคับปี พ.ศ. ๒๔๗๖ ได้ระบุไว้ว่า "ลำดับการลงมตินั้น ถ้าญัตติใดมีคำแปรญัตติแล้ว โดยปกติให้หยกเอาคำแปรญัตติสุดท้ายลงมติก่อน ย้อนเป็นลำดับไปจนถึงญัตติเดิม" ท่านประธานและท่านสมาชิกกรุณาสังเกตว่า ต้นตอเราใช้คำว่า "เดิม" อันนี้เราใช้คำว่า "ต้น" เราเปลี่ยนจาก "เดิม" เป็น "ต้น" เราเปลี่ยนเมื่อไรครับ เรามาเปลี่ยนเอาเมื่อปี ๒๔๘๐ โดยข้อบังคับปี ๒๔๘๐ เปลี่ยนจากคำว่า "เดิม" เป็น "ต้น" และจากนั้นเป็นต้นมาเราก็ใช้คำว่า "ต้น" ตลอดมา จนกระทั่งถึงในปี ๒๔๙๑ ปรากฏว่าอย่างไรครับ สมัยนั้นเราเรียกว่าพฤฒิสภาไม่ใช่วุฒิสภา พฤฒิสภาได้ปฏิบัติใช้ข้อบังคับนี้ผิดพลาดตลอดมา มักจะลงมติในญัตติต้นก่อนญัตติหลัง ก็เลยมาในข้อบังคับปี ๒๔๙๑ พฤฒิสภานี้จึงได้แก้ไขข้อบังคับเสียใหม่ ถ้ากระผมจะขออนุญาตอ่านข้อบังคับของพฤฒิสภาจะเป็นดังนี้ ข้อ ๕๐ "ถ้าญัตติใดมีคำแปรญัตติให้หยกเอาคำแปรญัตติสุดท้ายลงมติก่อน แล้วย้อนลำดับขึ้นไป แต่มิให้ถือว่าความผิดพลาดในการเรียงลำดับดังกล่าวมานี้ เป็นเหตุให้มติที่ได้ลงคะแนน

และนับคะแนนเสร็จแล้วเป็นอันเสียไปเพราะความผิดพลาดเช่นว่านั้น" เห็นหรือไม่ครับ แสดงว่าการบัญญัติไว้เช่นนี้มีความผิดพลาดในการใช้กันตลอดมา เราจึงได้บัญญัติป้องกันเอาไว้ เพื่อมิให้เกิดความเสียหายโดยถ้าเกิดผิดพลาดขึ้นมา เราก็อนุโลมว่าให้ใช้ได้ ถ้าเช่นนั้นแล้วข้อความที่บัญญัติไว้นี้มีประโยชน์อะไรครับที่เราจะบัญญัติเอาไว้ เราไปยกเว้นแล้วว่า ถ้าผิดพลาดเราก็ให้ถือว่าใช้ได้ แล้วไปเขียนไว้ทำไมครับลักษณะเช่นนี้ คำถามอันนี้มาสู่ในใจของกระผมว่า ในตัวของมันเองนั้นก็ยังยกเว้นการผิดพลาดอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นไม่เขียนเลยไม่ดีกว่าหรือ อันนี้คือคำถามที่อยู่ในใจของกระผม หลังจากปี ๒๔๙๑ นั้น เป็นครั้งแรกที่พฤฒิสมาชิกได้แก้ไขก่อน ของสภาผู้แทนราษฎรเราได้มาเปลี่ยนแปลงเอาเมื่อปี ๒๕๑๓ โดยบัญญัติข้อความทำนองเดียวกันกับที่พฤฒิสภาได้บัญญัติเอาไว้ และหลังจากนั้นเป็นต้นมา เราก็ได้เจริญรอยตามบัญญัติเช่นเดียวกันว่าความผิดพลาดนั้นไม่ให้ถือเป็นโมฆะ ให้ใช้ได้ เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่า จากที่กระผมได้ลำดับเรื่องราวต่าง ๆ มานั้น จะเห็นว่าอันนี้แหละครับเราได้ใช้ผิดพลาดกันตลอดมา นับเวลา ๔๗ ปี ที่เรามีประชาธิปไตยขึ้นมา แล้วถ้าจะสรุปว่าประเพณีเราควรจะยึดกระผมก็จะขอกราบเรียนว่าใน ๔๗ ปีเรามีประเพณีปฏิบัติ ๒ อย่างด้วยกัน ประเพณีปฏิบัติประการแรก ก่อนปี ๒๔๙๑ นั้นคือประเพณีอันหนึ่ง และอีกประเพณีหนึ่งก็คือหลังจากปี ๒๔๙๑ ซึ่งยกเว้นในกรณีที่ลงมติผิดพลาดไปแล้วก็ให้ถือว่าสมบูรณ์ เพราะฉะนั้นกระผมเองก็ไม่เห็นด้วยกับที่คณะกรรมาธิการไปกำหนดไว้ในลักษณะนี้ และยังไปตัดข้อความที่ไม่ให้ถือเป็นโมฆะนั้นออกไปด้วย กระผมจึงไม่เห็นด้วยในกรณีนี้ นั่นเป็นเหตุผลประการหนึ่ง

ที่นี้เหตุผลอีกประการหนึ่งของกระผมนั้นก็คือว่า กระผมเข้าใจดีว่าลักษณะของญัตติที่เรามีใช้กันอยู่ในรัฐสภา ไม่ว่าจะเป็นสภาไหนมีอยู่ ๔ ลักษณะด้วยกัน ลักษณะที่ ๑ เป็นญัตติที่เราเรียกกันในภาษาอังกฤษว่าเป็นออริจินัลโมชั่น(Original Motion) กระผมไปอ่านเอกสารทางภาษาไทยก็แปลกันออกมาเป็นในรูปว่าญัตติหลักนะครับ และมีญัตติหลัก ญัตติอนุสนธิ ญัตติเอกสิทธิ์ และญัตติแทรกซ้อนหรืออินซิเดนทัลโมชั่น(Incidental Motion) ญัตติทั้ง ๔ ประเภทนี้เป็นลำดับการที่เขาใช้กันสากลในประเทศต่าง ๆ เวลานี้เจตนารมณ์ของข้อ ๖๖ นั้นต้องการที่จะบัญญัติเอาไว้เพื่อที่จะให้ลำดับการลงมติของ

ญัตตินั้นถูกต้องตามลำดับของมัน ญัตติหลักเป็นอย่างไร กระผมยกตัวอย่างจะเข้าใจดีกว่านะครับ สมมุติว่าญัตติที่จะเสนอได้ต่อเมื่อสภาเราไม่มีเรื่องพิจารณา สมมุติว่าญัตติในเรื่องปัญหาน้ำมันเมื่อคราวที่แล้วที่เราเสนอไป อันนี้เราถือว่าเป็นญัตติ แล้วจะมีอยู่ได้ญัตติเดียวคือญัตติเรื่องน้ำมัน ทีนี้ญัตติอนุสนธิที่จะเกิดขึ้นจากญัตติน้ำมันนี้ก็คือว่า ขอให้ส่งคณะกรรมาธิการพิจารณา มีบุคคลบางคนเสนอว่าขอเสนอญัตติเพื่อที่จะให้คณะกรรมาธิการพิจารณาปัญหาน้ำมันนี้ อันนี้ก็เรียกว่าเป็นญัตติอนุสนธิซึ่งต่อเนื่องมาจากญัตติหลัก ทีนี้อาจจะมีญัตติตามมาอีกว่าเป็นญัตติเอกสิทธิ์ เขาเรียกญัตติเอกสิทธิ์ คือว่าอาจจะมีท่านกรรมาธิการบางคนขอเสนอญัตติว่า ขอพักการประชุมสัก ๕ นาที อันนี้เขาเรียกว่าญัตติเอกสิทธิ์ และบางทีก็บอกว่าญัตติแทรกซ้อนนี้ เป็นลักษณะว่ามีบางคนบอกขอเสนองดเว้นการใช้ข้อบังคับข้อนั้นเป็นการชั่วคราว อย่างคราวที่แล้วเรายกเว้นการใช้ข้อบังคับในการตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญเพื่อพิจารณาเรื่องน้ำมัน โดยไม่ให้มีผู้แทนของฝ่ายรัฐบาลเข้าไปร่วมด้วย อันนั้นเป็นญัตติแทรกซ้อนที่เข้ามา.....

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณชุมพลกรุณาสรุปสั้น ๆ ครับ ขอประทานโทษ

นายชุมพล ศิลปอาชา (กรรมาธิการ) : คืออย่างนี้ครับ กระผมอยากจะลำดับให้ฟังว่า ความหมายที่เราต้องการจริง ๆ ในข้อ ๖๖ นี้เป็นอย่างไร เราต้องการให้ลงมติ อย่างเป็นต้นว่า ถ้ามีญัตติพักการประชุมเกิดขึ้นมาขอให้ลงมติพักการประชุมก่อน แล้วค่อยไปถึงญัตติเรื่องน้ำมันทีหลัง เมื่อเป็นในลักษณะเช่นนี้ ในทางปฏิบัติเราจึงมาใช้กันผิดพลาด ก็คือว่าอย่างเวลา สมมุติว่าเสนอกันว่า อย่างเมื่อเช้าเป็นต้น มีคนเสนอว่า ๔๐ วัน ๒๕ วัน ๓๐ วัน อันนี้ไม่ใช่เรียกว่าเป็นลำดับของญัตติที่จะมาลงได้ตามข้อ ๖๖ ลักษณะที่เราจะลงอันแรกก่อน อันหลังก่อนก็ได้ ไม่มีความสำคัญอะไรเลย เพราะฉะนั้นในความหมายจริง ๆ แล้ว กระผมเข้าใจว่าเขียนมาอาจจะถูกต้อง แต่ว่าเราเขียนให้เขาเข้าใจไม่ได้ก็เลยมีการใช้ผิดพลาดกันตลอดมา จนกระทั่งเราต้องมาแก้ไขแล้วก็เขียนว่าไม่ถือเป็นความผิดพลาด อันนั้นเป็นสิ่งที่โมฆะไป อันนี้ก็คือเหตุผล กระผมก็เลยไม่เห็นว่าจะมีเหตุผลอะไรที่เราจะต้องไปเขียนลงไป ถ้าตัดทิ้งไปเสียได้ก็น่าจะเป็น

ประโยชน์มากกว่า นี่เป็นเหตุผลของกระผมที่ไม่เห็นด้วยกับคณะกรรมาธิการ และก็ได้เสนอไว้ในที่นี้ ขอบคุณครับ

นายใหญ่ ศวิตชาต (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ คณะกรรมาธิการไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการที่ท่านสงวนไว้ โดยคำนึงถึงมูลเหตุตั้งแต่ต้นในการประชุมสภาเป็นครั้งแรก พอปฏิวัติวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๔๗๕ แล้ว ข้อบังคับไม่เกิด เมื่อไม่เกิดแล้ว ก็มีการประชุม ประชุมก็ไม่รู้จะเอาข้อบังคับที่ไหน ก็ได้อาศัยข้อบังคับการประชุมปรึกษาของคณะเสรีในรัชกาลที่ ๗ มาใช้ชั่วคราว เมื่อใช้มาอย่างนั้นแล้ว พ.ศ. ๒๔๗๖ ก็ร่างข้อบังคับขึ้นเป็นครั้งแรก ก็ไม่มีบัญญัติไว้ ที่ท่านกรรมาธิการท่านหนึ่งจะให้กลับใช้ ก็ใช้มาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๗๖ เรื่อยมาจนวันที่สภานี้ตั้งคณะกรรมาธิการชุดนี้ไปร่างก็ทำกันมาจนเคย แล้วจะให้อธิบายเหตุผล เหตุผลก็คงจะมีอย่างนี้ แต่ไม่เป็นเอกสารหลักฐาน เท่าที่ค้นตั้งแต่ครั้งประชุมกันมาว่าทำไมจึงเขียนอย่างนี้ ถ้าหากว่าเป็นญัตติแรก ญัตติไม่มีความสำคัญเกินกว่าญัตติที่ ๒ และที่ ๓ จนญัตติสุดท้ายก็จะไม่มีสมาชิกในที่ประชุมนั้นรับรอง การมีการรับรองว่ามีญัตติเกินกว่า ๑ เป็น ๒ เป็น ๓ เป็น ๔ เป็น ๕ จนสุดท้าย ก็แสดงว่าญัตติสุดท้ายนั้นมีความสำคัญที่จะได้วินิจฉัย มิฉะนั้นก็จะไม่มีผู้รับรอง ข้อบังคับในการประชุมครั้งแรกของการที่มีสภาผู้แทนในประเทศไทย จึงได้เขียนไว้ว่า ให้พิจารณาญัตติหลังย้อนมาถึงญัตติแรก ถ้าหากว่าเป็นอย่างนั้น แล้วก็เคยทำกันมาแล้วตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๗๖ จน พ.ศ. นี้ ถ้าไปกลับขึ้นอย่างกรรมาธิการท่านเสนอะไรขึ้นในสภา นอกจากความไขว้เขวที่จะเกิดขึ้นว่า ลงกันอย่างไรกันแน่ระเบียบของสภาผู้แทนราษฎรเรื่องลงมติในญัตติเหล่านี้นั้น เกี่ยวนี้ได้กระจายไปทั่วประเทศใช้ในสภาจังหวัด ในเสภาเทศบาล ถ้าลงมติกันอย่างนี้อีกจะเกิดการสับสนกันขึ้น แล้วก็มีกรรมาธิการท่านหนึ่งท่านเคยเป็นศึกษาธิการบอกว่าทางโรงเรียนต่าง ๆ ก็ใช้กันแล้ว ถ้าเรายอมไปเปลี่ยนกันอีก จะทำให้ยุ่งยากแก่การปฏิบัติ แล้วผลที่จะเกิดก็ไม่มีอะไรเกิดขึ้นก็เท่าเดิม เสียงอันไหนมากอันนั้นก็ชนะ จะก่อนจะหลังก็เหมือนกันคือเท่ากัน เปลี่ยนก็ได้ไม่เปลี่ยนก็เท่านั้น คณะกรรมาธิการจึงเห็นว่าการไปเปลี่ยนแปลงโดยไม่มีความจำเป็นและไม่เกิดประโยชน์ จึงไม่ยอมรับความเห็นของท่านกรรมาธิการข้างน้อย

ที่ได้สงวนไว้ นี่เหตุผลของคณะกรรมาธิการก็มีเท่านี้ครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมคิดว่าควรจะลงมติกันดีกว่า ยังมีหลายข้อ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะเป็นไปตามที่คุณชุมพล ศิลปอาชา กรรมาธิการขอสงวนความเห็นไว้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๓ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าให้เป็นไปตามร่างของคณะกรรมาธิการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๐ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้เป็นไปตามร่างของคณะกรรมาธิการ ขอให้ท่านเลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไป

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : ข้อ ๖๗ ข้อ ๖๘ และข้อ ๖๙ ไม่มีการแก้ไข ข้อ ๗๐ มีการแก้ไข

นายอัมพล จันทรเจริญ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมใคร่ขอเรียนปรึกษาท่านประธานว่า ขณะนี้ในสภาผู้แทนของเรารู้สึกว่ามีสมาชิกน้อยเหลือเกิน กระผมอยากให้มีการนับ กลัวว่าจะไม่ครบองค์ประชุมครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมคิดว่าในขณะนี้เราประชุมกันมาตั้งแต่เช้าแล้วก็มาต่อตอนบ่าย เป็นเวลานานพอสมควร ที่เหลือก็มีอีกหลายข้อด้วยกันที่เราจะต้องพิจารณา รวมทั้งวาระต่อไปก็เป็นวาระสำคัญ ผมขอเลื่อนไปประชุมในนัดหน้าครับ ขอปิดประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๐๙ นาฬิกา